

Plagiarism Checking Report

Created on 2025-02-28 18:34:04 at 18:34 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4152291	Feb 28, 2025 at 18:25 PM	penphan.fua@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รายงานการวิจัย 67-ดร.เพ็ญพรรณ เฟื่องฟูลอย.pdf	Completed	7.25 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
1	A Revisit of Concepts of Knowledge Management in Organizations	ลิกขจารย์, สุธรรม	วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน	0.65 %
2	The Archaeology of Pre-Dvaravati Period: New Evidence from Ancient U-Thong	Khunsong, Dr. Saritpong	ตำราวิชาการ	0.34 %
3	MONKS' BUDDHISM DISSAMINATION MODEL FOR APPROPRIATE LEARNING IN THE 21st CENTURY	Phanuwat Sankham), Phrakhusirithammabandit	วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์	0.26 %
4	จังหวัดสุพรรณบุรี	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.22 %
5	ประวัติศาสตร์นาพุทธ	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.21 %
6	Knowledge Management: Men and Work Development Process	ฐานิสสร, พระพนมภรณ์	Journal of Roi Kaensarn Academi	0.20 %
7	บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการจัดการความรู้	จันทร์เพ็ญ จันทร์วี	มหาวิทยาลัยธนบุรี	0.20 %
8	แนวทางขับเคลื่อนค่านิยม 12 ประการสู่การปฏิบัติของประชาชน	หลักสูตรพัฒนาสัมพันธ์ระดับผู้บริหาร, นักศึกษา	วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ	0.20 %
9	สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพกับสุวรรณภูมิศึกษา	Thamrungraeng, Rungroj	ตำราวิชาการ	0.19 %
10	AN ANALYTICAL STUDY OF U-THONG CITY AS A HISTORY OF BUDDHIST PROPAGATION	พระครูโสภณวีรานุวัตร	วารสารนันทวงแหรพุทธศาสตร์ปริทรรศน์	0.19 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ทางศิลปกรรม 10 23 แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ 15 24 แนวคิดการจัดการความรู้ KM 19 25 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางวัฒนธรรมเมืองโบราณอุทอง 26 26 แนวคิดการเผยแพร่ 28 27 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 29 28 กรอบแนวคิดการวิจัย 32 บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย 31 รูปแบบการวิจัย 33 32 พื้นที่วิจัย 34 33 ผู้ให้ข้อมูลวิจัย 35</p>	<p>ในการศึกษาดังนี้ 21 แนวคิดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สถานและพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น 22 ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน 23 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ 24 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 25 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การในพิพิธภัณฑ์ 26 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม 27 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม 28 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต 29 ทฤษฎีบทบาทหน้าที่ 210 แนวคิดเรื่องมาตรการภาษีนโยบายของรัฐ 211 แนวคิดเรื่องการออกแบบ 3 ด้านวิธีวิทยาการวิจัย Metamethod การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทยในช่วงปีพศ 2555 2561 สามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยซึ่งผู้วิจัยในแต่ละงานวิจัยนำมาใช้เป็นกรอบการศึกษาได้แก่ 153 วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒการออกแบบการวิจัยประชากรและกลุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 31 การออกแบบการวิจัยพบว่ารูปแบบการวิจัยประกอบด้วย 5 รูปแบบได้แก่การวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research การวิจัยแบบผสมผสาน Mix Methodology Research การวิจัยเชิง</p>
<p>ช 34 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 36 35 การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติการวิจัย 38 36 การวิเคราะห์ข้อมูล 39 37 สรุปกระบวนการวิจัย 39 บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย 41 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 42 42 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 66 43 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 81 44 องค์ความรู้จากการวิจัย 81 บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 51 สรุปผลการศึกษาวิจัย 83 52 อภิปรายผลการวิจัย 91 53 ข้อเสนอแนะ</p>	<p>การดำเนินการฝึกอบรมการวิจัย 104 38 ขั้นตอนที่ 8 การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 108 39 ขั้นตอนที่ 9 การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย 116 บทที่ 4 ผลการวิจัย 119 41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครุศึกษาวินิจฉัย 119 42 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครุศึกษาวินิจฉัยเครือข่าย 122 43 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 124 44 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 127 45 ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 129 46 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 130 47 ผลการหาดัชนีประสิทธิผล EI ของการฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของครุศึกษาวินิจฉัยเครือข่ายที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 49 ผลการศึกษาเจตคติทางการวิจัยหลังการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 135 410 ผลการประเมินผลงานวิจัยของครุศึกษาวินิจฉัยเครือข่าย 136 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 139 51 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 139 52 สมมติฐานการวิจัย 140 53 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 140 54 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 141 55 วิธีดำเนินการวิจัย 142 ฌสารบัญต่อหน้า 56 สรุปผลการวิจัย 144 57 อภิปรายผลการวิจัย 147 58 ข้อเสนอแนะ 152 บรรณานุกรม 155 ภาคผนวก 163 ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 164 ภาคผนวก 315</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

3 วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศ์ศรีเพียรทีกล่าวไว้ว่าความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไร 5 ดังนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้

จำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหนทางที่จะทำให้การจัดการศึกษาได้ผลดีคือการให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอกลักษณ์ของชาติไทยอย่างต่อเนื่อง"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์อย่างมีคุณภาพจึงมีคุณค่าอย่างมากต่อมนุษย์เนื่องจากการเสริมปัญญาแก่ผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการอ่านการคิดการเขียนการพินิจพิจารณาวิเคราะห์มาอย่างถ่องแท้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวโน้มในอนาคตที่ควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบสุขุมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว"(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553 : 3)การศึกษาประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญเพราะถือว่าเป็นรากฐานของวิชาการทุกสาขาและเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นพลเมืองดีอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งนี้เนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆในสังคมทำให้สมาชิก 2 ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสามารถรักษาอารยธรรมของชนชาติตนนอกจากนี้บทเรียนจากประวัติศาสตร์มีประโยชน์ยิ่งต่อการตัดสินใจแก้ปัญหาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองปัจจุบันกระตุ้นให้เกิดความรู้ลึกซึ้งสงสัยในความจริงเกี่ยวกับทุกสิ่งรู้จักไตร่ตรองและรู้จักแสดงความเห็นวิพากษ์วิจารณ์รู้จักคิดอย่างลึกซึ้งซึ่งเที่ยงธรรมรวมถึงทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาและอารยธรรมของชนชาติอื่นๆเพื่อรักษาสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับชนชาตินั้นๆและอยู่ร่วมกันในประชาคมโลกอย่างสันติ(สุภัทรดิศตศกุล, 2523 : 12)ทั้งยังสามารถใช้

ของพระพุทธศาสนาในดินแดนทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดินแดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานทางโบราณคดีรองรับว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมั่นคงมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ 22 แนวคิดเกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สมัยทวารวดีทางศิลปกรรมจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและหลักฐานทางโบราณคดีตลอดจนศิลปกรรมต่างๆที่ได้ออกมาพบว่าประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีทำเล

: 50)การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกแดนขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุวรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนถึงโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้นานกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพุนั้นที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่นต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ;(2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแพร่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

ค่าและการศาสนากการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มชนทั้งภายนอก 7 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพมหานครกรมศิลปากรพิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลเมื่อวันที่ 27 เมษายนพศ 2535 หน้า 15 8 กรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพมหานครชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยพศ 2531 เล่ม 1 หน้า 121291 และเล่ม 2 หน้า 99259

มหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุขอินทราวุธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมนครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแฉมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวนครปฐมบริษัทเพชรเกษมการพิมพ์ 2549 ศิลปกรรมประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองศรีมหาโพธิ์ 2 กรุงเทพมหานครศิลปากร 2536 ศิลปกรรมเรื่องการขุดแต่งวัดพระเมรุจังหวัดนครปฐมพระนครโรงพิมพ์พระจันทร์ 2482 พิมพ์ถวายพระภิกษุสามเณรในเทศกาลเข้าพรรษาพศ 2482 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพมหานครศิลปากร 2535 พิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลวันที่ 27 เมษายน 2535 สฤชดีพิชิตนทรงพัฒนาการทางวัฒนธรรมของเมืองนครปฐมโบราณคดีใหม่จากการขุดค้นที่ตำบลธรรมศาลาดารงวิชาการ 10 1 มกราคมมิถุนายน 2554 หน้า 224 245 สฤชดีพิชิตนทรงแหล่งโบราณคดีหอเอกสารเมืองนครปฐมโบราณคดีและการจัดลำดับอายุสมัยเมืองโบราณ 37 1 มกราคมมีนาคม 2554 หน้า 143 153 ภาษาต่างประเทศ Beal Samuel Siyuki Buddhist records of

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>พศ 2737039 ซึ่งต้องมีผู้คนที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาซึ่งอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิมาก่อนต่อมาพระเจ้าโคทมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะและพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันอยู่แล้วเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ 10 แล้วเดินทางขึ้นมาทางตอนเหนือเข้าสู่ดินแดนสุวรรณภูมิตอนกลาง</p>	<p>มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวินด์, 2551) กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1) การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโคทมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโคทมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระบรมราชยานุภาพ, 2505 : 124 - 127) พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัย</p>
<p>12 การเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นยุคสมัยได้ 7 สมัยและในสมัยทวารวดีนั้นกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมจะมีมากกว่าแห่งอื่นถือเป็นพุทธเจดีย์ที่มีความเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธราชโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์</p>	<p>หรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2) ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระบรมราชยานุภาพ, 2505 : 124 - 127) พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธราชโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกตเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ก็ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโคทมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3) จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก, (ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494) พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ในสมัยนั้นมีทั้งเป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่
 ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องการที่พระเจ้า
 อโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุเพื่อไปประดิษฐานในประเทศ
 ต่างๆที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยพระพรหมคณา
 ภรณ์ไปอภัยโตกล่าวกว่าไว้ในหนังสือจาริกบุญจาริกธรรม 13 ว่าพระพุทธเจ้า
 เข้าสู่ประเทศไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อ

เป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้าง
 พระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศก
 มหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรง
 ส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระ
 พรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 :
 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับ
 ประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้
 ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุด
 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดย
 พวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลาย
 และเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน
 อาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559
 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ
 และพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่
 กลอง(บริเวณอุทลิกะอำเภออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนา
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้า
 อาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้
 ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3
 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่
 หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมา
 พุทธศตวรรษ

ระหว่างอินเดียกับประเทศไทยในสมัยก่อนสรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่
 เป็นแหลมของประเทศไทยในปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวัน
 ออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าชาว
 ฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและ
 เป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปสุจิตต์วงศ์เทศเสนอทัศนะไว้ใน
 หนังสือกรุงสุโขทัยมาจากไหน 14 ว่าการเผยแผ่พุทธศาสนาจากประเทศ
 อินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ

ธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุต
 โต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย
 สุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่าง
 อินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริก
 ธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่า
 จะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบ
 เนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธ
 ศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4
)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธ
 ศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศก
 มหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณ
 ลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทลิกะอำเภออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรี
 ปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5
)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามา
 ของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทย
 ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกาย
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วใน
 แถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายาน
 ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาจากทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทาง
 พม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามา
 ทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพุนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้ง
 แบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรือง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

13 ที่ 79 โดยการอ้างถึงหลักฐานสำคัญคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดี มาตรการที่เมืองโบราณอุททองศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนา พุทธและฮินดูในหนังสือสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคศกดิ์ กิตำบรรพจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยาม 16 ว่าน่าจะแพร่ หลายเข้ามาในดินแดนไทยและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธ ศตวรรษที่ 78 ผาสขอินทราวรูกกล่าวถึงเมืองอุททองไว้ในหนังสือเรื่อง สุวรรณภูมิจากหลักฐาน

เป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีน ปัจจุบันคือเขตอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอ พนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธรูปศาสนาเข้ามาหลังพุทธ ศตวรรษที่ 6 1) เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ราชานภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลบรีภักดิ์(หลวงบริบาล บรีภักดิ์, 2503 : 34) เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทใน ประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐาน ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธรูปศาสนาได้เข้ามาสู่ ประเทศไทยคลื่นลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9) โดย อ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และ ประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีอุททอง 2) สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคศกดิ์กิตำบรรพจนถึงสมัย กรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพล ของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจาก หลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอินทราวรูกกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอิน ทราวรูก, ศ.ด., 2548 : 105 - 111) ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมา ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้ เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4) เมืองอุททองนั้น แท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ อดองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ซ่อน

โบราณคดี 17 ว่าดินแดนนี้มีการที่ติดต่อกับพ่อค้าชาวอินเดียมาตั้งแต่พุทธ ศตวรรษที่ 35 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้เข้าสู่ ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 89 โดยอ้างหลักฐานสำคัญ คือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตรศาสตราจารย์อดองบวสเชอ สิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส 18 กล่าวไว้ว่าเมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมือง โบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยเมืองสุวรรณภูมิถือว่าเป็น เมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่

ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่ หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธ ศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอิน ทราวรูกกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอินทราวรูก, ศ.ด., 2548 : 105 - 111) ว่ามี การที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนา จากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธ ศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้ม บาตร 4) เมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งใน ประเทศไทยศาสตราจารย์อดองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรี ศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตก ขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความ เชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ 1 (พระเจ้าอุททอง) ทรงทิ้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้าง พระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่ อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่ง หนึ่งในประเทศไทยจนนัก โบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและ ขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟู นันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมือง หลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่าน นี้ยอมรับว่าเมืองอุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีซึ่งเป็นกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองก็คือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 พระเจ้าอุทองทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีในทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธ

มาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปกฤษ 3 องค์อุมาบุตร 4)เมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ของบวสเชอเลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธ

ศตวรรษที่ 78 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง นครปฐมด้วยที่สำคัญนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200300 ปีสำหรับหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาเผยแผ่มาจากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากศรีลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมี 16 ศรีศักรวัลลิโภดมสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาอาณาจักรสยามพิภพครั้งที่ 3

ของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่า การเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่เห็นหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

14 ความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศศรีลังกาเป็นอย่างดีตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิอุททองดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่ามีเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของรัฐทวารวดีและเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลาง

หรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคต้นเลยทีเดียวโดยจากข้อมูลเชิงเอกสารพบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าสำคัญที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อที่ว่าศูนย์กลางรัฐทวารวดีนั้นคือเมืองอุททองเพราะเมืองอุททองตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่สามารถออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีจึงกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชน

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหาชนกชาดกสังฆพราหมณการชาดกสุสันธิชชาดกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหาภิเนษคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นดังที่ได้กล่าวไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆ

พุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาดังพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ย่อยๆทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ได้อย่างรวดเร็วรวมถึงประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อ

ปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลใต้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาตั้งแต่พบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในไทยตราบเท่าทุกวันนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทั้งจากหลักฐาน

ไปใช้พัฒนางานได้การจัดการความรู้ดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการ 19 แต่ละความรู้ได้แก่การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นและสำคัญต่อการทำงาน การแสวงหาความรู้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมกับการใช้งานของตนการประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตนการนำประสบการณ์จากการทำงานและที่ประยุกต์ใช้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้มาบันทึกไว้และการจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นของความรู้สำหรับการนำ

พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆเป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่ายเช่นทักษะในการทำงานงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะหบางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2)ความรู้ที่ชัดเจน(Explicit Knowledge)เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรทฤษฎีคู่มือต่างๆและบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรมการจัดการความรู้สามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการได้แก่ 1)บรรลุเป้าหมายของงาน 2)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ 4)บรรลุความเป็นชุมชนเป็นหมู่คณะความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงานการจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ได้แก่ 1)การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร 2)การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ 3)การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน 4)การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน 5)การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด"ขุมความรู้"ออกมาบันทึกไว้ 6)การจัดบันทึก"ขุมความรู้"และ"แก่นความรู้"สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นขุมความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกันความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่ากระบวนการจัดการความรู้หมายถึงการจัดการที่มีกระบวนการและเป็นระบบตั้งแต่การประมวลผลข้อมูล Data สารสนเทศ Information ความคิด Knowledge ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างความรู้ Knowledge และจะต้องมีการจัดเก็บในลักษณะที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ โดยอาศัยช่องทางที่สะดวกเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชุมชนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสังคมและที่

ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข่าวสารข้อมูลที่มีความรู้ใหม่และข้อมูลจำนวนมากมายมหาศาลอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่างๆทั่วโลกโดยที่องค์กรส่วนใหญ่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานด้วยแล้วการจัดการความรู้ยังต้องทำให้เป็นระบบมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพการจัดการความรู้ขององค์กรเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศความคิดการกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างเป็นความรู้หรือนวัตกรรมและจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางต่างๆที่องค์กรจัดเตรียมไว้เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุลเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์กรรวมทั้งจะส่งผลทำให้เกิดการยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรยกระดับคุณภาพการทำงานและทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันซึ่งถ้ามีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจะเป็นการช่วยองค์กรในการพัฒนาคนพัฒนางานและยกระดับคุณภาพประสิทธิภาพขององค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ อันจะทำให้ศักยภาพขององค์กรสามารถก้าวขึ้นไปแข่งขันและทัดเทียมกับองค์กรระดับโลกได้ 60 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024)เอกสารอ้างอิงคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.(2557 . PMQA)เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐพ.ศ.2558.กรุงเทพมหานคร:วิชั่นพรีนแอนดมีเดีย จำกัดวีอาร์เอฟไอนซ์.(2549).การจัดการความรู้:ฉบับนักปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร:สุขภาพใจ.ทิพย์พาพรมหาสิน

20 ทฤษฎีการธรรมชาติการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีการบริการจัดการสภาพแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ 1 กระบวนการจัดการความรู้กระบวนการจัดการความรู้ Knowledge Management เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาการของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ 1 การค้นหาองค์ความรู้ Knowledge Identification สืบค้นค้นหาภายในองค์กรหน่วยงานว่ามีความรู้อะไรบ้างอยู่ในรูปแบบโดยอยู่ที่ใคร

ให้อยู่ในรูปแบบของสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์แล้วทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถืออาจนำเสนอในรูปแบบภูมิกราฟผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและสามารถเข้าถึงได้จากคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล 3 กระบวนการจัดการความรู้ Process เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนได้แก่ 1 การค้นหาความรู้ Knowledge Identification เป็นการค้นหาวางองค์กรมีความรู้อะไรบ้างรูปแบบโดยอยู่ที่ใครและความรู้อะไรบ้างที่จะต้องทำให้ทราบว่าจะจัดการขาดความรู้อะไรบ้าง 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition จากขั้นตอนการค้นหาความรู้ องค์กรจะทราบว่าความรู้ที่มีอยู่แล้วนั้นอะไรบ้างต้องหารู้ซึ่งความรู้ที่กระจัดกระจายมารวบรวมไว้ให้เหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้ใช้ความรู้ที่จำเป็นแต่ยังไม่จำเป็นต้องสร้างอย่างไรสร้างจากความรู้เดิมหรือจากภายนอกองค์กร 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เมื่อผ่านกระบวนการค้นหาและแสวงหาความรู้จนมีเนื้อหาความรู้ที่ต้องการครบถ้วนแล้วจะต้องมีการจัดความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตัวอย่างการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว Journal of Roi Kaensarn Academi ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคมธันวาคม 2563 201 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และความรู้อะไรที่องค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2 การสร้างและการแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition เป็นขั้นตอนในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายมารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เป็นขั้นตอนในการจัดทำสารบัญและจัดแบ่งความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้รวบรวม

ไปองค์กรสามารถใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Knowledge Mapping หรือการทำแผนที่ความรู้ในขั้นตอนนี้เพื่อหาว่าความรู้ใดมีความสำคัญสำหรับองค์กร จัดลำดับความสำคัญของความรู้เหล่านั้นเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตของการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 32 การสร้างและแสวงหาความรู้ Y2 เป็นการหาวิธีการในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่อาจอยู่กระจัดกระจายไม่เป็นที่มารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้องค์กรอาจสร้างความรู้ดังกล่าวจากความรู้เดิมที่มีอยู่ก็ได้หรือนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาได้หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้คือการกำหนดเนื้อหาของความรู้ที่ต้องการและการดัดจับความรู้ดังกล่าวให้ได้ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ขั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จคือบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์กร 33 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Y3 หมายถึงการจัดทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆ เพื่อให้การเก็บรวบรวมการค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 34 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Y4 เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กรสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ 35 การเข้าถึงความรู้ Y5 เป็นความรู้ที่ได้มานั้นจะไร้ค่าหากไม่ถูกนำไปเผยแพร่เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ดังนั้นองค์กรจะต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้ประเภทชัดเจน Explicit และความรู้ที่อยู่ใน Tacit โดยทั่วไปการส่งหรือการกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 การป้อนความรู้ Push คือการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้รับเช่นการส่งหนังสือเวียน

การค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายกำจัดความรู้ที่ไม่เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายวิสัยทัศน์หรือเป็นขยะความรู้ 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access การเข้าถึงความรู้ขององค์กรต้องมีวิธีการจัดเก็บและกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วไปการกระจายความรู้ให้

แล้วจะต้องมีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ด้วยวิธีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อ 28 วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี Journal of Thonburi University บทความวิชาการให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กรการเรียบเรียงติดต่อและปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดีมีความครบถ้วนและทันสมัยเป็นต้น 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access ความรู้ที่ผ่านกระบวนการตั้งแต่การค้นหาการจัดให้เป็นระบบจนถึงการกลั่นกรองแล้วหากไม่มีการนำไปเผยแพร่ก็ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใดองค์กรต้องมีวิธีการในการเผยแพร่และกระจายความรู้ตลอดจนให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้รับรองหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเวียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มีทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ Push การป้อนความรู้เป็นการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้อื่น โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอเช่นการส่งหนังสือเรียนแจ้ง Pull การให้โอกาสเลือกใช้ความรู้โดยผู้รับสามารถเลือกรับหรือใช้แต่เฉพาะข้อมูลความรู้ที่ต้องการเท่านั้น 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing การแบ่งปันความรู้ประเภทความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge การแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในคน Tacit Knowledge

ใหม่บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือกระจายความรู้ให้ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเรียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มักทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากเกินไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้กระบวนการนี้เป็นไปได้โดยง่ายเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วอย่างไรก็ตามวิธีการนี้ใช้ได้ดีสำหรับความรู้ประเภท Explicit Knowledge ส่วนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ประเภท Tacit Knowledge อาจจะต้องใช้วิธีการพบปะทั้งแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มวิธีการแบ่งปันความรู้ประเภท Tacit Knowledge ได้แก่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ Community of Practice CoP การใช้ระบบพี่เลี้ยงโดยให้พนักงานที่มีความชำนาญเป็นที่เลี้ยงพนักงานใหม่เพื่อถ่ายทอดความรู้โดยตรงในการสอนงานเป็นต้น 7 การเรียนรู้ Learning เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการจัดการความรู้หากกระบวนการต่างๆ

21 7 การเรียนรู้ Learning การเรียนรู้ของบุคลากรจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นเรื่อยๆความรู้นี้ก็ถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อีกเป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่เรียกว่าวงจรแห่งการเรียนรู้กล่าวโดยสรุปการจัดการความรู้เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยองค์การในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้

คือบุคลากรสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ของบุคลากรทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆซึ่งทำให้ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่เพิ่มพูนขึ้นและนำไปสร้างความรู้ใหม่ได้อีกเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด 8 เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการจัดการความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการความรู้ โดยเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดการความรู้ใน 2 แนวทางคือ แนวทางที่ 1 จัดหาสารสนเทศสำหรับบุคคลและองค์กรเพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏชัดเจน Explicit Knowledge แนวทางที่ 2 เชื่อมต่อระหว่างคนกับคนให้สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้แบ่งปันความรู้ประเภทที่ไม่สามารถเขียนหรืออธิบายได้ชัดเจน Tacit Knowledge เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนและเป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ได้ดังต่อไปนี้ 1 รวบรวมและการจัดการความรู้ที่ปรากฏได้แก่ระบบการจัดการความสัมพันธ์ฐานข้อมูล Relational Database Management System RDBMS ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรวบรวมความรู้ที่กระจัดกระจายให้มารวมในที่เดียวกันเพื่อสะดวกในการใช้และเข้าถึงสารสนเทศอื่นๆเพื่อสะดวกในการค้นหาเข้าถึงและแจกจ่าย 29 ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม 2550 Academic Articles 2 เพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏได้แก่ Internet Intranet โปรแกรมการค้นหา Search Engine การระดมความคิดผ่านระบบเครือข่าย Web board การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ Elearning การเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย Web based learning ทำให้การเข้าถึงสารสนเทศมีความแม่นยำกลุ่มคนสามารถทำ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และความชำนาญโดยจัดเก็บไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยกระบวนการจะเริ่มต้นตั้งแต่การระบุถึงความรู้ที่ต้องการสร้างรูปแบบของกาจัดเก็บความรู้ว่าเป็นทางการในการเพิ่มมูลค่าของความรู้นั้นทำได้ด้วยการนำความรู้ไปใช้อีกบ่อยครั้งเท่าที่ต้องการตั้งนั้นในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบ

กล่าวว่าการจัดการความรู้คือกระบวนการซึ่งช่วยองค์กรในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้และความชำนาญงานโดยจัดไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอส่วนในมุมมองที่ให้ความสำคัญไปที่เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรมีนักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการความรู้ว่ากรณีวิทยุพันธ์ 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้หมายถึงกลไกขับเคลื่อนให้พนักงานมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ออกมาโดยผ่านกิจกรรมการจัดการความรู้ที่องค์กรกำหนดขึ้นมาเพื่อมุ่งเน้นให้พนักงานมีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้นอันนำไปสู่เป้าหมายหรือผลการดำเนินงานทั้งในระดับตัวบุคคลหัวหน้างานและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วยบุรุษศิริมหาสาคร 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้คือการทำให้เกิดเกลียวความรู้ knowledge spiral เพื่อให้เกิดความงอกงามของความรู้ใหม่นำมาใช้พัฒนางานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี 2555 การจัดการความรู้ในองค์กรหมายถึงการกำหนดให้องค์กรมีการจัดการและนำความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่ได้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานมาใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพขององค์กรให้ได้มากที่สุดโดยมีกระบวนการในการสรรหา 16 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 ความรู้การถ่ายทอดและการแบ่งปันความรู้ไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ว่าการจัดการความรู้นั้นต้องช่วยในการพัฒนางาน

ของทุนทางปัญญา Intellectual Capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการเผยแพร่กระจายความรู้อย่างกว้างขวางจนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรแห่งการเรียนรู้และยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรก

เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของความรู้ในองค์กรให้เป็นความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลนั้นในเวลาและรูปแบบที่บุคคลนั้นต้องการเรียกว่าระบบบริหารความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดเก็บสารสนเทศ repositories เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย server จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่เนื้อหาข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแพลตฟอร์มที่ทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน collaborative platforms การมีระบบและฐานข้อมูลที่ใช้งานร่วมกันได้สนับสนุนการทำงานร่วมกันระบบเครือข่าย network เป็นโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการสื่อสารและการสนทนาและวัฒนธรรม culture เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ข้อมูลร่วมกัน 18 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 รูปที่ 1 Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 <http://www.providersedge.com> kma รุจีจันทร์พิริยะ สงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์กรที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรกการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>กระทำของบุคคลขั้นตอนที่ 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผลขั้นตอนที่ 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ขั้นตอนที่ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการขั้นตอนที่ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและ</p>	<p>Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 http://www.providersedge.com kma รุจิจันทร์พิริยสงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์การที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้ก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้นโดยที่รัฐจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากภาระของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตามการพัฒนาโดยการสร้างความรู้ใหม่หรือปรับความรู้เก่าอยู่เสมอ ดังนั้นความรู้จะไม่หมดสิ้นและมีอายุการใช้งานนานโดยผ่านกระบวนการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมีกิจกรรมการจัดการความรู้ 3 กิจกรรมเพื่อพัฒนาการ</p>
<p>ที่ชัดเจนในคนอื่น ๆ ผ่านกระบวนการของการรวมกันนั่นเองโดย The SECI model เป็น 23 Marquardt M J Building the Learning Organization A System Approach to Quantum Improvement and Global Success New York McGrawHill 1996 24 Nonaka Kujiro and Takeuchi hirotaka Classic Work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press 1999</p>	<p>สุริมลวงวาณิช 2551 เทคนิคการสร้างกรอบความคิดของการวิจัยข้อบกพร่องที่พบบ่อยเอกสารประกอบการบรรยายในงาน Thailand Research Expo 2008 วันที่ 16 กันยายน 2551 ทัศนีย์ประทุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ราชประสงค์กรุงเทพฯส่วนส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยภารกิจบริหารจัดการผลงานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติขอชมรมวิชาชีพ 2507 การศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยในวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ 5 2 ตุลาคม 2507 299 Firestone Joseph M and McElroy Mark W 2003 Key Issues in the New Knowledge Management Burlington Executive Information System Griffin RW 1999 Management 6th ed USA Houghton Mifflin Company Henry N 1975 Public Administration and Public Affairs Englewood Cliffs New Jersey PrenticeHall Mintzberg H Ahstrand B Lampel J 1998 Strategy safari a guided tour through will of strategic management New York Free Press Nonaka kujiro and Takeuchi Hirotaka 2000 Classic work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D Maybury MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 5 ฉบับ</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

23 กระบวนการในการสร้างความรู้ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล Tacit Knowledge ที่ประกอบด้วย 4 กระบวนการคือ S Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพบปะสมาคมและพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่น E Externalization คือการนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้นำมาพูดคุยกันถ่ายทอดออกมาให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้

ระหว่างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน(Tacit Knowledge)กับความรู้ที่ชัดเจน(Explicit Knowledge)โดยอาศัยกระบวนการทั้ง 4 อันประกอบไปด้วย 1) Socialization 2) Externalization 3) Combination 4) Internalisation ดังแสดงให้เห็นตามวัฏจักรดังนี้ลักษณะการเรียนรู้แบบ Knowledge Spiral ของ Nonaka and Takeuchi (1995)ที่มา:ทิพย์พาพรมหาสินไพศาล(ม.ป.ป: 15) 1 . Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมเป็นการสร้างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนโดยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลสู่บุคคลอื่น 2 . Externalization คือการสร้างหรือการแบ่งปันความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล(Tacit Knowledge)ถ่ายทอดออกมาเป็นความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร(Explicit Knowledge) 50 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024) 3 . Combination คือการผสมผสานเชื่อมโยงความรู้จากความรู้ที่ชัดเจนที่ได้เรียนรู้ไปสร้างสรรคให้เกิดความรู้ที่ชัดเจนใหม่ๆเพื่อให้ความรู้นั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4 . Internalisation คือการฝังความรู้ที่ได้รับมาใหม่ไปปฏิบัติซึ่งก็คือเป็นการแปลงความรู้ที่ชัดเจนกลับเข้าสู่ความรู้ที่ฝังลึกในตัวบุคคลเพื่อที่จะนำออกมาใช้ในการปฏิบัติงานต่อไปแนวคิดการจัดการความรู้แบบ SECI Model ทั้ง 4 ประการเป็นการนำความรู้ที่มีในตัวบุคคลออกมาถ่ายทอดเป็นลายอักษรและสามารถนำออกมาใช้ได้แนวคิด PWQA Model (Public Sector Management Quality Award)แนวคิด PWQA Model เป็นแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพขององค์กรภาครัฐที่แสดง

หรือเป็นลายลักษณ์อักษร C Combination คือการผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้ I Internalization คือการนำความรู้ที่ได้มาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริงโดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเองนอกจากนี้ Nanoka และ Takeuchi ได้อธิบายเรื่องการจัดการความรู้ไว้อย่างน่าสนใจว่าความสามารถขององค์กรในการสร้างสรรค์จัดเก็บและกระจายความรู้เป็นความสามารถที่สำคัญ

โดยการเชื่อมโยง Linking ให้เป็นความรู้ที่พร้อมที่จะนำไปใช้งานได้ในรูปแบบต่างๆเช่นคู่มือการปฏิบัติงานแนวปฏิบัติต่างๆรวมทั้งมีระบบการจัดเก็บที่ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและนำไปใช้งานต่อได้การผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้การสร้างความรู้ประเภทนี้หากใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยจัดการข้อมูลจะทำให้ง่ายขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Explicit 4 Internalization การนำความรู้ Explicit knowledge ที่ได้ใหม่ไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง Action learning โดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้ใหม่และปรับปรุงตนเองซึ่งจะก่อให้เกิด Tacit knowledge ในแต่ละบุคคลต่อเนื่องกันไปประคองเกลียวที่ไม่มีวันสิ้นสุดทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดและสิ่งสมประสบการณ์มากยิ่งขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Tacit แนวคิดที่เป็นฐานของการจัดการความรู้วารสารแพทยนาวิ Royal Thai Navy Medical Journal 173 วารสารราย 4 เดือนปีที่ 45 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2561 แผนภาพที่ 1 Organizational knowledge creation SECI Model ที่มา Nonaka I Takeuchi H3 การจัดการความรู้กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จากกล่าวได้ว่า Knowledge management เป็นกระบวนการ Process ซึ่งเป็นการเดินทางไม่ใช่เป้าหมายปลายทางความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning organization ก็คือเป้าหมายของการเดินทางนั้นความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นการมองภาพรวมขององค์กรที่การเรียนรู้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กรเป้าหมายทางธุรกิจหรือเป้าหมายขององค์กรและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นไปพร้อมๆ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ได้แก่ 1 การแสวงหาความรู้ Acquisition 2 การสร้างความรู้ Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Storage 4 การวิเคราะห์และทำเหมืองความรู้ Analysis and Data Mining 5 การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการทำเพื่อให้อุปกรณ์ถูกต้องและเที่ยงตรง Application and Validation โดย Marquardt เสนอแนวคิดไว้ว่าองค์การแห่งการเรียนรู้จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเมื่อดำเนินการตาม

ของของ Marquardt 2011 124 125 ที่ได้จำแนกการจัดการความรู้ไว้ 6 ข้อคือ 1 การแสวงหาความรู้ Knowledge Acquisition 2 การสร้างความรู้ Knowledge Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Knowledge Storage 4 การวิเคราะห์และการทำเหมืองความรู้ Knowledge Analysis and Data Mining 5 การโอนถ่ายความรู้และการเผยแพร่ความรู้ Knowledge Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการตรวจสอบความรู้ Knowledge Application and Validation ซึ่งผลการศึกษพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวมของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อก็มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกรายการซึ่งรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ด้านการถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ส่วนรายข้อที่มีจุดเด่นและค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศซึ่งผลการศึกษพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวม 151 OJED Vol9 No3 2014 pp 144155 ของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต

องค์ประกอบของการจัดการความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ 1 คน People เป็นกลยุทธ์หลักที่องค์กรใช้เพื่อสร้างความสำเร็จซึ่งเปรียบเป็นการแข่งขันที่ความสามารถของคนในองค์กรที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาคนในองค์กรจึงมีความสำคัญอันดับแรก 2 กระบวนการ Process ของการจัดการความรู้ประกอบด้วยแนวทางและขั้นตอนของการจัดการความรู้ต่อระบบประเภทของสารสนเทศที่ต้องการทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกเป็นการแยกแยะว่า

ในตัวบุคคลกับผลการปฏิบัติงานอย่างไรก็ตามตัวชีวิตที่ดีต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับกลยุทธ์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย 5 โครงสร้างพื้นฐานเป็นโครงสร้างหรือระบบรองรับสำหรับอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กันได้สะดวกโครงสร้างดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่จะต้องได้เช่นสถานที่เครื่องมืออุปกรณ์หรือสิ่งที่จะต้องไม่ได้เช่นโครงสร้างหรือระบบงานที่เอื้อให้เกิดสภาพที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และกลไกในการแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆในชีวิตการทำงานประจำวันรวมถึงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเช่นการประเมินผลงานการยกย่องชมเชยและให้รางวัลที่ต้องเอื้อต่อการจัดการความรู้ของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเอกชนสรุปได้ว่าความสำเร็จของการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนต้องเกิดขึ้นจากการผสมผสานการทำงานระหว่างปัจจัยทั้ง 5 ที่กล่าวมาข้างต้นกับองค์ประกอบของการจัดการความรู้ในองค์กร 3 องค์ประกอบคือ 1 คน People ยุทธศาสตร์หลักที่องค์กรใช้เพื่อการสร้างความสำเร็จซึ่งเปรียบเป็นการ Executive Journal 18 แข่งขันมุ่งที่ความสามารถของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรกเนื่องจากจากการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นจะต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพหรือบุคลากรที่มีความรู้ Knowledge Worker โดยบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำการจัดการความรู้มาทำการปฏิบัติจะต้องมีความสามารถในการนำสิ่งที่ตนเองปฏิบัติและความเข้าใจถึงกลไกการปฏิบัติงานของตนเอง 2 ยุทธศาสตร์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องขั้นตอนของการจัดการความรู้จึงประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ Knowledge Acquisition ซึ่งเป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่การได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซุมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ริเริ่มที่ต้องการ</p>
<p>มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่และมีการนำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 22 การแบ่งปันความรู้ Knowledge Sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไร Know How รู้วิธีการ Know Why รู้เหตุผลและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผล 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ Knowledge Utilitization เป็นการใช้ความรู้ให้คนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์กรได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงาน</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซุมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ริเริ่ม</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

28 1 เมืองโบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นทั้งทางตะวันตกและตะวันออกมาตั้งแต่ช่วงก่อนหน้าสมัยทวารวดีหรือยุคหัวเลี้ยวประวัติศาสตร์ได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเหรียญทองแดงของโรมันรูปจักรพรรดิวิคโตรินัสที่พบที่เมืองออกแก้วประเทศเวียดนามดังนั้นเมืองอุทองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดี 2 เมือง

โบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี เพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ผู้มีบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้นในพุทธศาสนานิกายเถรวาทพุทธศาสนมหายานและศาสนาพราหมณ์โดยเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคแรก 26 แนวคิดการเผยแพร่การแพร่กระจายหรือการเผยแพร่เป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความคิดการ

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ว่าอาจมีการอยู่อาศัยมาตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 8 และมีการอยู่อาศัยสืบเนื่องทั้งยังมีความหนาแน่นมากขึ้นในสมัยทวารวดี Loofs 1979 349351 ต่อมามีการนำคำอายุทางวิทยาศาสตร์ของวัดสันและลูฟส์มาวิเคราะห์ใหม่โดยแอนดรูว์บาร์เรมเขาพบว่าคำอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุทองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสุข อินทรารุชผาสุขอินทรารุชได้นำเสนอผลการศึกษาถึงพัฒนาการของเมืองอุทองโดยแสดงให้เห็นว่าอุทองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุทองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเดียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั striped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซียนอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินัสพศ 811813 ซึ่งที่เมืองออกแก้วก็ได้พบจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุทองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสุขอินทรารุช 2548 106109 2 เมืองอุทองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี

ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ผู้มีบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์จำนวนมากผาสุขอินทรารุช 2548 110 114 โดยท่านยังระบุว่าเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคแรกในช่วงพุทธศตวรรษที่ 913 ขณะที่เมืองโบราณนครปฐมน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคหลังในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1316 ผาสุขอินทรารุช 2542 101 ข้อเสนอนี้จึงชี้ให้เห็นว่าทวารวดีมีสถานะเป็นรัฐและเป็นเมืองท่าค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองมาก่อนช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 แล้ว 20 20 ข้อสังเกตเกี่ยวกับโบราณวัตถุช่วงก่อนสมัยทวารวดีที่เมืองอุทองผู้เขียนมีข้อสังเกตว่าโบราณวัตถุสำคัญ 2 ชิ้นคือแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ผู้มีบาตรและปูนปั้นภาพพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งนักวิชาการในอดีตให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษนั้นมีที่มาไม่ชัดเจนเพราะข้อบ่งชี้ของเชอริเยร์ระบุว่าพบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ผู้มีบาตรที่เจดีย์หมายเลข 2 Boisselier 1965 fig16 ซึ่งเป็นโบราณสถานที่ตั้งอยู่ริมคูเมืองอุทองเป็นแหล่งที่พบชิ้นส่วนศิลปกรรมจักรกวางหมอบและพระพิมพ์ดินเผาสมัยทวารวดีทั้งนี้เชษฐดิษฐ์ยังได้ศึกษารูปแบบของเจดีย์สมัยทวารวดีและเสนอว่าเจดีย์ที่อยู่ในฝั่งสี่เหลี่ยมยกเก็จ 23 เก็จทวิระและตรีระแบบเจดีย์หมายเลข 2 นี้ น่าจะมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 เป็นต้นมาเชษฐดิษฐ์ยังได้ 2558 4447 5657 ขณะที่พิริยะไกรฤกษ์เสนอว่าเจดีย์หมายเลข 2 นี้คงสร้างขึ้นในช่วงกลางพุทธศตวรรษ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

30 และภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อน มีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรบาทเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาอีกหลายอย่างสัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาที่มาจากอินเดียเข้ามาในประเทศไทยเป็นนิกายเถรวาทอย่างที่ว่า พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ไปประกาศในนานาประเทศทำให้สันนิษฐานได้ว่า พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยน่าจะก่อนพศ 500 และนับถือสืบทอดกัน

พระอุตรตะเป็นผู้นำเข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่อง ศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิว่าอยู่ในที่ใดแต่หลักฐานทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยืนยันว่าได้รับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่พระเจ้าอโศกและพระอุตรตะสมณทูตของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาในครั้งนั้นมีโบราณวัตถุที่ปฐมเจดีย์เช่นศิลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเช่นที่ ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรบาทเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาในประเทศไทยนี้อีกหลายอย่างสิ่งสำคัญเหล่านี้แสดงว่าพระพุทธศาสนาแห่งแรกมาประดิษฐานในประเทศไทยเป็นนิกายเถรวาทอย่างที่ว่าพระเจ้าอโศกมหาราชให้ให้ยาส่งสอนยังนานาประเทศจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธศาสนาเห็นจะมาประดิษฐานในประเทศไทยตั้งแต่ก่อนพศ 500 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ 2514 6364 ในประเทศไทยได้ค้นพบรอยพระพุทธรบาทที่เก่าแก่ที่สุดและสันนิษฐานว่าเป็นรอยพระบาทที่ได้รับอิทธิพลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชรอยพระพุทธรบาทที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยนั้นพบที่สระมรกตอำเภอโคกปี่น จังหวัดปราจีนบุรีมีลักษณะการแกะเป็นรอยเว้าลงในแผ่นศิลา มีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 1113 นั้นหนาขดิวศ 2533 37 และไม่มีลายสิ่งมงคลคล้ายกับรอยพระพุทธรบาทสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชในประเทศอินเดียคำนวณค่าและวรรคต้นคำมี 82 บทสวดบูชารอยพระพุทธรบาทของภาคใต้ความสอดคล้องของคติจากหลังจากนั้นไม่มีหลักฐานการค้นพบการสร้างรอยพระพุทธรบาทในประเทศไทยจนกระทั่งพุทธศตวรรษที่ 19 พระมหาธรรมราชาลิไทยทรงสร้าง

มันคงต่อมาอีกนานกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงมีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยซึ่งในสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาโดยที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยกรณีการสุธีรัตนปริวรรต

)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยน่าจะก่อน พ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธราชูโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริกษเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จารึกบุญ-จารึกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน อาจารย์สุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เรื่องหลักฐานทางโบราณคดีรวมไปถึงการจัดจำแนกหลักฐานทางโบราณคดีประเภทเมืองนอกจากนี้งานโบราณคดีเมืองยังมีความสัมพันธ์กับผู้คนที่ยังอยู่อาศัยในพื้นที่เมืองในปัจจุบันเสถียรโพธิ์นันทะได้เขียนหนังสือเรื่องภูมิประวัติพระพุทธเจ้า 33 สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อไป

วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทลของอำเภออุทลของจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษ

31 มลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาก็มีเหตุการณ์ต่างๆในสมัยอาณาจักรพูนันซึ่งปรากฏว่าช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและแบบมหายานพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนศาสตราจารย์หม่อมเจ้าสุภัทรดิศดิลกกุลได้เขียนบทความเรื่องความก้าวหน้าในการศึกษาประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์สมัยโบราณ

แรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะและพระอุตระเดินทางมาถึงเมืองสุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทลของจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาตากษัตริย์ราชานุภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลวิภังค์(หลวงบริบาลวิภังค์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามาับบทบาทในประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

35 เลือพระดีมีคอกข้างดินถิ่นถ้าน้ำตกสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทองเป็นที่เก็บรวบรวมวัตถุโบราณและหลักฐานต่างๆที่ได้จากการดำเนินงานทางโบราณคดีต่อมาในปีพศ 25072508 ได้มีการสำรวจขุดแต่งโบราณสถานในเขตเมืองโบราณอุทอง และได้พบโบราณวัตถุ

แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งหัวเมืองต่างๆออกเป็นมณฑลเมืองอำเภอและตำบลอำเภออุทองจึงเกิดขึ้นเมื่อพ.ศ. 2448 โดยมีชื่อเมื่อแรกตั้งว่าอำเภอจระเข้สามพันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาทางราชการได้พิจารณาเห็นว่าท้องที่อำเภอจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณที่เรียกว่า"เมืองท้าวอุทอง"จึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอจากหมู่บ้านจระเข้สามพันมาตั้งณบริเวณเมืองโบราณท้าวอุทองและให้เปลี่ยนชื่ออำเภอจระเข้สามพันเป็นอำเภออุทองเพื่อให้สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2482 ภูมิประเทศ.พื้นที่ในอำเภออุทองแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันและลำน้ำสายย่อยปัจจุบันลำน้ำส่วนใหญ่ต้นเขินภูมิอากาศ.สภาพภูมิอากาศมีลักษณะคล้ายกับบริเวณพื้นที่อื่นในพื้นที่ราบภาคกลางคือมี 3 ฤดูกาลคือการแบ่งเขตการปกครอง.การปกครองส่วนภูมิภาค.อำเภออุทองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 154 หมู่บ้านการปกครองส่วนท้องถิ่น.ท้องที่อำเภออุทองประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 15 แห่งได้แก่การคมนาคม.การเดินทางมายังอำเภออุทองนั้นสามารถมาได้หลายเส้นทางเช่นการศึกษา.ในเขตอำเภออุทองประกอบไปด้วยสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งได้แก่ระดับประถมศึกษาในเขตตำบลอุทอง 5 แห่งได้แก่วิทยาลัย 1 แห่งได้แก่ระดับอุดมศึกษา 2 แห่งได้แก่สถานพยาบาล.เขตอำเภออุทองมีโรงพยาบาล 3 แห่งได้แก่

ในกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้แนะไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่มีความชัดเจนตายตัวโดยเป็นแต่เพียงการกำหนดแนวข้อคำถามแบบเปิดกว้างหรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้และความ

วิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างโดยเทคนิคของการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้นเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้แนะ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน๓๓ข้อได้แก่ตอนที่๑ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่๒แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม๑๒ประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่๓ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลัก๑๒ประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายผู้สัมภาษณ์สามารถที่จะดำเนินการสัมภาษณ์และสามารถที่จะตอบคำถามที่สำคัญและมีความน่าสนใจในแต่ละประเด็นของคำตอบจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์อันทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายและข้อเท็จจริงในทางดำเนินการและใช้เครื่องมือได้แก่แบบสำรวจแบบ

และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อความสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการวิจัยสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อความสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อความจำนวนตอนใดก็ตามที่ได้ออกมาทั้งหมดของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่ได้นั้นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่คมีปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลักประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรคประเทศไทยให้เข้มแข็งนั้นการจะไปสู่เป้าหมายการเป็นวารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ NATIONAL DEFENCE STUDIES INSTITUTE JOURNAL 41 ปีที่๗ฉบับที่๒ พฤษภาคมสิงหาคม๒๕๕๙ Vol 7 No2 May August ๒016ประเทศที่มีความเข้มแข็งและประชาชนในชาติตระหนักในความสำคัญของค่านิยมประการเป็นเรื่อง

เนดินหรือร่องรอยอื่นๆ 2 การสัมภาษณ์เจาะลึกโดยกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้นำอันเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีรูปแบบข้อความที่ตายตัวหรือกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะที่ไม่มีข้อความที่เป็นมาตรฐานเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อความที่นำมาใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกเพียงแต่มีการกำหนดลักษณะของข้อความที่มีลักษณะเปิดกว้างมีความยืดหยุ่น 3 การสนทนากลุ่มมีการนำคำผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนตามสถานการณ์ที่มี

เจาะลึก in-depth interview การกำหนดวิธีวิทยาการวิจัย Methodology โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview นั้นในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัย Methodology โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth ๗๘ | วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา | ปีที่๑๒ฉบับที่๑มกราคมมิถุนายน๒๕๖๓ Interview โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อความที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview กล่าวคือเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย Methodology ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญ Keywords มาใช้ประกอบในการชี้นำคำสัมภาษณ์กล่าวคือมีการร่างข้อความที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีคำสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อความที่มีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของข้อความให้มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เพื่อให้บุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน๑๐คนอีกทั้งยังดำเนินการวิจัยเชิงสัมภาษณ์จากกลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจชุมชนได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริษัทประชารัฐรักสามัคคีพระนครศรีอยุธยาวิสาหกิจเพื่อสังคมจำกัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน๓คนและนักศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่๑หรือเทียบเท่าจำนวน๑๐รายเป็นผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ศาสนาในอารยธรรมทวารวดีจากการค้นคว้าเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ ตำราประวัติศาสตร์รรถกถาคัมภีร์ในพระพุทธศาสนาเอกสารวิชาการทาง โบราณคดีพระไตรปิฎกอรุทธกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพมา ลานาล้านช้างตลอดจนงานค้นคว้าด้านภูมิศาสตร์ของนักประวัติศาสตร์ และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางเผยแพร่พุทธ ศาสนาในพื้นที่วิจัยหรือไม่อย่างไรหรือมีความสอดคล้องกันมากน้อยใน การออกแบบเส้นทางเผยแพร่

นี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการ เผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุททอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสาร ต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกอรุทธกถาวรรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกา พมาล้านาล้านช้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และ นักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุททอง)รวมทั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียง ไດแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประ วัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแพร่พุทธศาสนาสู่มืองอุททอง ตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำ นวยประโยชน์ต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองอุททองเช่นพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ ใหม่ๆอันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2 .วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวาร วดี(อุททอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแพร่พุทธศาสนาสู่มือง อุททอง 3)เพื่อศึกษาร่องรอยทางพระพุทธศาสนาจากหลักฐานทาง ศิลปกรรมเมืองอุททอง 3 .ขอบเขตของการศึกษา 1)ขอบเขตด้านพื้นที่ได้ กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุททองและปริ มณฑลรอบๆเมืองโบราณอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขต เนื้อหาโดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมือง โบราณอุททองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุททองราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4 .วิธี การดำเนินการวิจัยการวิจัยค้นคว้าจะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์(historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(documentary

เดือนพระโมคคัลลีสวรรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำสังคายนาขึ้นเป็น ครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสฐีลเมื่อปีพุทธศักราช 23614 พระเจ้าอโศก มหาราชและพระโมคคัลลีสวรรดิเสเถระได้เสนอให้มีการจัดสงพระเถระไป ประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเห็นด้วย การส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆถึง 9 สายจึงเกิด ขึ้นในครั้งนั้นพระโสณะและพระอุด

กันชำระสะสางให้บริสุทธิ์ถูกต้องเป็นแบบแผนเดียวกันการกระทำเช่นนี้ เรียกว่าสังคายนาพระธรรมวินัยซึ่งกระทำกัน 3 ครั้งในช่วงสามศตวรรษครั้น ถึงสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชพระพุทธศาสนาก็เริ่มรุ่งเรืองขึ้นเต็มที่จนมี เติร์ถีย์เข้ามาปลอมบวชปะปนกับพระสงฆ์หากินอยู่ทั่วไปเป็นเหตุให้พระ ธรรมวินัยเปลี่ยนแปลงไปมากพระโมคคัลลีสวรรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำ สังคายนาขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ราวพศ 234 เมื่อทำสังคายนาเสร็จสิ้นพระเจ้า อโศกมหาราชและพระโมคคัลลีสวรรดิเสเถระก็จัดพระสมณฑูตเป็น 9 สายส่ง ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาตั้งนี้ธรรมะไทย 2554 สายที่ 1 มีพระมหินฺตนิค เเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นกัษมีระคือรัฐ แคว้นเมย์ร์ประเทศอินเดียปัจจุบันและแคว้นคันทาระในปัจจุบันคือรัฐปัญจาบ ทั้งของประเทศอินเดียและประเทศปากีสถานสายที่ 2 พระมหาเทวเถระเป็น หัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในแคว้นมทิลสมณฑลปัจจุบันได้แก่รัฐ ไมเซอร์และดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำโคธาวารีซึ่งอยู่ในตอนใต้ประเทศอินเดีย สายที่ 3 พระรักขิตเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาณวาสี ประเทศในปัจจุบันได้แก่ดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอินเดีย สายที่ 4 พระธรรมรักขิตเถระหรือพระโยนกธรรมรักขิตเถระซึ่งเข้าใจกันว่า เป็นฝรั่งคนแรกในชาติกรีกที่ได้เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนาเป็นหัวหน้าคณะ ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาอุปรัตนคชนบทปัจจุบัน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ตระอรหันต์พร้อมด้วยพระอรหันต์สหายกันอีก 5 รูปเป็นสายที่ 8 เดินทางมุ่งสู่อริยสัจธรรมหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามซึ่งทำให้พระพุทธศาสนามีโอกาสเผยแผ่ไปไกลที่สุดเท่าที่เคยเป็นมา 15 และทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13 17 คณะสงฆ์อันแอลงรวมทั้งหมดถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับจนขาด

มุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์จนที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงการศึกษาตำนานหรือเอกสารทางศาสนาที่กล่าวว่ามีประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มีพระโสณะและพระอุตตระเป็นหัวหน้าคณะเดินทาง

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

คณะพระอัมมรักชิตเถระไปอุปฐิตประเทศสายที่ 5 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปมหาวิญญูระต้นแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลซึ่งขามาสัยสายที่ 8 คณะพระโสณะเถระและพระอุตตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อันแอลงรวมทั้งหมดถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ที่สุดในช่วงปี พศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุ่งแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ต้งามถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจร

พุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศักราช 1300 ถึง 1700 คณะสงฆ์อันแอลงรวมทั้งหมดถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ที่สุดในช่วงปีพุทธศักราช 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียง(พระมหาดาวสยามวชิรปัญโญ, 2546 : 70)หลังจากที่พระพุทธศาสนาเลือนหายไปจากประเทศอินเดียเป็นเวลากว่า 800 ปีต่อมาราวปีพุทธศักราช 2490 เป็นช่วงที่ประเทศอินเดียได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษซึ่งเจ้าอาณานิคมได้แบ่งประเทศอินเดียออกเป็น 2 ประเทศคือประเทศอินเดียและประเทศปากีสถาน(ปัจจุบันคือประเทศปากีสถานและบังคลาเทศ)ในยุคนั้นเกิดบุคคลที่มีบทบาทต่อการเผยแผ่และฟื้นฟูพระพุทธศาสนากับสู่ประเทศอินเดียคือดร.บี.อาร์.อัมเบดีการ์ผู้เป็นประธานในการเขียนรัฐธรรมนูญของประเทศอินเดียเกิดในตระกูลจัณฑาลและได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษานจนเรียนจบทางด้านกฎหมายจากประเทศอังกฤษต่อมาภายหลังมีบทบาทในการขับเคลื่อนให้ทางสังคมของประเทศอินเดียและได้รับหน้าที่เป็นประธานในการร่างรัฐธรรมนูญของประเทศได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมช่วงปัจฉิมวัยของดร.อัมเบดีการ์พบว่าการที่จะสร้างความเท่าเทียมกันให้กับผู้คนในสังคมที่ยังติดอยู่ในวังวนของการแบ่งชนชั้นวรรณะคือการหันมานับถือพระพุทธศาสนาและได้นำพาชาวอินเดียจนกวาระระราว500,000คนปฏิญาณตนเองเป็นชาว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

49 อุทอง 17 แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายในสมัยอินโดโรมันพุทธศตวรรษที่ 69 จนถึงสมัยคุปตะพุทธศตวรรษที่ 911 และสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1213 มีพ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาโคทาวรีเดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายกับชาวทวารวดีได้นำเอาพระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้เข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองด้วยหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุจำนวน 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรก

ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุทองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกเริ่มพุทธศตวรรษที่ 913 ผาสขอินทราวฐ 2542 สำหรับเมืองอุทองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุทองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาใต้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาคาวาณะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิศวาภพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารขุณโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรหม้อจิ๋วพร้อมคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษณอินทโยธาเสนอว่าทักษณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขวานทองใต้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมือง

ศิลปะแบบอมราวดีอุมาบุตรศิลปะแบบอมราวดีอีกทั้งการค้นพบจารึกคาลาเยธมา 2 หลักที่ไทรบุรีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 811 อาจจัดเป็นจารึกของไทยด้วยก็ได้เนื่องจากบริเวณที่พบเคยเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของไทยมาก่อน 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพระพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทาง

มามีการสร้างวัดและรูปเคารพจำนวนมากในเมืองหลวงคือเมืองนาราโดยการนำแบบแผนทางวัฒนธรรมจีนเข้ามาผสมผสานในศิลปะแบบญี่ปุ่นจากการเดินทางมาของหลวงจีนเจียนเจินพุทธศตวรรษที่ 13 - 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 - 18 พุทธศาสนิกชนรุ่งเรืองรวมทั้งศิลปะที่สืบเนื่องมาจากอินเดียด้วยพุทธศาสนายังคงรุ่งเรืองในญี่ปุ่นจนถึงปัจจุบันพุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 6 การค้าทางบกผ่านเส้นทางสายไหมถูกจำกัดเนื่องจากการขยายตัวในตะวันออกกลางของจักรวรรดิเปอร์เซียและการเป็นศัตรูกับโรมชาวโรมันที่ต้องการสินค้าจากตะวันออกไกลจึงทำการค้าทางทะเลติดต่อระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนกับจีนผ่านอินเดียในช่วงเวลานี้เองอินเดียมีอิทธิพลเหนือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากตั้งแต่ภาคใต้ของพม่าภาคกลางและภาคใต้ของไทยกัมพูชาตอนล่างและภาคใต้ของเวียดนามการค้าขายฝั่งเจริญขึ้นมากผลจากการเผยแพร่ธรรมอินเดียเข้าสู่บริเวณนี้ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตแพร่เข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธทั้งฝ่ายเถรวาทและมหายานศาสนาพราหมณ์ได้เผยแพร่เข้ามาในบริเวณนี้เช่นกันพร้อมกับวรรณคดีสำคัญคือรามายณะและมหาภารตะในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 - 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มาหากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาคณะสงฆ์ในอินเดียอ่อนแอลงเพราะถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบีบคั้นชนชาติมุสลิมเข้ากราบและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาได้เสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดหากแต่ผลของการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงทำให้

ธัมมชริคตเถระไปมหาวิภูษะต้นแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหารัทธิชิตเถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลเชิงเขาหิมาลัยสายที่ 8 คณะพระโสณเถระและพระอุตตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบีบคั้นกอบกู้กับถูกชนชาติมุสลิมเข้ากราบและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุ่งแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตรงตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับ

55 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากพระมหาโมคคัลลิตร์สังฆเถระได้ดำเนินการสังคายนาครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสร็จสิ้นเมื่อปีพุทธศักราช 23629 ได้เสนอให้มีการจัดส่งพระเถระ

ใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือพุทธมหายานหรือวัชรยานภายใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ไศเลนทร์หลวงจีนอี้จิงบันทึกไว้ว่าที่ปาเล็มบังมีภิกษุมากกว่า 10,000 รูปท่านอดิศาเคยมาศึกษาที่นี่ก่อนเข้าไปเผยแผ่พุทธศาสนาในเขตศิลปะทางพุทธศาสนาของศรีวิชัยแพร่หลายไปทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่าศิลปะศรีวิชัยสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่คือมูโรพุทโธ(สร้างเมื่อราวพ.ศ. 1323) ในเกาะชวาอาณาจักรศรีวิชัยเสื่อมลงเนื่องจากความขัดแย้งกับราชวงศ์โจงพะในอินเดียก่อนจะรับอิทธิพลอารยธรรมอิสลามในพุทธศตวรรษที่ 18 อาณาจักรขอม ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 - 18 พุทธศาสนมหายานและศาสนาฮินดูรุ่งเรืองในอาณาจักรขอมมีการสร้างศาสนสถานมากมายในดินแดนที่ปัจจุบันเป็นไทยและกัมพูชารวมทั้งนครวัดมหายานรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ผู้สร้างนครมหายานเสื่อมลงในพุทธศตวรรษที่ 16 ไล่เลี่ยกับความเสื่อมของมหายานในอินเดียจากนั้นพุทธศาสนาเถรวาทลัทธิลังกาวงศ์เข้ามามีอิทธิพลแทนที่กำเนิดวัชรยาน พุทธศาสนานิกายวัชรยานหรือพุทธศาสนาลัทธิตันตระกำเนิดขึ้นครั้งแรกทางตะวันออกเฉียงอินเดียนี้อราวพ.ศ. 700 - 1200 บางครั้งจัดเป็นส่วนหนึ่งของมหายานแต่บางครั้งก็แยกตัว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมืองลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอุ
ชาว่าผู้นำที่สำคัญอีกด้วย 42 ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเมือง
สุพรรณบุรีในฐานะเมืองหน้าด่านเป็นเมืองอุชาว่าผู้นำที่สำคัญต้องผ่าน
ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
ฟื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนลำน้ำสุพรรณมาจน
ตราบทุกวันนี้ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรีพบลูกปัดอยู่หลายแห่งเช่น

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทยห่างจาก
กรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตรจังหวัดที่อยู่ติดกัน(จากทิศเหนือตาม
เข็มนาฬิกา)ได้แก่อุทัยธานีชัยนาทสิงห์บุรีอ่างทองพระนครศรีอยุธยา
นครปฐมและกาญจนบุรีประวัติศาสตร์สุพรรณบุรีเป็นเมืองโบราณพบหลัก
ฐานทางโบราณคดีมีอายุไม่ต่ำกว่า3,500-3,800ปีโบราณวัตถุที่ขุดพบมีทั้ง
ยุคหินใหม่ยุคสำริดยุคเหล็กและสืบทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัย
สุวรรณภูมิพูนอมราวดีทวารวดีและศรีวิชัยสุพรรณบุรีเดิมมีชื่อว่าทวารวดี
ศรีสุพรรณภูมิหรือพันธุมบุรีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าจีนแถบบริเวณตำบลรั้ว
ใหญ่ไปจดตำบลพิหารแดงต่อมาพระเจ้ากาแตได้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ที่ฝั่ง
ขวาของแม่น้ำแล้วโปรดให้มอญน้อยไปสร้างวัดสนามชัยและบูรณะวัดป่าเล
ไลยก์ชักชวนให้ข้าราชการจำนวน2,000คนอพยพตั้งเมืองใหม่ว่า
สองพันบุรีครั้งถึงสมัยพระเจ้าอู่ทองได้สร้างเมืองมาทางฝั่งใต้หรือทางตะวัน
ตกของแม่น้ำท่าจีนชื่อเมืองเรียกว่าอู่ทองจวบจนสมัยขุนหลวงพะงั่วเมืองนี้
จึงเรียกว่าชื่อว่าสุพรรณบุรีนับแต่นั้นมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี
เมืองสุพรรณบุรีเป็นเมืองหน้าด่านและเป็นเมืองอุชาว่าผู้นำที่สำคัญต้องผ่าน
ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
ฟื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน(ลำน้ำสุพรรณ)มา
จนตราบทุกวันนี้ความสำคัญของสุพรรณบุรีในด้านประวัติศาสตร์การกอบกู้
เอกราชไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้แก่ชัยชนะแห่งสงครามยุทธหัตถีที่
สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชาสมเด็จพระน
ครมเด็จพระเอกาทศธรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมีการจัด
งานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่

ลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 1516 56 ผาสุชินทรารุทธรายงานการขุด
ค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและ
โบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 4144

สุภัทรทิศศตวรรษ 11 5 มกราคม 2511 หน้า 34 64 ประหยัดนิชลาพันธ์
รายงานภารกิจทางด้านโบราณคดี 18 มกราคม 25 พฤษภาคมคศ 1939
พศ 2482 ในนครปฐมศึกษาในเอกสารฝรั่งเศสกรุงเทพฯศูนย์ข้อมูลเพื่อการ
ค้นคว้าวิจัยฝรั่งเศสไทยศึกษาภาควิชาภาษาฝรั่งเศสและอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร 2552 หน้า 85 114 ผาสุชินทรารุทธรชนีภาษาชะ
ดินเผาสมัยทวารวดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุชินทรารุ
ธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม
นครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร
2526 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและ
ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแฉมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
ที่ยวนนครปฐม

72 ระบุงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดิน
แดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดี
รองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีอายุเก่าไปเพียงแค่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้
เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญ
มากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่า
พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษ
ที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก

กันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมือง
อู่ทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงทั้ง
มาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทำนอง
ตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอู่ทองที่อำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริง
คือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาว
ฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนัก
ว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียว
และเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิ
ราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนัก
ปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระ
รามธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาค
กลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐาน
ด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9
ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการ
และความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้
และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่าง
พุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก
ข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนา
จากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธ
ศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่าจากนั้นก็
ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทรคาบสมุทรมลายูชวาและ
สุมาตราปัจจุบันศิลปะปาละมีอิทธิพลต่อศิลปะทวารวดีไม่มากนักเพราะส่วน
ใหญ่เป็นงานศิลปะกรรมที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาหมหายานเช่นใน
ศิลปะชวาภาคกลางและศรีวิชัย 70 3 สมัยทวารวดีตอนกลางช่วงพุทธ
ศตวรรษที่ 14 15 ในหนังสือ 150 ปีสมเด็จพระมหาปรมาจารย์

สามารถพิชิตอูดคาละ,อัสมั,สุนา,ประติหาระ(Pratihara),คุชราต(Gurjara)และทราวิท(Dravida)ได้การเสด็จสวรรคตของพระเจ้าเทวปา
ละเป็นการสิ้นสุดยุคแห่งความรุ่งเรืองของจักรวรรดิปาละหลังจากนั้นอาณา
บริเวณนั้นก็แบ่งแยกออกไปเป็นอาณาจักรย่อยที่ปกครองโดยราชวงศ์
ต่างๆหลายราชวงศ์แต่เมื่อมาถึงรัชสมัยของพระเจ้ามทิปาละพระองค์ที่ทรง
สามารถนำความรุ่งเรืองมาสู่จักรวรรดิได้อีกครั้งหนึ่งและทรงขยายดินแดน
ของจักรวรรดิออกไปอีกนอกจากนั้นก็ยังทรงสามารถต่อต้านการรุกรานของ
ราชชนกโจฬะ(Rajendra Chola)และราชวงศ์จาลุยะได้หลังจากสมัย
ของพระเจ้ามทิปาละแล้วจักรวรรดิปาละก็เสื่อมโทรมลงอีกครั้งหนึ่งจน
กระทั่งมาถึงสมัยของพระเจ้ารามปาละผู้เป็นพระจักรพรรดิผู้มีอำนาจองค์
สุดท้ายของราชวงศ์พระองค์ทรงสามารถกู้ดินแดนที่เสียไปคืนมาได้บ้าง
ทรงปราบปรามกลุ่มปฏิวัติเวเรนทระและขยายจักรวรรดิต่อไปยัง
Kamarupa ,โอริสสาและอินเดียเหนือจักรวรรดิปาละถือว่าเป็นยุคทองของ
เมงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองอันไม่เคยเห็นกันมาก่อนราชวงศ์ปาละมีบทบาท
สำคัญในการเผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่า
นอกจากนั้นก็ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทร(คาบสมุทรมลายู,ชวาและ
สุมาตราปัจจุบัน)จักรวรรดิปาละสลายตัวลงในคริสต์ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูก
โจมตีโดยราชวงศ์เสนะ

พบส่วนใหญ่จะอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญสรุปได้ว่าข้อมูลทางประวัติศาสตร์
และหลักฐานทางโบราณคดีเมืองโบราณอู่ทองเป็นสถานที่สืบทอด
พระพุทธศาสนาที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มา
เผยแผ่สามารถยืนยันได้เป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ 1 ช่วงพุทธศตวรรษที่

สมรภูมิตอนเจดีย์เป็นมหาวิกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมี
การจัดงานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติใน
ด้านวรรณคดีเป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนาน"ขุนช้างขุนแผน"วรรณคดีไทย
เรื่องราวและสถานที่ที่ปรากฏตามท้องเรื่องยังคงมีให้เห็นในปัจจุบันอาทิ
บ้านรั้วใหญ่วัดเขาใหญ่ท่าสับเบียร์ฝ้ายวัดป่าเลไลยก์วัดแคอำเภออู่ทอง
และอำเภอศรีประจันต์สุพรรณบุรีดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์บนพื้นที่ราบ
ภาคกลางสืบสานความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตเมื่อพ.ศ. 1420 จากนาม
เดิมเมืองพันธุบุรีในยุคทวารวดีตามหลักฐานทางโบราณคดีได้จารึกชื่อไว้
ในพงศาวดารเหนือและนาม"สุพรรณภูมิ"ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญอีกด้วยภูมิศาสตร์,ภูมิประเทศส่วน
ใหญ่ของสุพรรณบุรีเป็นที่ราบต่ำติดชายฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรีมีทิวเขาขนาด
เล็กอยู่ทางเหนือและทางตะวันตกและทิศเหนือมีอุทยานแห่งชาติห้วยคต
ล่งน้ำสำคัญคือเขื่อนกระเสียวด้านตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำ
สุพรรณบุรี(แม่น้ำท่าจีน)ใช้เป็นพื้นที่ปลูกข้าวการเมืองการปกครอง,หน่วย
การปกครอง,การปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 110 ตำบล 977 หมู่บ้าน
โดยทั้ง 10 อำเภอมีตั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม
127 แห่งประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่งคือองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี,เทศบาลเมือง 2 แห่งได้แก่เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
และเทศบาลเมืองสองพี่น้อง,เทศบาลตำบล 44 แห่งและองค์การ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

แม้ว่าจะมีหลักฐานให้สืบค้นเพียงแคในช่วงพุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้ 3 ประเด็นความเชื่อมโยงตามร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีประเด็นนี้ผู้วิจัยได้

ที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลาในหน้าหน้าหน้าว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่พบหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้น

97 ศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้สอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์อองบวสเชลลีเยร์ตั้งสมมติฐานว่าเมืองโบราณอุทองเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีเพราะ

ขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่พบหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไมไตกล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศ์ที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กลางของประเทศไทยและได้ทรงกล่าวไว้ในหนังสือนิทานโบราณคดีทรงตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอุทองว่าเมืองท่าอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก้ามามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-16 ต่อมาพบบางประติมากรรมของ

โบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายมาชื่อเมืองอุทองก็คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นและมีสระใหญ่ๆขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจคันดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตราสั่งอย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็เมืองสมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมืองอุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุทองพระนครกรมศิลปากร๒๕๐๙หน้า๘๔๗ 48 ดำรงวิชาการฉบับพิเศษหน้า๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีไว้ในหนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมืองสุพรรณยอมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรีไม่คำว่าอุยอมแปลได้เป็น๒นัยแปลว่าแปลก็ได้หรือจะแปลว่าเป็นที่มีเกิดตั้งเช่นคำที่ใช้พูดกันอยู่ว่าอุข่าวเช่นนี้ก็แปลได้เพราะเหตุนี้คำว่าสุวรรณภูมิถ้าจะแปลว่าอุทองจะใช้ได้หรือไม่ถ้าใช้ได้

พัฒนาบนพื้นฐานของอะไรตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนานอกจากนี้ยังมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมประเพณีโดยนำพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมผสานจากการหลอมรวมกันทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตเป็นรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่เชื่อมโยงความ

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในโลกเนื่องจากเป็นที่ตั้งขององค์กรการพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกมีหลักคำสั่งสอนอันเปรียบเสมือนห้วงมหานทีแห่งสรรพศาสตร์จึงมิใช่เพียงแคเป็นปรัชญาหรือทฤษฎีเท่านั้นหากแต่ยังมีเนื้อหาครอบคลุมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ความนึกคิดแทบทุกด้านตลอดมาทุกยุคทุกสมัยชนชาติไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรทั้งประเทศนับถือพระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทย(พิทุรมลิวัดย์,และไสวมาลาทอง, 2542 : 1)ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาอิทธิพลร่องรอยของพระพุทธศาสนา รากเหง้าของวิถีชีวิตของชาติไทยการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์รวมถึงวัฒนธรรมของชาติอย่างแท้จริงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศศรีเพียร(2543)"ได้กล่าวไว้ว่า"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนาบนพื้นฐานของอะไร"(วินัยพงศศรีเพียร, 2543 : 2)ตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(ร.อ.บาลี) 1 / 58

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

และกินบริเวณอย่างกว้างทำให้ทราบถึงความเก่าแก่ของแหล่งชุมชนต่างๆ
ว่าในอดีตที่แม้ว่าหลักฐานจะมีแค่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอย
กลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะ
สามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนา
เจริญรุ่งเรืองอย่างมากช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 รวมทั้งเป็นศูนย์กลาง
เผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาค
ใต้สอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

(พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้าง
พระนครหรืออยุธยาเป็นราชธานีท่านเองตรงข้ามกับพวกรบเมืองอู่ทองที่
อำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่ง
หนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุด
ค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพ
ุ่ณที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมือง
หลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1
มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่าน
นี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า
200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่ง
โบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 :(2) 90
- 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับ
แม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่อง
รอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมาก
พอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธ
ศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 -
16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าว
ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดีย
ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญ
รุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดี
มารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐาน
โบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธ

ทองว่าเมืองท้าวอู่ทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่
ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก่ามากมาย
หลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกัน
กับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1216 4
สมัยทวารวดีตอนปลายช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 18 เป็นช่วงเวลา
ศูนย์กลางอารยธรรมทวารวดีในภาคกลางเริ่มเสื่อมลง

มามีในเมืองเราก็คือเป็นพยานอยู่๘พระนิพนธ์เรื่องอื่นๆของพระองค์ทำให้เห็น
ความสำคัญของเมืองโบราณอู่ทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะความ
เป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้า
อโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย่ำว่าชื่อเมืองอู่ทองก็
คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอู่ทองมี
ตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพง
เมือง๒ชั้นและมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างใน
เมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระ
เจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมือง
นี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้
สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตรา
สังข์อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็นเมือง
สมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สม
เด็จพระพุทธเจ้าทรงพระราชทานภาพเรื่องเมืองอู่ทองจากรายงานเสด็จตรวจ
ราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอู่ทองพระนครกรม
ศิลปากร๒๕๐๙หน้า๒๕๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษ
ธันวาคม๒๕๕๕ส่วนการย่ำชื่อเมืองอู่ทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีไว้ใน
หนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึง
เมืองสุพรรณย่อมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ตะวันตกและตะวันออกได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเมืองอุททองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดีและเมืองโบราณอุททองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดเพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ขุมบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้น

เขาพบว่าค่าอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุททองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสุขอินทราวุธผาสุขอินทราวุธได้นำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวของการเมืองอุททองโดยแสดงให้เห็นว่าอุททองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุททองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเขียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั stripped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซีย นอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินุสพศ 811813 ซึ่งที่เมืองออกแก้วก็ได้พบจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุททองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสุขอินทราวุธ 2548 106109 2 เมืองอุททองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ขุมบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนา

ผาสุขอินทราวุธ 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานทางโบราณคดี กรุงเทพมหานครภาควิชาโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัยพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2540 จารึกบุญจารึกธรรม กรุงเทพมหานครสหธรรมิกพุทธพมวงคฉวรรณ 2561 การวิเคราะห์ตามแนวความคิดประวัติศาสตร์กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชาชนวนียพงศศิริเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทย กรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนาศรีศรีวัลลโภดม 2540 แอ่งอารยธรรมอีสานแฉหลักฐานประวัติศาสตร์โบราณคดีพิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร มติชน 2549

ไว้ดังต่อไปนี้คือควรศึกษาประวัติและพัฒนาการของพุทธศาสนาในสมัยอุททองในเชิงลึกกว่ามีประวัติพัฒนาการและมีอิทธิพลต่ออาณาจักรโบราณต่างๆอย่างไรเป็นต้นเอกสารอ้างอิงกรมศิลปากร 2531 แหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพฯชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยชินอยู่ดี 2509 เรื่องก่อนประวัติศาสตร์ที่เมืองอุททองโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุททองกรมศิลปากรทักษิณอินทโยธา 2534 ใครคือเจ้าถิ่นลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขวานทองเมื่อ 2 0003 000 ปีก่อนกรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์ผาสุขอินทราวุธ 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัย 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากรพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2547 จารึกบุญจารึกธรรมพิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯบริษัทพิมพ์สวายจำกัดพิทุมสิวัลย์และไสวมาลาทอง 2542 ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนากรุงเทพฯโรงพิมพ์การศึกษานวนียพงศศิริเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์จะเรียนจะสอนกันอย่างไรกรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนา 14 วารสารนันทวงแหงพุทธศาสตร์ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมีถุนายนศักดิ์ชัยสายสิงหศตร 2547 ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุทธศาสนายุคแรกเริ่มในดินแดนไทยพิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์สิริวิวัฒน์คำวันสา 2542 ประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศไทยพิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯบริษัทวัลลสนิพนธ์การพิมพ์จำกัดสุจิตตวงษเขต 2549 กรุงสุโขทัยมาจากไหนกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัด 2549 สุวรรณภูมิต้นกระแสประวัติศาสตร์ไทยกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัดเสถียรโพธิ์นันทะ 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯสำนักพิมพ์บรรณาคาร 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯบรรณาคารหลวงบริบาลวิภังค 2503 เรื่องโบราณคดีกรุงเทพฯรุ่ง

Plagiarism Checking Report

Created on 2025-02-28 18:34:04 at 18:34 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4152291	Feb 28, 2025 at 18:25 PM	penphan.fua@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รายงานการวิจัย 67-ดร.เพ็ญพรรณ เฟื่องฟูลอย.pdf	Completed	7.25 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE
11	Information Management and Organizational Knowledge Management for Sustainable Development	KhanThron, Supawadee	Journal of Organizational Management Excellence
12	บทสวดมนต์อารยพระพุทธรูปของภาคใต้: ความสอดคล้องของคติจากไตรภูมิพระร่วงสู่รอยพระพุทธรูป	คำมณี, คำนวล	วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
13	WAY OF LEADERSHIP WAY OF BUDDHIST IN STATE OF MAHARASHTRA, INDIA	วัฒน์ ประดิษฐ์, ชันทอง	Journal of MCU Dvrvati Review
14	ระบบสารสนเทศกับการจัดการความรู้ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศึกษาราชนบุรี เขต 1	สุบินยัง, สุนิดา	วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
15	การจัดการความรู้ : เครื่องมือขับเคลื่อนสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และองค์กรขีดสมรรถนะสูง	แย้มสุดา, ธนพร	วารสารแพทย นารี
16	กระเบื้องดินเผาสมัยทวารวดี : ข้อมูลใหม่จากการขุดค้นที่เมืองนครปฐมโบราณ Dvaravati Terracotta Roof Tile : New Data from the Excavation at Ancient Nakhon Pathom	Khunsong, Saritpong	หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย
17	https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/july_sep_11/pdf/aw2.pdf	bu.ac.th	bu.ac.th_nutch
18	สภาพการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาภาษาอังกฤษที่ไต่ระดับคะแนนสูง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2	ไกรวิญญ์, ปาฬ	วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา
19	Feasibility Study for the Development of the Structure of the Bachelor of Business Administration Program Community Business Management Program Faculty of Management Science Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University	พุ่มพฤษ์, ชเนตติ	วารสารวิชาการ อยุธยาศึกษา
20	อำเภออุทอง	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ทางศิลปกรรม 10 23 แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ 15 24 แนวคิดการจัดการความรู้ KM 19 25 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางวัฒนธรรมเมืองโบราณอุทอง 26 26 แนวคิดการเผยแพร่ 28 27 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 29 28 กรอบแนวคิดการวิจัย 32 บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย 31 รูปแบบการวิจัย 33 32 พื้นที่วิจัย 34 33 ผู้ให้ข้อมูลวิจัย 35</p>	<p>ในการศึกษาดังนี้ 21 แนวคิดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สถานและพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น 22 ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน 23 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ 24 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 25 แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสารการในพิพิธภัณฑ์ 26 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม 27 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม 28 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต 29 ทฤษฎีบทบาทหน้าที่ 210 แนวคิดเรื่องมาตรการภาษีนโยบายของรัฐ 211 แนวคิดเรื่องการออกแบบ 3 ด้านวิธีวิทยาการวิจัย Metamethod การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทยในช่วงปีพศ 2555 2561 สามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยซึ่งผู้วิจัยในแต่ละงานวิจัยนำมาใช้เป็นกรอบการศึกษาได้แก่ 153 วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒการออกแบบการวิจัยประชากรและกลุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 31 การออกแบบการวิจัยพบว่ารูปแบบการวิจัยประกอบด้วย 5 รูปแบบได้แก่การวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research การวิจัยแบบผสมผสาน Mix Methodology Research การวิจัยเชิง</p>
<p>ช 34 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 36 35 การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติการวิจัย 38 36 การวิเคราะห์ข้อมูล 39 37 สรุปกระบวนการวิจัย 39 บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย 41 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 42 42 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 66 43 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 81 44 องค์ความรู้จากการวิจัย 81 บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 51 สรุปผลการศึกษาวิจัย 83 52 อภิปรายผลการวิจัย 91 53 ข้อเสนอแนะ</p>	<p>การดำเนินการฝึกอบรมการวิจัย 104 38 ขั้นตอนที่ 8 การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 108 39 ขั้นตอนที่ 9 การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย 116 บทที่ 4 ผลการวิจัย 119 41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 119 42 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 122 43 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 124 44 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 127 45 ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 129 46 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 130 47 ผลการหาดัชนีประสิทธิผล EI ของการฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่ายที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 49 ผลการศึกษาเจตคติทางการวิจัยหลังการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 135 410 ผลการประเมินผลงานวิจัยของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 136 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 139 51 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 139 52 สมมติฐานการวิจัย 140 53 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 140 54 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 141 55 วิธีดำเนินการวิจัย 142 ฌสารบัญต่อหน้า 56 สรุปผลการวิจัย 144 57 อภิปรายผลการวิจัย 147 58 ข้อเสนอแนะ 152 บรรณานุกรม 155 ภาคผนวก 163 ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 164 ภาคผนวก 315</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

3 วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศ์ศรีเพียรทีกล่าวไว้ว่าความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไร 5 ดังนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้

จำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหนทางที่จะทำให้การจัดการศึกษาได้ผลดีคือการให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอกลักษณ์ของชาติไทยอย่างต่อเนื่อง"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์อย่างมีคุณภาพจึงมีคุณค่าอย่างมากต่อมนุษย์เนื่องจากการเสริมปัญญาแก่ผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการอ่านการคิดการเขียนการพินิจพิจารณาวิเคราะห์มาอย่างถ่องแท้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวโน้มในอนาคตที่ควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบสุขุมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว"(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553 : 3)การศึกษาประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญเพราะถือว่าเป็นรากฐานของวิชาการทุกสาขาและเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นพลเมืองดีอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งนี้เนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆในสังคมทำให้สมาชิก 2 ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสามารถรักษาอารยธรรมของชนชาติตนนอกจากนี้บทเรียนจากประวัติศาสตร์มีประโยชน์ยิ่งต่อการตัดสินใจแก้ปัญหาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองปัจจุบันกระตุ้นให้เกิดความรู้ลึกซึ้งในความจริงเกี่ยวกับทุกสิ่งรู้จักไตร่ตรองและรู้จักแสดงความเห็นวิพากษ์วิจารณ์รู้จักคิดอย่างลึกซึ้งซึ่งเที่ยงธรรมรวมถึงทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาและอารยธรรมของชนชาติอื่นๆเพื่อรักษาสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับชนชาตินั้นๆและอยู่ร่วมกันในประชาคมโลกอย่างสันติ(สุภัทรดิศตศกุล, 2523 : 12)ทั้งยังสามารถใช้

ของพระพุทธศาสนาในดินแดนทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดินแดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานทางโบราณคดีรองรับว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมั่นคงมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ 22 แนวคิดเกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สมัยทวารวดีทางศิลปกรรมจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและหลักฐานทางโบราณคดีตลอดจนศิลปกรรมต่างๆที่ได้ออกมาพบว่าประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีทำเล

: 50)การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุวรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อเดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนถึงโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่นต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ;(2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแพร่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

ค่าและการศาสนากการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มชนทั้งภายนอก 7 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพมหานครกรมศิลปากรพิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลเมื่อวันที่ 27 เมษายนพศ 2535 หน้า 15 8 กรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพมหานครชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยพศ 2531 เล่ม 1 หน้า 121291 และเล่ม 2 หน้า 99259

มหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุขอินทราวุธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมนครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแฉมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวนครปฐมบริษัทเพชรเกษมการพิมพ์ 2549 ศิลปกรรมประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองศรีมหาโพธิ์ 2 กรุงเทพมหานครศิลปากร 2536 ศิลปกรรมเรื่องการขุดแต่งวัดพระเมรุจังหวัดนครปฐมพระนครโรงพิมพ์พระจันทร์ 2482 พิมพ์ถวายพระภิกษุสามเณรในเทศกาลเข้าพรรษาพศ 2482 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพมหานครศิลปากร 2535 พิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลวันที่ 27 เมษายน 2535 สฤชดีพิชิตนทรงพัฒนาการทางวัฒนธรรมของเมืองนครปฐมโบราณคดีใหม่จากการขุดค้นที่ตำบลธรรมศาลาดารงวิชาการ 10 1 มกราคมมิถุนายน 2554 หน้า 224 245 สฤชดีพิชิตนทรงแหล่งโบราณคดีหอเอกสารเมืองนครปฐมโบราณคดีและการจัดลำดับอายุสมัยเมืองโบราณ 37 1 มกราคมมีนาคม 2554 หน้า 143 153 ภาษาต่างประเทศ Beal Samuel Siyuki Buddhist records of

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>พศ 2737039 ซึ่งต้องมีผู้คนที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาซึ่งอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิมาก่อนต่อมาพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะและพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันอยู่แล้วเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ 10 แล้วเดินทางขึ้นมาทางตอนเหนือเข้าสู่ดินแดนสุวรรณภูมิตอนกลาง</p>	<p>มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวินต์, 2551) กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ (1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรีสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พร้อมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระกรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัย</p>
<p>12 การเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นยุคสมัยได้ 7 สมัยและในสมัยทวารวดีนั้นกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมจะมีมากกว่าแห่งอื่นถือเป็นพุทธเจดีย์ที่มีความเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์</p>	<p>หรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีบทบาทการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระกรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกตเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกเจดีย์แต่ก็ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก, (ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494) พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ในสมัยนั้นมีทั้งเป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่
 ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องจากการที่พระเจ้า
 อโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุเพื่อไปประดิษฐานในประเทศ
 ต่างๆที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยพระพรหมคณา
 ภรณ์ไปอภัยโตกล่าไว้ในหนังสือจาริกบุญจาริกธรรม 13 ว่าพระพุทธเจ้า
 เข้าสู่ประเทศไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อ

เป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้าง
 พระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศก
 มหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรง
 ส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระ
 พรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 :
 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับ
 ประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้
 ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุด
 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดย
 พวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลาย
 และเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน
 อาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559
 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ
 และพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่
 กลอง(บริเวณอุทลิกะอำเภออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนา
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้า
 อาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้
 ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3
 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่
 หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมา
 พุทธศตวรรษ

ระหว่างอินเดียกับประเทศไทยในสมัยก่อนสรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่
 เป็นแหลมของประเทศไทยในปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียง
 ใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าชาว
 ฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและ
 เป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปสุจิตต์วงศ์เทศเสนอทัศนะไว้ใน
 หนังสือกรุงสุโขทัยมาจากไหน 14 ว่าการเผยแผ่พุทธศาสนาจากประเทศ
 อินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ

ธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุต
 โต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย
 สุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่าง
 อินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริก
 ธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่า
 จะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบ
 เนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธ
 ศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4
)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธ
 ศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศก
 มหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณ
 ลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทลิกะอำเภออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรี
 ปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5
)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามา
 ของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทย
 ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกาย
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วใน
 แถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายาน
 ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาจากทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทาง
 พม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามา
 ทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพุนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้ง
 แบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรือง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

13 ที่ 79 โดยการอ้างถึงหลักฐานสำคัญคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดี มาตรการที่เมืองโบราณอุททองศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนา พุทธและฮินดูในหนังสือสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคศกดิ์ กิตำบรรพจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยาม 16 ว่าน่าจะแพร่ หลายเข้ามาในดินแดนไทยและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธ ศตวรรษที่ 78 ผาสขอินทราวรกล่าวถึงเมืองอุททองไว้ในหนังสือเรื่อง สุวรรณภูมิจากหลักฐาน

เป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีน ปัจจุบันคือเขตอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอ พนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธรูปศาสนาเข้ามาหลังพุทธ ศตวรรษที่ 6 1) เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ราชานภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลบรีภักดิ์(หลวงบริบาล บรีภักดิ์, 2503 : 34) เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทใน ประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐาน ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธรูปศาสนาได้เข้ามาสู่ ประเทศไทยคลื่นลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9) โดย อ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และ ประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีอุททอง 2) สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคศกดิ์กิตำบรรพจนถึงสมัย กรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพล ของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจาก หลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอินทราวรกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอิน ทราวร, ศ.ตร., 2548 : 105 - 111) ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมา ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้ เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตร 4) เมืองอุททองนั้น แท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ อดองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองออกแดงขนาดใหญ่ที่ซ่อน

โบราณคดี 17 ว่าดินแดนนี้มีการที่ติดต่อกับพ่อค้าชาวอินเดียมาตั้งแต่พุทธ ศตวรรษที่ 35 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้เข้าสู่ ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 89 โดยอ้างหลักฐานสำคัญ คือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้มบาตรศาสตราจารย์อดองบวสเชอ สิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส 18 กล่าวไว้ว่าเมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมือง โบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยเมืองสุวรรณภูมิถือว่าเป็น เมืองออกแดงขนาดใหญ่ที่

ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่ หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธ ศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอิน ทราวรกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอินทราวร, ศ.ตร., 2548 : 105 - 111) ว่ามี การที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนา จากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธ ศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์อุ้ม บาตร 4) เมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งใน ประเทศไทยศาสตราจารย์อดองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรี ศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองออกแดง ขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความ เชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ 1 (พระเจ้าอุททอง) ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้าง พระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่ อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่ง หนึ่งในประเทศไทยจนนัก โบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและ ขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟู นันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมือง หลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่าน นี้ยอมรับว่าเมืองอุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีซึ่งเป็นกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองก็คือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 พระเจ้าอุทองทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีในทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7-8

มาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปกฤษ 3 องค์อุมาบุตร 4)เมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ของบวสเชอเลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธ

ศตวรรษที่ 78 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมืองนครปฐมด้วยที่สำคัญนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200300 ปีสำหรับหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาเผยแผ่มาจากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากศรีลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมี 16 ศรีศักรวัลลิโภดมสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาอาณาจักรสยามพิภพครั้งที่ 3

ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่า การเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่เห็นหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

14 ความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศศรีลังกาเป็นอย่างดีตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิอุททองดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่ามีเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของรัฐทวารวดีและเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลาง

หรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคต้นเลยที่เดียวจากข้อมูลเชิงเอกสารพบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าสำคัญที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อที่ว่าศูนย์กลางรัฐทวารวดีนั้นคือเมืองอุททองเพราะเมืองอุททองตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่สามารถออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีจึงกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชน

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหาชนกชาดกสังฆพราหมณการชาดกสุสันธิชชาดกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหาเทสคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นดังที่ได้กล่าวไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆ

พุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาดังพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ย่อยๆทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ได้อย่างรวดเร็วรวมถึงประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อ

ปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลใต้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาตั้งแต่พบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในไทยตราบเท่าทุกวันนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทั้งจากหลักฐาน

ไปใช้พัฒนางานได้การจัดการความรู้ดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการ 19 แต่ละความรู้ได้แก่การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นและสำคัญต่อการทำงาน การแสวงหาความรู้การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมกับการใช้งานของตนการประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตนการนำประสบการณ์จากการทำงานและที่ประยุกต์ใช้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้มาบันทึกไว้และการจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นของความรู้สำหรับการนำ

พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆเป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่ายเช่นทักษะในการทำงานงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะหบางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2)ความรู้ที่ชัดเจน(Explicit Knowledge)เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรทฤษฎีคู่มือต่างๆและบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรมการจัดการความรู้สามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการได้แก่ 1)บรรลุเป้าหมายของงาน 2)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ 4)บรรลุความเป็นชุมชนเป็นหมู่คณะความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงานการจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ได้แก่ 1)การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร 2)การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ 3)การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน 4)การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน 5)การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด"ขุมความรู้"ออกมาบันทึกไว้ 6)การจัดบันทึก"ขุมความรู้"และ"แก่นความรู้"สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นขุมความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกันความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่ากระบวนการจัดการความรู้หมายถึงการจัดการที่มีกระบวนการและเป็นระบบตั้งแต่การประมวลผลข้อมูล Data สารสนเทศ Information ความคิด Knowledge ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างความรู้ Knowledge และจะต้องมีการจัดเก็บในลักษณะที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ โดยอาศัยช่องทางที่สะดวกเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชุมชนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสังคมและที่

ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข่าวสารข้อมูลที่มีความรู้ใหม่และข้อมูลจำนวนมากมายมหาศาลอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่างๆทั่วโลกโดยที่องค์กรส่วนใหญ่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานด้วยแล้วการจัดการความรู้ยังต้องทำให้เป็นระบบมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพการจัดการความรู้ขององค์กรเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศความคิดการกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างเป็นความรู้หรือนวัตกรรมและจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางต่างๆที่องค์กรจัดเตรียมไว้เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุลเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์กรรวมทั้งจะส่งผลทำให้เกิดการยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรยกระดับคุณภาพการทำงานและทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันซึ่งถ้ามีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจะเป็นการช่วยองค์กรในการพัฒนาคนพัฒนางานและยกระดับคุณภาพประสิทธิภาพขององค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ อันจะทำให้ศักยภาพขององค์กรสามารถก้าวขึ้นไปแข่งขันและทัดเทียมกับองค์กรระดับโลกได้ 60 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024)เอกสารอ้างอิงคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.(2557 . PMQA)เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐพ.ศ.2558.กรุงเทพมหานคร:วิชั่นพรีนแอนดมีเดีย จำกัดวีอาร์เอฟไอนซ์.(2549).การจัดการความรู้:ฉบับนักปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร:สุขภาพใจ.ทิพย์พาพรมหาสิน

20 ทฤษฎีการธรรมชาติการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ 1 กระบวนการจัดการความรู้กระบวนการจัดการความรู้ Knowledge Management เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาการของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ 1 การค้นหาองค์ความรู้ Knowledge Identification สืบค้นค้นหาภายในองค์กรหน่วยงานว่ามีความรู้อะไรอยู่ในรูปแบบโดยอยู่ที่ใคร

ให้อยู่ในรูปแบบของสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์แล้วทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถืออาจนำเสนอในรูปแบบภูมิกราฟผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและสามารถเข้าถึงได้จากคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล 3 กระบวนการจัดการความรู้ Process เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนได้แก่ 1 การค้นหาความรู้ Knowledge Identification เป็นการค้นหาวางองค์กรมีความรู้อะไรบ้างรูปแบบโดยอยู่ที่ใครและความรู้อะไรบ้างที่จะต้องทำให้ทราบว่าจะจัดการขาดความรู้อะไรบ้าง 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition จากขั้นตอนการค้นหาความรู้ องค์กรจะทราบว่าความรู้ที่มีอยู่แล้วนั้นอะไรบ้างต้องหารู้ซึ่งความรู้ที่กระจัดกระจายมารวบรวมไว้ให้เหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้ใช้ความรู้ที่จำเป็นแต่ยังไม่จำเป็นต้องสร้างอย่างไรสร้างจากความรู้เดิมหรือจากภายนอกองค์กร 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เมื่อผ่านกระบวนการค้นหาและแสวงหาความรู้จนมีเนื้อหาความรู้ที่ต้องการครบถ้วนแล้วจะต้องมีการจัดความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตัวอย่างการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว Journal of Roi Kaensarn Academi ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคมธันวาคม 2563 201 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และความรู้อะไรที่องค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2 การสร้างและการแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition เป็นขั้นตอนในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายมารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เป็นขั้นตอนในการจัดทำสารบัญและจัดแบ่งความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้รวบรวม

ไปองค์กรสามารถใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Knowledge Mapping หรือการทำแผนที่ความรู้ในขั้นตอนนี้เพื่อหาว่าความรู้ใดมีความสำคัญสำหรับองค์กร จัดลำดับความสำคัญของความรู้เหล่านั้นเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตของการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 32 การสร้างและแสวงหาความรู้ Y2 เป็นการหาวิธีการในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่อาจอยู่กระจัดกระจายไม่เป็นที่มารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้องค์กรอาจสร้างความรู้ดังกล่าวจากความรู้เดิมที่มีอยู่ก็ได้หรือนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาได้หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้คือการกำหนดเนื้อหาของความรู้ที่ต้องการและการดัดจับความรู้ดังกล่าวให้ได้ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ขั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จคือบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์กร 33 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Y3 หมายถึงการจัดทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆ เพื่อให้การเก็บรวบรวมการค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 34 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Y4 เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กรสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ 35 การเข้าถึงความรู้ Y5 เป็นความรู้ที่ได้มานั้นจะไร้ค่าหากไม่ถูกนำไปเผยแพร่เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ดังนั้นองค์กรจะต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้ประเภทชัดเจน Explicit และความรู้ที่อยู่ใน Tacit โดยทั่วไปการส่งหรือการกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 การป้อนความรู้ Push คือการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้รับเช่นการส่งหนังสือเวียน

การค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายกำจัดความรู้ที่ไม่เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายวิสัยทัศน์หรือเป็นขยะความรู้ 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access การเข้าถึงความรู้ขององค์กรต้องมีวิธีการจัดเก็บและกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วไปการกระจายความรู้ให้

แล้วจะต้องมีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ด้วยวิธีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อ 28 วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี Journal of Thonburi University บทความวิชาการให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กรการเรียบเรียงติดต่อและปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดีมีความครบถ้วนและทันสมัยเป็นต้น 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access ความรู้ที่ผ่านกระบวนการตั้งแต่การค้นหาการจัดให้เป็นระบบจนถึงการกลั่นกรองแล้วหากไม่มีการนำไปเผยแพร่ก็ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใดองค์กรต้องมีวิธีการในการเผยแพร่และกระจายความรู้ตลอดจนให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้รับรองหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเวียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มีทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ Push การป้อนความรู้เป็นการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้อื่น โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอเช่นการส่งหนังสือเรียนแจ้ง Pull การให้โอกาสเลือกใช้ความรู้โดยผู้รับสามารถเลือกรับหรือใช้แต่เฉพาะข้อมูลความรู้ที่ต้องการเท่านั้น 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing การแบ่งปันความรู้ประเภทความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge การแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในคน Tacit Knowledge

ใหม่บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือกระจายความรู้ให้ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเรียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มักทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากเกินไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้กระบวนการนี้เป็นไปได้โดยง่ายเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วอย่างไรก็ตามวิธีการนี้ใช้ได้ดีสำหรับความรู้ประเภท Explicit Knowledge ส่วนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ประเภท Tacit Knowledge อาจจะต้องใช้วิธีการพบปะทั้งแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มวิธีการแบ่งปันความรู้ประเภท Tacit Knowledge ได้แก่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ Community of Practice CoP การใช้ระบบพี่เลี้ยงโดยให้พนักงานที่มีความชำนาญเป็นที่เลี้ยงพนักงานใหม่เพื่อถ่ายทอดความรู้โดยตรงในการสอนงานเป็นต้น 7 การเรียนรู้ Learning เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการจัดการความรู้หากกระบวนการต่างๆ

21 7 การเรียนรู้ Learning การเรียนรู้ของบุคลากรจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้นี้ก็ถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อีกเป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่เรียกว่า วงจรแห่งการเรียนรู้กล่าวโดยสรุปการจัดการความรู้เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยองค์การในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้

คือบุคลากรสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ของบุคลากรทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆซึ่งทำให้ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่เพิ่มพูนขึ้นและนำไปสร้างความรู้ใหม่ได้อีกเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด 8 เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการจัดการความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการความรู้ โดยเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดการความรู้ใน 2 แนวทางคือ แนวทางที่ 1 จัดหาสารสนเทศสำหรับบุคคลและองค์กรเพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏชัดเจน Explicit Knowledge แนวทางที่ 2 เชื่อมต่อระหว่างคนกับคนให้สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้แบ่งปันความรู้ประเภทที่ไม่สามารถเขียนหรืออธิบายได้ชัดเจน Tacit Knowledge เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนและเป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ได้ดังต่อไปนี้ 1 รวบรวมและการจัดการความรู้ที่ปรากฏได้แก่ระบบการจัดการความสัมพันธ์ฐานข้อมูล Relational Database Management System RDBMS ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรวบรวมความรู้ที่กระจัดกระจายให้มารวมในที่เดียวกันเพื่อสะดวกในการใช้และเข้าถึงสารสนเทศอื่นๆเพื่อสะดวกในการค้นหาเข้าถึงและแจกจ่าย 29 ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม 2550 Academic Articles 2 เพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏได้แก่ Internet Intranet โปรแกรมการค้นหา Search Engine การระดมความคิดผ่านระบบเครือข่าย Web board การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ Elearning การเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย Web based learning ทำให้การเข้าถึงสารสนเทศมีความแม่นยำกลุ่มคนสามารถทำ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

และความชำนาญโดยจัดเก็บไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยกระบวนการจะเริ่มตั้งแต่การระบุถึงความรู้ที่ต้องการสร้างรูปแบบของกาจัดเก็บความรู้ว่าเป็นทางการในการเพิ่มมูลค่าของความรู้นั้นทำได้ด้วยการนำความรู้ไปใช้อีกบ่อยครั้งเท่าที่ต้องการตั้งนั้นในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบ

ของทุนทางปัญญา Intellectual Capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการเผยแพร่กระจายความรู้อย่างกว้างขวางจนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรแห่งการเรียนรู้และยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรก

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กล่าวว่าการจัดการความรู้คือกระบวนการซึ่งช่วยองค์กรในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้และความชำนาญงานโดยจัดไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอส่วนในมุมมองที่ให้ความสำคัญไปที่เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรมีนักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการความรู้ว่ากรณีวิทยุพันธ์ 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้หมายถึงกลไกขับเคลื่อนให้พนักงานมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ออกมาโดยผ่านกิจกรรมการจัดการความรู้ที่องค์กรกำหนดขึ้นมาเพื่อมุ่งเน้นให้พนักงานมีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้นอันนำไปสู่เป้าหมายหรือผลการดำเนินงานทั้งในระดับตัวบุคคลหัวหน้างานและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วยนุริชศิริมหาสาคร 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้คือการทำให้เกิดเกลียวความรู้ knowledge spiral เพื่อให้เกิดความงอกงามของความรู้ใหม่นำมาใช้พัฒนางานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี 2555 การจัดการความรู้ในองค์กรหมายถึงการกำหนดให้องค์กรมีการจัดการและนำความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่ได้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานมาใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพขององค์กรให้ได้มากที่สุดโดยมีกระบวนการในการสรรหา 16 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 ความรู้การถ่ายทอดและการแบ่งปันความรู้ไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ว่าการจัดการความรู้จำเป็นต้องช่วยในการพัฒนางาน

เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของความรู้ในองค์กรให้เป็นความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลนั้นในเวลาและรูปแบบที่บุคคลนั้นต้องการเรียกว่าระบบบริหารความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดเก็บสารสนเทศ repositories เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย server จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่เนื้อหาข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแพลตฟอร์มที่ทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน collaborative platforms การมีระบบและฐานข้อมูลที่ใช้งานร่วมกันได้สนับสนุนการทำงานร่วมกันระบบเครือข่าย network เป็นโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการสื่อสารและการสนทนาและวัฒนธรรม culture เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ข้อมูลร่วมกัน 18 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 รูปที่ 1 Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 <http://www.providersedge.com> รุจีจันทร์พิริยะ สงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์กรที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรกการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>กระทำของบุคคลขั้นตอนที่ 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผลขั้นตอนที่ 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ขั้นตอนที่ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการขั้นตอนที่ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและ</p>	<p>Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 http://www.providersedge.com kma รุจจิรินทร์พิริยะสงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์การที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้ก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้นโดยที่รัฐจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากภาระของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตามการพัฒนาโดยการสร้างความรู้ใหม่หรือปรับความรู้เก่าอยู่เสมอตั้งนั้นความรู้จะไม่หมดสิ้นและมีอายุการใช้งานนานโดยผ่านกระบวนการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมีกิจกรรมการจัดการความรู้ 3 กิจกรรมเพื่อพัฒนาการ</p>
<p>ที่ชัดเจนในคนอื่น ๆ ผ่านกระบวนการของการรวมกันนั่นเองโดย The SECI model เป็น 23 Marquardt M J Building the Learning Organization A System Approach to Quantum Improvement and Global Success New York McGrawHill 1996 24 Nonaka Kujiro and Takeuchi hirotaka Classic Work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press 1999</p>	<p>สุริมลวงวาณิช 2551 เทคนิคการสร้างกรอบความคิดของการวิจัยข้อบกพร่องที่พบบ่อยเอกสารประกอบการบรรยายในงาน Thailand Research Expo 2008 วันที่ 16 กันยายน 2551 ทัศนีย์ประทุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ราชประสงค์กรุงเทพฯส่วนส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยภารกิจบริหารจัดการผลงานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติขอชมรมรักษาสัตย์ 2507 การศึกษาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยในวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ 5 2 ตุลาคม 2507 299 Firestone Joseph M and McElroy Mark W 2003 Key Issues in the New Knowledge Management Burlington Executive Information System Griffin RW 1999 Management 6th ed USA Houghton Mifflin Company Henry N 1975 Public Administration and Public Affairs Englewood Cliffs New Jersey PrenticeHall Mintzberg H Ahstrand B Lampel J 1998 Strategy safari a guided tour through will of strategic management New York Free Press Nonaka kujiro and Takeuchi Hirotaka 2000 Classic work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D Maybury MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 5 ฉบับ</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

23 กระบวนการในการสร้างความรู้ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล Tacit Knowledge ที่ประกอบด้วย 4 กระบวนการคือ S Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพบปะสมาคมและพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่น E Externalization คือการนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้นำมาพูดคุยกันถ่ายทอดออกมาให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้

ระหว่างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน(Tacit Knowledge)กับความรู้ที่ชัดเจน(Explicit Knowledge)โดยอาศัยกระบวนการทั้ง 4 อันประกอบไปด้วย 1) Socialization 2) Externalization 3) Combination 4) Internalisation ดังแสดงให้เห็นตามวัฏจักรดังนี้ลักษณะการเรียนรู้แบบ Knowledge Spiral ของ Nonaka and Takeuchi (1995)ที่มา:ทิพย์พาพรมหาสินไพศาล(ม.ป.ป: 15) 1 . Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมเป็นการสร้างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนโดยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลสู่บุคคลอื่น 2 . Externalization คือการสร้างหรือการแบ่งปันความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล(Tacit Knowledge)ถ่ายทอดออกมาเป็นความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร(Explicit Knowledge) 50 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024) 3 . Combination คือการผสมผสานเชื่อมโยงความรู้จากความรู้ที่ชัดเจนที่ได้เรียนรู้ไปสร้างสรรคให้เกิดความรู้ที่ชัดเจนใหม่ๆเพื่อให้ความรู้นั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4 . Internalisation คือการฝังความรู้ที่ได้รับมาใหม่ไปปฏิบัติซึ่งก็คือเป็นการแปลงความรู้ที่ชัดเจนกลับเข้าสู่ความรู้ที่ฝังลึกในตัวบุคคลเพื่อที่จะนำออกมาใช้ในการปฏิบัติงานต่อไปแนวคิดการจัดการความรู้แบบ SECI Model ทั้ง 4 ประการเป็นการนำความรู้ที่มีในตัวบุคคลออกมาถ่ายทอดเป็นลายอักษรและสามารถนำออกมาใช้ได้แนวคิด PWQA Model (Public Sector Management Quality Award)แนวคิด PWQA Model เป็นแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพขององค์กรภาครัฐที่แสดง

หรือเป็นลายลักษณ์อักษร C Combination คือการผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้ I Internalization คือการนำความรู้ที่ได้มาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริงโดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเองนอกจากนี้ Nanoka และ Takeuchi ได้อธิบายเรื่องการจัดการความรู้ไว้อย่างน่าสนใจว่าความสามารถขององค์กรในการสร้างสรรค์จัดเก็บและกระจายความรู้เป็นความสามารถที่สำคัญ

โดยการเชื่อมโยง Linking ให้เป็นความรู้ที่พร้อมที่จะนำไปใช้งานได้ในรูปแบบต่างๆเช่นคู่มือการปฏิบัติงานแนวปฏิบัติต่างๆรวมทั้งมีระบบการจัดเก็บที่ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและนำไปใช้งานต่อได้การผสมผสานความรู้ที่ชัดเจนมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้การสร้างความรู้ประเภทนี้หากใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยจัดการข้อมูลจะทำให้ง่ายขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Explicit 4 Internalization การนำความรู้ Explicit knowledge ที่ได้ใหม่ไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง Action learning โดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้ใหม่และปรับปรุงตนเองซึ่งจะก่อให้เกิด Tacit knowledge ในแต่ละบุคคลต่อเนื่องกันไปประคองเกลียวที่ไม่มีวันสิ้นสุดทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดและสิ่งสมประสมการณ่มากยิ่งขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Tacit แนวคิดที่เป็นฐานของการจัดการความรู้วารสารแพทยนาวิ Royal Thai Navy Medical Journal 173 วารสารราย 4 เดือนปีที่ 45 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2561 แผนภาพที่ 1 Organizational knowledge creation SECI Model ที่มา Nonaka I Takeuchi H3 การจัดการความรู้กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จากกล่าวได้ว่า Knowledge management เป็นกระบวนการ Process ซึ่งเป็นการเดินทางไม่ใช่เป้าหมายปลายทางความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning organization ก็คือเป้าหมายของการเดินทางนั้นความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นการมองภาพรวมขององค์กรที่การเรียนรู้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กรเป้าหมายทางธุรกิจหรือเป้าหมายขององค์กรและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นไปพร้อมๆ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ได้แก่ 1 การแสวงหาความรู้ Acquisition 2 การสร้างความรู้ Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Storage 4 การวิเคราะห์และทำเหมืองความรู้ Analysis and Data Mining 5 การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการทำให้ข้อมูลถูกต้องและเที่ยงตรง Application and Validation โดย Marquardt เสนอแนวคิดไว้ว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเมื่อดำเนินการตาม

ของของ Marquardt 2011 124 125 ที่ได้จำแนกการจัดการความรู้ไว้ 6 ข้อคือ 1 การแสวงหาความรู้ Knowledge Acquisition 2 การสร้างความรู้ Knowledge Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Knowledge Storage 4 การวิเคราะห์และการทำเหมืองความรู้ Knowledge Analysis and Data Mining 5 การโอนถ่ายความรู้และการเผยแพร่ความรู้ Knowledge Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการตรวจสอบความรู้ Knowledge Application and Validation ซึ่งผลการศึกษาพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวมของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทมาณีเขต 2 มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อก็มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกรายการซึ่งรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ด้านการถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ส่วนรายข้อที่มีจุดเด่นและค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศซึ่งผลการศึกษาพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวม 151 OJED Vol9 No3 2014 pp 144155 ของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทมาณีเขต

องค์ประกอบของการจัดการความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ 1 คน People เป็นกลยุทธ์หลักที่องค์กรใช้เพื่อสร้างความสำเร็จซึ่งขึ้นมั่งที่ความสามารถของคนในองค์กรที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาค้นในองค์กรจึงมีความสำคัญอันดับแรก 2 กระบวนการ Process ของการจัดการความรู้ประกอบด้วยแนวทางและขั้นตอนของการจัดการความรู้ต่อระบบประเภทของสารสนเทศที่ต้องการทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกเป็นการแยกแยะว่า

ในตัวบุคคลกับผลการปฏิบัติงานอย่างไรก็ตามตัวชีวิตที่ดีต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับกลยุทธ์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย 5 โครงสร้างพื้นฐานเป็นโครงสร้างหรือระบบรองรับสำหรับอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กันได้สะดวกโครงสร้างดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่จะต้องได้เช่นสถานที่เครื่องมืออุปกรณ์หรือสิ่งที่จะต้องไม่ได้เช่นโครงสร้างหรือระบบงานที่เอื้อให้เกิดสภาพที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และกลไกในการแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆในชีวิตการทำงานประจำวันรวมถึงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเช่นการประเมินผลงานการยกย่องชมเชยและให้รางวัลที่ต้องเอื้อต่อการจัดการความรู้ของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเอกชนสรุปได้ว่าความสำเร็จของการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนต้องเกิดขึ้นจากการผสมผสานการทำงานระหว่างปัจจัยทั้ง 5 ที่กล่าวมาข้างต้นกับองค์ประกอบของการจัดการความรู้ในองค์กร 3 องค์ประกอบคือ 1 คน People ยุทธศาสตร์หลักที่องค์กรใช้เพื่อการสร้างความสำเร็จซึ่งขึ้นมั่งที่ความสามารถ Executive Journal 18 แข่งขันมุ่งที่ความสามารถของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรกเนื่องจากจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นจะต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพหรือบุคลากรที่มีความรู้ Knowledge Worker โดยบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำการจัดการความรู้มาทำการปฏิบัติจะต้องมีความสามารถในการนำสิ่งที่ตนเองปฏิบัติและความเข้าใจถึงกลไกการปฏิบัติงานของตนเอง 2 ยุทธศาสตร์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องขั้นตอนของการจัดการความรู้จึงประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ Knowledge Acquisition ซึ่งเป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่การได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซุมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ที่เริ่มที่ต้องการ</p>
<p>มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่และมีการนำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 22 การแบ่งปันความรู้ Knowledge Sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไร Know How รู้วิธีการ Know Why รู้เหตุผลและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผล 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ Knowledge Utilization เป็นการใช้ความรู้ให้คนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์กรได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงาน</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซุมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ที่เริ่ม</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

28 1 เมืองโบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นทั้งทางตะวันตกและตะวันออกมาตั้งแต่ช่วงก่อนหน้าสมัยทวารวดีหรือยุคหัวเลี้ยวประวัติศาสตร์ได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเหรียญทองแดงของโรมันรูปจักรพรรดิวิคโตรินัสที่พบที่เมืองออกแก้วประเทศเวียดนามดังนั้นเมืองอุทองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดี 2 เมือง

ว่าอาจมีการอยู่อาศัยมาตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 8 และมีการอยู่อาศัยสืบเนื่องทั้งยังมีความหนาแน่นมากขึ้นในสมัยทวารวดี Loofs 1979 349351 ต่อมามีการนำคำอายุทางวิทยาศาสตร์ของวัดสันและลูฟส์มาวิเคราะห์ใหม่โดยแอนดรูว์บาร์เรมเขาพบว่าคำอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุทองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสขอินทราวุธผาสขอินทราวุธได้นำเสนอผลการศึกษาถึงพัฒนาการของเมืองอุทองโดยแสดงให้เห็นว่าอุทองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุทองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเดียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั striped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซียนอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินัสศศ 811813 ซึ่งที่เมืองออกแก้วก็ได้พบจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุทองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสขอินทราวุธ 2548 106109 2 เมืองอุทองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี

โบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี เพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้นในพุทธศาสนานิกายเถรวาทพุทธศาสนมหายานและศาสนาพราหมณ์โดยเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคแรก 26 แนวคิดการเผยแพร่การแพร่กระจายหรือการเผยแพร่เป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความคิดการ

ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์จำนวนมากผาสขอินทราวุธ 2548 110 114 โดยท่านยังระบุว่าเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคแรกในช่วงพุทธศตวรรษที่ 913 ขณะที่เมืองโบราณนครปฐมน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคหลังในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1316 ผาสขอินทราวุธ 2542 101 ข้อเสนอนี้จึงชี้ให้เห็นว่าทวารวดีมีสถานะเป็นรัฐและเป็นเมืองท่าค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองมาก่อนช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 แล้ว 20 20 ข้อสังเกตเกี่ยวกับโบราณวัตถุช่วงก่อนสมัยทวารวดีที่เมืองอุทองผู้เขียนมีข้อสังเกตว่าโบราณวัตถุสำคัญ 2 ชิ้นคือแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและปูนปั้นภาพพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งนักวิชาการในอดีตให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษนั้นมีที่มาไม่ชัดเจนเพราะข้อบวสเชอเลียร์ระบุว่าพบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรที่เจดีย์หมายเลข 2 Boisselier 1965 fig16 ซึ่งเป็นโบราณสถานที่ตั้งอยู่ริมคูเมืองอุทองเป็นแหล่งที่พบชิ้นส่วนศิลปกรรมจักรกวางหมอบและพระพิมพ์ดินเผาสมัยทวารวดีทั้งนี้เชษฐดิษฐ์ยังได้ศึกษารูปแบบของเจดีย์สมัยทวารวดีและเสนอว่าเจดีย์ที่อยู่ในฝั่งสี่เหลี่ยมยกเก็จ 23 เก็จทวิระและตรีระแบบเจดีย์หมายเลข 2 นี้จะมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 เป็นต้นมาเชษฐดิษฐ์ยังได้ 2558 4447 5657 ขณะที่พิริยะไกรฤกษ์เสนอว่าเจดีย์หมายเลข 2 นี้คงสร้างขึ้นในช่วงกลางพุทธศตวรรษ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

30 และภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อน มีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปที่เป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาอีกหลายอย่างสัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาที่มาจากประเทศสยามนี้เป็นนิกายเถรวาทอย่างเดียวกับที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ไปประกาศในนานาประเทศทำให้สันนิษฐานได้ว่า พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อนพศ 500 และนับถือสืบทอดกัน

พระอุตรตะเป็นผู้นำเข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่อง ศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิว่าอยู่ในที่ใดแต่หลักฐานทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยืนยันว่าได้รับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่พระโสณและพระอุตตระสมณทูตของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาในครั้งนั้นมีโบราณวัตถุที่ปฐมเจดีย์เช่นศิลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเช่นที่ ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปที่เป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาในประเทศนี้อีกหลายอย่างสิ่งสำคัญเหล่านี้แสดงว่าพระพุทธศาสนาแห่งแรกมาประดิษฐานในประเทศสยามเป็นลัทธิเถรวาทอย่างเดียวกับที่พระเจ้าอโศกมหาราชให้เทียบสั่งสอนยังนานาประเทศจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธศาสนาเห็นจะมาประดิษฐานในประเทศสยามตั้งแต่ก่อนพศ 500 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ราชานภาพ 2514 6364 ในประเทศไทยได้ค้นพบรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดและสันนิษฐานว่าเป็นรอยพระบาทที่ได้รับอิทธิพลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชรอยพระพุทธรูปที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยนั้นพบที่สระมรกตอำเภอโคกปี่น จังหวัดปราจีนบุรีมีลักษณะการแกะเป็นรอยเว้าลงในแผ่นศิลา มีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 1113 นั้นหนาขดิวศ 2533 37 และไม่มีลายสิ่งมงคลคล้ายกับรอยพระพุทธรูปสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชในประเทศอินเดียคำนวณค่าและวรรคต้นคำมณี 82 บทสวดบูชารอยพระพุทธรูปของภาคใต้ความสอดคล้องของคดิดจากหลังจากนั้นไม่มีหลักฐานการค้นพบการสร้างรอยพระพุทธรูปในประเทศไทยจนกระทั่งพุทธศตวรรษที่ 19 พระมหาธรรมราชาลิไทยทรงสร้าง

มันคงต่อมาอีกนานกรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงมีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยซึ่งในสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาโดยที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยกรณีการสุธีรัตนปริวรรต

)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศสยามน่าจะก่อน พ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธราชูโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริกษเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จารึกบุญ-จารึกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน อาจารย์สุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เรื่องหลักฐานทางโบราณคดีรวมไปถึงการจัดจำแนกหลักฐานทางโบราณคดีประเภทเมืองนอกจากนี้งานโบราณคดีเมืองยังมีความสัมพันธ์กับผู้คนที่ยังอยู่อาศัยในพื้นที่เมืองในปัจจุบันเสถียรโพธิ์นันทะได้เขียนหนังสือเรื่องภูมิประวัติพระพุทธเจ้า 33 สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อไป

วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณคู่มือของอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษ

31 มลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาก็มีเหตุการณ์ต่างๆในสมัยอาณาจักรพูนันซึ่งปรากฏว่าช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและแบบมหายานพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนศาสตราจารย์หม่อมเจ้าสุภัทรดิศดิลกกุลได้เขียนบทความเรื่องความก้าวหน้าในการศึกษาประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์สมัยโบราณ

แรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์เทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะและพระอุตระอาศัยเรือพ่อค้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาตากษัตริย์ราชานพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลวิภังค์(หลวงบริบาลวิภังค์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามาับบทบาทในประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

35 เลือพระดีมีคอกข้างดินถิ่นถ้าน้ำตกสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทองเป็นที่เก็บรวบรวมวัตถุโบราณและหลักฐานต่างๆที่ได้จากการดำเนินงานทางโบราณคดีต่อมาในปีพศ 25072508 ได้มีการสำรวจขุดแต่งโบราณสถานในเขตเมืองโบราณอุทอง และได้พบโบราณวัตถุ

แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งหัวเมืองต่างๆออกเป็นมณฑลเมืองอำเภอและตำบลอำเภออุทองจึงเกิดขึ้นเมื่อพ.ศ. 2448 โดยมีชื่อเมืองแรกตั้งว่าอำเภอจระเข้สามพันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาทางราชการได้พิจารณาเห็นว่าท้องที่อำเภอจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณที่เรียกว่า"เมืองท้าวอุทอง"จึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอจากหมู่บ้านจระเข้สามพันมาตั้งณบริเวณเมืองโบราณท้าวอุทองและให้เปลี่ยนชื่ออำเภอจระเข้สามพันเป็นอำเภออุทองเพื่อให้สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2482 ภูมิประเทศ.พื้นที่ในอำเภออุทองแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันและลำน้ำสายย่อยปัจจุบันลำน้ำส่วนใหญ่ต้นเขินภูมิอากาศ.สภาพภูมิอากาศมีลักษณะคล้ายกับบริเวณพื้นที่อื่นในพื้นที่ราบภาคกลางคือมี 3 ฤดูกาลคือการแบ่งเขตการปกครอง.การปกครองส่วนภูมิภาค.อำเภออุทองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 154 หมู่บ้านการปกครองส่วนท้องถิ่น.ท้องที่อำเภออุทองประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 15 แห่งได้แก่การคมนาคม.การเดินทางมายังอำเภออุทองนั้นสามารถมาได้หลายเส้นทางเช่นการศึกษา.ในเขตอำเภออุทองประกอบไปด้วยสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งได้แก่ระดับประถมศึกษาในเขตตำบลอุทอง 5 แห่งได้แก่วิทยาลัย 1 แห่งได้แก่ระดับอุดมศึกษา 2 แห่งได้แก่สถานพยาบาล.เขตอำเภออุทองมีโรงพยาบาล 3 แห่งได้แก่

ในกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้แนะไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่มีความชัดเจนตายตัวโดยเป็นแต่เพียงการกำหนดแนวข้อคำถามแบบเปิดกว้างหรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้และความ

วิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างโดยเทคนิคของการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้นเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้แนะ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน๓๓ข้อได้แก่ตอนที่๑ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่๒แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม๑๒ประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่๓ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลัก๑๒ประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายผู้สัมภาษณ์สามารถที่จะดำเนินการสัมภาษณ์และสามารถที่จะตอบคำถามที่สำคัญและมีความน่าสนใจในแต่ละประเด็นของคำตอบจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์อันทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายและข้อเท็จจริงในทางดำเนินการและใช้เครื่องมือได้แก่แบบสำรวจแบบ

และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการวิจัยสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวนตอนใดก็ตามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ตอบที่ตนคิดว่าเกี่ยวข้องกับค่านิยมประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่ตนปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยมประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลักประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรคประเทศไทยให้เข้มแข็งนั้นการจะไปสู่เป้าหมายการเป็นวารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ NATIONAL DEFENCE STUDIES INSTITUTE JOURNAL 41 ปีที่๗ฉบับที่๒ พฤษภาคมสิงหาคม๒๕๕๙ Vol 7 No2 May August ๒016ประเทศที่มีความเข้มแข็งและประชาชนในชาติตระหนักในความสำคัญของค่านิยมประการเป็นเรื่อง

เนดินหรือร่องรอยอื่นๆ 2 การสัมภาษณ์เจาะลึกโดยกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้นำอันเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีรูปแบบข้อคำถามที่ตายตัวหรือกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะที่ไม่มีข้อคำถามที่เป็นมาตรฐานเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่นำมาใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกเพียงแต่มีการกำหนดลักษณะของข้อคำถามที่มีลักษณะเปิดกว้างมีความยืดหยุ่น 3 การสนทนากลุ่มมีการนำคำผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนตามสถานการณ์ที่มี

เจาะลึก in-depth interview การกำหนดวิธีวิทยาการวิจัย Methodology โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview นั้นในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัย Methodology โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth ๗๘ | วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา | ปีที่๑๒ฉบับที่๑มกราคมมิถุนายน๒๕๖๓ Interview โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview กล่าวคือเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย Methodology ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญ Keywords มาใช้ประกอบในการชี้นำคำสัมภาษณ์กล่าวคือมีการร่างข้อคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีคำสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อคำถามที่มีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของข้อคำถามให้มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เพื่อให้บุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน๑๐คนอีกทั้งยังดำเนินการวิจัยเชิงสัมภาษณ์จากกลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจชุมชนได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริษัทประชารัฐรักสามัคคีพระนครศรีอยุธยาวิสาหกิจเพื่อสังคมจำกัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน๓คนและนักศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่๑หรือเทียบเท่าจำนวน๑๐รายเป็นผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ศาสนาในอารยธรรมทวารวดีจากการค้นคว้าเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ ตำราประวัติศาสตร์รกรกถาคัมภีร์ในพระพุทธศาสนาเอกสารวิชาการทาง โบราณคดีพระไตรปิฎกอรกถถกถารกถกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพมา ลานาลานข้างตลอดจนงานค้นคว้าด้านภูมิศาสตร์ของนักประวัติศาสตร์ และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางเผยแพร่พระพุทธ ศาสนาในพื้นที่วิจัยหรือไม่อย่างไรหรือมีความสอดคล้องกันมากน้อยใน การออกแบบเส้นทางเผยแพร่

นี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการ เผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุททอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสาร ต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกอรกถถกถารกถกรรมพระพุทธศาสนาในลังกา พมาลานาลานข้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และ นักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุททอง)รวมทั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียง ไດแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประ วัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่มืองอุททอง ตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำ นวยประโยชน์ต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองอุททองเช่นพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ ใหม่อันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2 .วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวาร วดี(อุททอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่มือง อุททอง 3)เพื่อศึกษาร่องรอยทางพระพุทธศาสนาจากหลักฐานทาง ศิลปกรรมเมืองอุททอง 3 .ขอบเขตของการศึกษา 1)ขอบเขตด้านพื้นที่ได้ กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุททองและปริ มณฑลรอบๆเมืองโบราณอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขต เนื้อหาโดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมือง โบราณอุททองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุททองราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4 .วิธี การดำเนินการวิจัยการวิจัยค้นคว้าจะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์(historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(documentary

เดือนพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำสังคายนาขึ้นเป็น ครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสรีจลันเมื่อปีพุทธศักราช 23614 พระเจ้าอโศก มหาราชและพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระได้เสนอให้มีการจัดสงพระเถระไป ประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเห็นด้วย การสงสมณฑลไปประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆถึง 9 สายจึงเกิด ขึ้นในครั้งนั้นพระโสณะและพระอุด

กันชำระสะสางให้บริสุทธิ์ถูกต้องเป็นแบบแผนเดียวกันการกระทำเช่นนี้ เรียกว่าสังคายนาพระธรรมวินัยซึ่งกระทำกัน 3 ครั้งในช่วงสามศตวรรษครั้น ถึงสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชพระพุทธศาสนาก็เริ่มรุ่งเรืองขึ้นเต็มที่จนมี เติร์ถีย์เข้ามาปลอมบวชปะปนกับพระสงฆ์หากินอยู่ทั่วไปเป็นเหตุให้พระ ธรรมวินัยเปลี่ยนไปมากพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำ สังคายนาขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ราวพศ 234 เมื่อทำสังคายนาเสร็จสิ้นพระเจ้า อโศกมหาราชและพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระก็จัดพระสมณฑลเป็น 9 สายส่ง ไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาตั้งนี้ธรรมะไทย 2554 สายที่ 1 มีพระมีขณินติก เเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาแคว้นกษมิระคือรัฐ แคว้นเมียร์ประเทศอินเดียปัจจุบันและแคว้นคันธาระในปัจจุบันคือรัฐปัญจาบ ทั้งของประเทศอินเดียและประเทศปากีสถานสายที่ 2 พระมหาเทวเถระเป็น หัวหน้าคณะไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาในแคว้นมทิลสมณฑลปัจจุบันได้แก่รัฐ ไมเซอร์และดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำโคธาวารีซึ่งอยู่ในตอนใต้ประเทศอินเดีย สายที่ 3 พระรักชิตเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาณวาสี ประเทศในปัจจุบันได้แก่ดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอินเดีย สายที่ 4 พระธรรมรักชิตเถระหรือพระโยนกธรรมรักชิตเถระซึ่งเข้าใจกันว่า เป็นฝรั่งคนแรกในชาติกรีกที่ได้เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนาเป็นหัวหน้าคณะ ไปเผยแพร่พระพุทธศาสนาอุปรัตนคชนบพปัจจุบัน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

ตระอรหันต์พร้อมด้วยพระอรหันต์สหายกันอีก 5 รูปเป็นสายที่ 8 เดินทางมุ่งสู่อริยสัจธรรมหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามซึ่งทำให้พระพุทธศาสนามีโอกาสเผยแผ่ไปไกลที่สุดเท่าที่เคยเป็นมา 15 และทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13 17 คณะสงฆ์อ่อนแอลงมารวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับจนขาด

มุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์จนที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงการศึกษาตำนานหรือเอกสารทางศาสนาที่กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มีพระโสณะและพระอุตระเป็นหัวหน้าคณะเดินทาง

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

คณะพระอัมมรักชิตเถระไปอุปฐิตประเทศสายที่ 5 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปมหาวิญญูระต้นแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลซึ่งข่าหิมาลัยสายที่ 8 คณะพระโสณะเถระและพระอุตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ที่สุดในช่วงปี พศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุ่งเรืองแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตรงตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจร

พุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศักราช 1300 ถึง 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ที่สุดในช่วงปีพุทธศักราช 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียง(พระมหาดาวสยามวชิรปัญโญ, 2546 : 70)หลังจากที่พระพุทธศาสนาเลือนหายไปจากประเทศอินเดียเป็นเวลากว่า 800 ปีต่อมาราวปีพุทธศักราช 2490 เป็นช่วงที่ประเทศอินเดียได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษซึ่งเจ้าอาณานิคมได้แบ่งประเทศอินเดียออกเป็น 2 ประเทศคือประเทศอินเดียและประเทศปากีสถาน(ปัจจุบันคือประเทศปากีสถานและบังคลาเทศ)ในยุคนั้นเกิดบุคคลที่มีบทบาทต่อการเผยแผ่และฟื้นฟูพระพุทธศาสนากับสู่ประเทศอินเดียคือดร.บี.อาร์.อัมเบดีการ์ผู้เป็นประธานในการเขียนรัฐธรรมนูญของประเทศอินเดียเกิดในตระกูลจัณฑาลและได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษาด้านกฎหมายจากประเทศอังกฤษต่อมาภายหลังมีบทบาทในการขับเคลื่อนให้ทางสังคมของประเทศอินเดียและได้รับหน้าที่เป็นประธานในการร่างรัฐธรรมนูญของประเทศได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมช่วงปัจฉิมวัยของดร.อัมเบดีการ์พบว่าการที่จะสร้างความเท่าเทียมกันให้กับผู้คนในสังคมที่ยังติดอยู่ในวังวนของการแบ่งชนชั้นวรรณะคือการหันมานับถือพระพุทธศาสนาและได้นำพาชาวอินเดียจนกวาระระราว 500,000 คนปฏิญาณตนเองเป็นชาว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

49 อุทอง 17 แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายในสมัยอินโดโรมันพุทธศตวรรษที่ 69 จนถึงสมัยคุปตะพุทธศตวรรษที่ 911 และสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1213 มีพ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาโคทาวรีเดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายกับชาวทวารวดีได้นำเอาพระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้เข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองด้วยหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุจำนวน 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรก

ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุทองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกเริ่มพุทธศตวรรษที่ 913 ผาสขอินทราวธ 2542 สำหรับเมืองอุทองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุทองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาใต้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาคาวาณะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิศวาภพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารขุณโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรหม้อจิ๋วพร้อมคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอว่าทักษิณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขวานทองใต้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมือง

ศิลปะแบบอมราวดีอุมาบุตรศิลปะแบบอมราวดีอีกทั้งการค้นพบจารึกคาลาเยธมา 2 หลักที่ไทรบุรีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 811 อาจจัดเป็นจารึกของไทยด้วยก็ได้เนื่องจากบริเวณที่พบเคยเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของไทยมาก่อน 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพระพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทาง

มามีการสร้างวัดและรูปเคารพจำนวนมากในเมืองหลวงคือเมืองนาราโดยการนำแบบแผนทางวัฒนธรรมจีนเข้ามาผสมผสานในศิลปะแบบญี่ปุ่นจากการเดินทางมาของหลวงจีนเจียนเจินพุทธศิลป์แบบญี่ปุ่นรุ่งเรืองในช่วงพุทธศตวรรษที่ 13 - 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 - 18 พุทธศาสนิกายเซนรุ่งเรืองรวมทั้งศิลปะที่สืบเนื่องจากนิกายเซนด้วยพุทธศาสนายังคงรุ่งเรืองในญี่ปุ่นจนถึงปัจจุบันพุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 6 การค้าทางบกผ่านเส้นทางสายไหมถูกจำกัดเนื่องจากการขยายตัวในตะวันออกกลางของจักรวรรดิเปอร์เซียและการเป็นศัตรูกับโรมชาวโรมันที่ต้องการสินค้าจากตะวันออกไกลจึงทำการค้าทางทะเลติดต่อระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนกับจีนผ่านอินเดียในช่วงเวลานี้เองอินเดียมีอิทธิพลเหนือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากตั้งแต่ภาคใต้ของพม่าภาคกลางและภาคใต้ของไทยกัมพูชาตอนล่างและภาคใต้ของเวียดนามการค้าขายฝั่งเจริญขึ้นมากผลจากการเผยแพร่ธรรมอินเดียเข้าสู่บริเวณนี้ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตแพร่เข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธทั้งฝ่ายเถรวาทและมหายานศาสนาพราหมณ์ได้เผยแพร่เข้ามาในบริเวณนี้เช่นกันพร้อมกับวรรณคดีสำคัญคือรามายณะและมหาภารตะในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 - 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มาหากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาคณะสงฆ์ในอินเดียอ่อนแอลงเพราะถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบีบคั้นชนชาติมุสลิมเข้ากราบและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาได้เสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดหากแต่ผลของการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงทำให้

ธัมมชริคตเถระไปมหาวิภูษะต้นแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหากษัตริย์เถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลเชิงเขาหิมาลัยสายที่ 8 คณะพระโสณเถระและพระอุตตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบีบคั้นกอบกู้กับถูกชนชาติมุสลิมเข้ากราบและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วถึงความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตรงตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับ

55 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากพระมหาโมคคัลลิตร์สังฆเถระได้ดำเนินการสังคายนาครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสร็จสิ้นเมื่อปีพุทธศักราช 23629 ได้เสนอให้มีการจัดส่งพระเถระ

ใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือพุทธมหายานหรือวัชรยานภายใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ไศเลนทร์หลวงจีนอี้จิงบันทึกไว้ว่าที่ปาเล็มบังมีภิกษุมากกว่า 10,000 รูปท่านอดิสะเคยมาศึกษาที่นี่ก่อนเข้าไปเผยแผ่พุทธศาสนาในเขตศิลปะทางพุทธศาสนาของศรีวิชัยแพร่หลายไปทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่าศิลปะศรีวิชัยสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่คือมูโรพุทโธ(สร้างเมื่อราวพ.ศ. 1323) ในเกาะชวาอาณาจักรศรีวิชัยเสื่อมลงเนื่องจากความขัดแย้งกับราชวงศ์โจฟะในอินเดียก่อนจะรับอิทธิพลอารยธรรมอิสลามในพุทธศตวรรษที่ 18 อาณาจักรขอม ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 - 18 พุทธศาสนมหายานและศาสนาฮินดูรุ่งเรืองในอาณาจักรขอมมีการสร้างศาสนสถานมากมายในดินแดนที่ปัจจุบันเป็นไทยและกัมพูชารวมทั้งนครวัดมหายานรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ผู้สร้างนครมหายานเสื่อมลงในพุทธศตวรรษที่ 16 ไล่เลี่ยกับความเสื่อมของมหายานในอินเดียจากนั้นพุทธศาสนาเถรวาทลัทธิลังกาวงศ์เข้ามามีอิทธิพลแทนที่กำเนิดวัชรยาน พุทธศาสนานิกายวัชรยานหรือพุทธศาสนาลัทธิตันตระกำเนิดขึ้นครั้งแรกทางตะวันออกเฉียงอินเดียนี้อราวพ.ศ. 700 - 1200 บางครั้งจัดเป็นส่วนหนึ่งของมหายานแต่บางครั้งก็แยกตัว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมืองลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอุ
 ขาวผู้นำที่สำคัญอีกด้วย 42 ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเมือง
 สุพรรณบุรีในฐานะเมืองหน้าด่านเป็นเมืองอุขาวผู้นำที่สำคัญต้องผ่าน
 ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
 เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
 พื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนลำน้ำสุพรรณมาจน
 ตรามทุกวันนี้ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรีพบลูกปัดอยู่หลายแห่งเช่น

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทยห่างจาก
 กรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตรจังหวัดที่อยู่ติดกัน(จากทิศเหนือวนตาม
 เข็มนาฬิกา)ได้แก่อุทัยธานีชัยนาทสิงห์บุรีอ่างทองพระนครศรีอยุธยา
 นครปฐมและกาญจนบุรีประวัติศาสตร์สุพรรณบุรีเป็นเมืองโบราณพบหลัก
 ฐานทางโบราณคดีมีอายุไม่ต่ำกว่า3,500-3,800ปีโบราณวัตถุที่ขุดพบมีทั้ง
 ยุคหินใหม่ยุคสำริดยุคเหล็กและสืบทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัย
 สุวรรณภูมิพูนอมราวดีทวารวดีและศรีวิชัยสุพรรณบุรีเดิมมีชื่อว่าทวารวดี
 ศรีสุพรรณภูมิหรือพันธุมบุรีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าจีนแถบบริเวณตำบลรั้ว
 ใหญ่ไปจดตำบลพิหารแดงต่อมาพระเจ้ากาแตได้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ที่ฝั่ง
 ขวาของแม่น้ำแล้วโปรดให้มอญน้อยไปสร้างวัดสนามชัยและบูรณะวัดป่าเล
 ไลยกั๊กชวนให้ข้าราชการจำนวน2,000คนอพยพตั้งบ้านนามเมืองใหม่ว่า
 สองพันบุรีครั้งถึงสมัยพระเจ้าอู่ทองได้สร้างเมืองมาทางฝั่งใต้หรือทางตะวัน
 ตกของแม่น้ำท่าจีนชื่อเมืองเรียกว่าอู่ทองจนสมันชนหลวงพะงั่วเมืองนี้
 จึงเรียกว่าชื่อว่าสุพรรณบุรีนับแต่นั้นมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี
 เมืองสุพรรณบุรีเป็นเมืองหน้าด่านและเป็นเมืองอุขาวผู้นำที่สำคัญต้องผ่าน
 ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
 เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
 พื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน(ลำน้ำสุพรรณ)มา
 จนตรามทุกวันนี้ความสำคัญของสุพรรณบุรีในด้านประวัติศาสตร์การกอบกู้
 เอกราชไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้แก่ชัยชนะแห่งสงครามยุทธหัตถีที่
 สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชาสมเด็จพระม
 ดอนเจติยเป็นมหาวีรกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมีการจัด
 งานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่

ลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและโบราณคดี
 มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 1516 56 ผาสุชินทวารุทธรายงานการขุด
 ค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและ
 โบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 4144

สุภัทรทิศศตวรรษ 11 5 มกราคม 2511 หน้า 34 64 ประหยัดนิชลาพันธ์
 รายงานภารกิจทางด้านโบราณคดี 18 มกราคม 25 พฤษภาคมคศ 1939
 พศ 2482 ในนครปฐมศึกษาในเอกสารฝรั่งเศสกรุงเทพฯศูนย์ข้อมูลเพื่อการ
 ค้นคว้าวิจัยฝรั่งเศสไทยศึกษาภาควิชาภาษาฝรั่งเศสและอักษรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร 2552 หน้า 85 114 ผาสุชินทวารุทธรรชนีภาษาชะ
 ดินเผาสมัยทวารวดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุชินทวารุ
 ธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม
 นครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร
 2526 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและ
 ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแวมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวนครปฐม

72 ระบุงถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดิน
 แดนสุวรรณภูมิจึงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดี
 รองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีอายุเก่าไปเพียงแค่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้
 เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญ
 มากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่า
 พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษ
 ที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์

กันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมือง
 อู่ทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)ทรงทั้ง
 มาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทำนอง
 ตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอู่ทองที่อำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริง
 คือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาว
 ฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนัก
 ว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียว
 และเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิ
 ราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนัก
 ปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระ
 รามธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาค
 กลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1)
 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐาน
 ด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9
 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการ
 และความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้
 และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่าง
 พุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก
 ข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่า การเข้ามาของพระพุทธศาสนา
 จากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธ
 ศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่าจากนั้นก็
ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทรคาบสมุทรมลายูและ
สมาตราปัจจุบันศิลปะปาละมีอิทธิพลต่อศิลปะทวารวดีไม่มากนักเพราะส่วน
ใหญ่เป็นงานศิลปะกรรมที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาพยานเช่นใน
ศิลปะชวาภาคกลางและศรีวิชัย 70 3 สมัยทวารวดีตอนกลางช่วงพุทธ
ศตวรรษที่ 14 15 ในหนังสือ 150 ปีสมเด็จพระมหาปรมาจารย์

สามารถพิชิตอูถุคาละ,อัสมั,สุนา,ประติหาระ(Pratihara),คุชราต(Gurjara)และทราวิท(Dravida)ได้การเสด็จสวรรคตของพระเจ้าเทวปา
ละเป็นการสิ้นสุดยุคแห่งความรุ่งเรืองของจักรวรรดิปาละหลังจากนั้นอาณา
บริเวณนั้นก็แบ่งแยกออกไปเป็นอาณาจักรย่อยที่ปกครองโดยราชวงศ์
ต่างๆหลายราชวงศ์แต่เมื่อมาถึงรัชสมัยของพระเจ้ามทิลปาละพระองค์ที่ทรง
สามารถนำความรุ่งเรืองมาสู่จักรวรรดิได้อีกครั้งหนึ่งและทรงขยายดินแดน
ของจักรวรรดิออกไปอีกนอกจากนั้นก็ยังทรงสามารถต่อต้านการรุกรานของ
ราชชนกโจฬะ(Rajendra Chola)และราชวงศ์จาลุยะได้หลังจากสมัย
ของพระเจ้ามทิลปาละแล้วจักรวรรดิปาละก็เสื่อมโทรมลงอีกครั้งหนึ่งจน
กระทั่งมาถึงสมัยของพระเจ้ารามปาละผู้เป็นพระจักรพรรดิผู้มีอำนาจองค์
สุดท้ายของราชวงศ์พระองค์ทรงสามารถกู้ดินแดนที่เสียไปคืนมาได้บ้าง
ทรงปราบปรามกลุ่มปฏิวัติเวเรนทะและขยายจักรวรรดิต่อไปยัง
Kamarupa ,โอริสสาและอินเดียเหนือจักรวรรดิปาละถือว่าเป็นยุคทองของ
เบงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองอันไม่เคยเห็นกันมาก่อนราชวงศ์ปาละมีบทบาท
สำคัญในการเผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่า
นอกจากนั้นก็ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทร(คาบสมุทรมลายู,ชวาและ
สมาตราปัจจุบัน)จักรวรรดิปาละสลายตัวลงในคริสต์ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูก
โจมตีโดยราชวงศ์เสนะ

พบส่วนใหญ่จะอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญสรุปได้ว่าข้อมูลทางประวัติศาสตร์
และหลักฐานทางโบราณคดีเมืองโบราณอู่ทองเป็นสถานที่สืบทอด
พระพุทธศาสนาที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มา
เผยแผ่สามารถยืนยันได้เป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ 1 ช่วงพุทธศตวรรษที่

สมรภูมิตอนเจดีย์เป็นมหาวิกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมี
การจัดงานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติใน
ด้านวรรณคดีเป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนาน"ขุนช้างขุนแผน"วรรณคดีไทย
เรื่องราวและสถานที่ที่ปรากฏตามท้องเรื่องยังคงมีให้เห็นในปัจจุบันอาทิ
บ้านรั้วใหญ่วัดเขาใหญ่ท่าสับเบียร์ฝ้ายวัดป่าเลไลยก์วัดแคอำเภออู่ทอง
และอำเภอศรีประจันต์สุพรรณบุรีดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์บนพื้นที่ราบ
ภาคกลางสืบสานความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตเมื่อพ.ศ. 1420 จากนาม
เดิมเมืองพันธุบุรีในยุคทวารวดีตามหลักฐานทางโบราณคดีได้จารึกชื่อไว้
ในพงศาวดารเหนือและนาม"สุพรรณภูมิ"ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญอีกด้วยภูมิศาสตร์,ภูมิประเทศส่วน
ใหญ่ของสุพรรณบุรีเป็นที่ราบต่ำติดชายฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรีมีทิวเขาขนาด
เล็กอยู่ทางเหนือและทางตะวันตกและทิศเหนือมีอุทยานแห่งชาติพุเตยแห
ล่งน้ำสำคัญคือเขื่อนกระเสียวด้านตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำ
สุพรรณบุรี(แม่น้ำท่าจีน)ใช้เป็นพื้นที่ปลูกข้าวการเมืองการปกครอง,หน่วย
การปกครอง,การปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 110 ตำบล 977 หมู่บ้าน
โดยทั้ง 10 อำเภอมีตั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม
127 แห่งประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่งคือองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี,เทศบาลเมือง 2 แห่งได้แก่เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
และเทศบาลเมืองสองพี่น้อง,เทศบาลตำบล 44 แห่งและองค์การ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

แม้ว่าจะมีหลักฐานให้สืบค้นเพียงแคในช่วงพุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้ 3 ประเด็นความเชื่อมโยงตามร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีประเด็นนี้ผู้วิจัยได้

97 ศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้อสอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์อองบวสเชลลียะร์ตั้งสมมติฐานว่าเมืองโบราณอุททองเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีเพราะ

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุททอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่พบหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้น

ขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่พบหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไมไตกล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสขอินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศ์ที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กลางของประเทศไทยและได้ทรงกล่าวไว้ในหนังสือนิทานโบราณคดีทรงตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอุทองว่าเมืองท่าอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก้ามามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-16 ต่อมาพบบางประติมากรรมของ

โบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายมาชื่อเมืองอุทองก็คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นและมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจคันดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตราสังข์อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็เมืองสมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมืองอุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุทองพระนครกรมศิลปากร๒๕๐๙หน้า๘๔๗ 48 ดำรงวิชาการฉบับพิเศษหน้า๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีไว้ในหนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมืองสุพรรณยอมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรีไม่คำว่าอุยอมแปลได้เป็น๒นัยแปลว่าแปลก็ได้หรือจะแปลว่าเป็นที่มีเกิดตั้งเช่นคำที่ใช้พูดกันอยู่ว่าอุข่าวเช่นนี้ก็แปลได้เพราะเหตุนี้คำว่าสุวรรณภูมิถ้าจะแปลว่าอุทองจะใช้ได้หรือไม่ถ้าใช้ได้

พัฒนาบนพื้นฐานของอะไรตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนานอกจากนี้ยังมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมประเพณีโดยนำพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมผสานจากการหลอมรวมกันทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตเป็นรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่เชื่อมโยงความ

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในโลกเนื่องจากเป็นที่ตั้งขององค์กรการพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกมีหลักคำสอนอันเปรียบเสมือนห้วงมหานทีแห่งสรรพศาสตร์จึงมีใช้เพียงแคเป็นปรัชญาหรือทฤษฎีเท่านั้นหากแต่ยังมีเนื้อหาครอบคลุมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ความนึกคิดแทบทุกด้านตลอดมาทุกยุคทุกสมัยชนชาติไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรทั้งประเทศนับถือพระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทย(พิทุรมลิวัดย์,และไสวมาลาทอง, 2542 : 1)ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาอิทธิพลร่องรอยของพระพุทธศาสนา รากเหง้าของวิถีชีวิตของชาติไทยการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์รวมถึงวัฒนธรรมของชาติอย่างแท้จริงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศ์ศรีเพียร(2543)"ได้กล่าวไว้ว่า"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนาบนพื้นฐานของอะไร"(วินัยพงศ์ศรีเพียร, 2543 : 2)ตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(ร.อ.(บาลี) 1 / 58

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

และกินบริเวณอย่างกว้างทำให้ทราบถึงความเก่าแก่ของแหล่งชุมชนต่างๆ
ว่าในอดีตที่แม้ว่าหลักฐานจะมีแค่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอย
กลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะ
สามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนา
เจริญรุ่งเรืองอย่างมากช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 รวมทั้งเป็นศูนย์กลาง
เผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาค
ใต้สอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

(พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้าง
พระนครหรืออยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอู่ทองที่
อำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่ง
หนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุด
ค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพ
ุ่ณที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมือง
หลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1
มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่าน
นี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า
200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแห่ง
โบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 :(2) 90
- 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับ
แม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่อง
รอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมาก
พอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธ
ศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 -
16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าว
ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดีย
ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญ
รุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดี
มารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐาน
โบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธ

ทองว่าเมืองท้าวอู่ทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่
ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก่ามากมาย
หลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกัน
กับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1216 4
สมัยทวารวดีตอนปลายช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 18 เป็นช่วงเวลา
ศูนย์กลางอารยธรรมทวารวดีในภาคกลางเริ่มเสื่อมลง

มามีในเมืองเราก็คือเป็นพยานอยู่๘พระนิพนธ์เรื่องอื่นๆของพระองค์ทำให้เห็น
ความสำคัญของเมืองโบราณอู่ทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะความ
เป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้า
อโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย่ำว่าชื่อเมืองอู่ทองก็
คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอู่ทองมี
ตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพง
เมือง๒ชั้นและมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างใน
เมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระ
เจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมือง
นี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้
สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตรา
สังข์อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็นเมือง
สมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สม
เด็จพระพุทธเจ้าทรงพระราชทานภาพเรื่องเมืองอู่ทองจากรายงานเสด็จตรวจ
ราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอู่ทองพระนครกรม
ศิลปากร๒๕๐๙หน้า๒๕๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษ
ธันวาคม๒๕๕๕ส่วนการย่ำชื่อเมืองอู่ทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีว่าใน
หนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึง
เมืองสุพรรณย่อมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ตะวันตกและตะวันออกได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเมืองอุททองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดีและเมืองโบราณอุททองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดเพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ข่มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้น

เขาพบว่าค่าอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุททองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสุขอินทราวุธผาสุขอินทราวุธได้นำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวของเมืองอุททองโดยแสดงให้เห็นว่าอุททองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุททองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเขียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั stripped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซีย นอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินุสพศ 811813 ซึ่งที่เมืองอุททองก็ได้พบจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุททองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสุขอินทราวุธ 2548 106109 2 เมืองอุททองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ข่มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนา

ผาสุขอินทราวุธ 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานทางโบราณคดี กรุงเทพมหานครภาควิชาโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัยพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2540 จารึกบุญจารึกธรรม กรุงเทพมหานครสหธรรมิกพุทธพมวงคฉวรรณ 2561 การวิเคราะห์ตามแนวความคิดประวัติศาสตร์กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชาชนวิชัยพงศศรีเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทย กรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนาศรีศรีวัลลิโคม 2540 แอ่งอารยธรรมอีสานแฉหลักฐานประวัติศาสตร์โบราณคดีพิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร มติชน 2549

ไว้ดังต่อไปนี้คือควรศึกษาประวัติและพัฒนาการของพุทธศาสนาในสมัยอุททองในเชิงลึกกว่ามีประวัติพัฒนาการและมีอิทธิพลต่ออาณาจักรโบราณต่างๆอย่างไรเป็นต้นเอกสารอ้างอิงกรมศิลปากร 2531 แหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพฯชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยชินอยู่ดี 2509 เรื่องก่อนประวัติศาสตร์ที่เมืองอุททองโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุททองกรมศิลปากรทักษิณอินทโยธา 2534 ใครคือเจ้าถิ่นลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขวานทองเมื่อ 2 0003 000 ปีก่อนกรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์ผาสุขอินทราวุธ 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัย 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากรพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2547 จารึกบุญจารึกธรรมพิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯบริษัทพิมพ์สวายจำกัดพิมพ์มลิวัลย์และไสวมาลาทอง 2542 ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนากรุงเทพฯโรงพิมพ์การศึกษานิวพงษ์ศรีเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์จะเรียนจะสอนกันอย่างไรกรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนา 14 วารสารนันทวงแหงพุทธศาสตร์ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมีถุนายนศักดิ์ชัยสายสิงห์ผศดร 2547 ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุทธศาสนายุคแรกเริ่มในดินแดนไทยพิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์สิริวิวัฒน์คำวันสา 2542 ประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศไทยพิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯบริษัทวัลลิสนิทวงศการพิมพ์จำกัดสุจิตตวงษเขต 2549 กรุงสุโขทัยมาจากไหนกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัด 2549 สุวรรณภูมิต้นกระแสประวัติศาสตร์ไทยกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัดเสถียรโพธิ์นันทะ 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯสำนักพิมพ์บรรณาคาร 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯบรรณาคารหลวงบริบาลวิภังค 2503 เรื่องโบราณคดีกรุงเทพฯรุ่ง

Plagiarism Checking Report

Created on 2025-02-28 18:34:04 at 18:34 PM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
4152291	Feb 28, 2025 at 18:25 PM	penphan.fua@mcu.ac.th	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รายงานการวิจัย 67-ดร.เพ็ญพรรณ เฟื่องฟูลอย.pdf	Completed	7.25 %

Match Overview

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
21	การพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในรายวิชา ส33265 โครงการประวัติศาสตร์โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์	เพียงฤทัย พุฒิคุณเกษม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	0.09 %
22	จักรวรรดิपालะ	วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี	Wikipedia	0.09 %
23	รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	เขาวรัตน์ เดมียกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	0.09 %
24	http://ojs.mcu.ac.th/index.php/BAS/article/download/6606/4271	ojs.mcu.ac.th	ojs.mcu.ac.th_nutch	0.09 %
25	THE SYNTHESIS OF RESEARCH RELATED TO THE DEVELOPMENT OF LOCAL MUSEUMS IN THAILAND	ศุภสาร, วิศัลย์ศยา	วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ	0.07 %
26	การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยวิธีการจัดการความรู้	เคณาภูมิ, สัญญา	วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	0.06 %

Match Details

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ทางศิลปกรรม 10 23 แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ 15 24 แนวคิดการจัดการความรู้ KM 19 25 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางวัฒนธรรมเมืองโบราณอุทอง 26 26 แนวคิดการเผยแพร่ 28 27 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 29 28 กรอบแนวคิดการวิจัย 32 บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย 31 รูปแบบการวิจัย 33 32 พื้นที่วิจัย 34 33 ผู้ให้ข้อมูลวิจัย 35</p>	<p>ในการศึกษาดังนี้ 21 แนวคิดเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สถานและพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น 22 ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน 23 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ 24 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ 25 แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสารการในพิพิธภัณฑ์ 26 ทฤษฎีเกี่ยวกับการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม 27 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม 28 แนวคิดเรื่องแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต 29 ทฤษฎีบทบาทหน้าที่ 210 แนวคิดเรื่องมาตรการภาษีนโยบายของรัฐ 211 แนวคิดเรื่องการออกแบบ 3 ด้านวิธีวิทยาการวิจัย Metamethod การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทยในช่วงปีพศ 2555 2561 สามารถจำแนกข้อค้นพบเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยซึ่งผู้วิจัยในแต่ละงานวิจัยนำมาใช้เป็นกรอบการศึกษาได้แก่ 153 วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒการออกแบบการวิจัยประชากรและกลุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ 31 การออกแบบการวิจัยพบว่ารูปแบบการวิจัยประกอบด้วย 5 รูปแบบได้แก่การวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research การวิจัยแบบผสมผสาน Mix Methodology Research การวิจัยเชิง</p>
<p>ช 34 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 36 35 การเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติการวิจัย 38 36 การวิเคราะห์ข้อมูล 39 37 สรุปกระบวนการวิจัย 39 บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย 41 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 42 42 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 66 43 ผลการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 81 44 องค์ความรู้จากการวิจัย 81 บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 51 สรุปผลการศึกษาวิจัย 83 52 อภิปรายผลการวิจัย 91 53 ข้อเสนอแนะ</p>	<p>การดำเนินการฝึกอบรมการวิจัย 104 38 ขั้นตอนที่ 8 การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 108 39 ขั้นตอนที่ 9 การสรุปและนำเสนอผลการวิจัย 116 บทที่ 4 ผลการวิจัย 119 41 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 119 42 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 122 43 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 124 44 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 127 45 ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 129 46 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 130 47 ผลการหาดัชนีประสิทธิผล EI ของการฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 48 ผลการศึกษาความพึงพอใจของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่ายที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 131 49 ผลการศึกษาเจตคติทางการวิจัยหลังการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัย 135 410 ผลการประเมินผลงานวิจัยของครุภัณฑ์วิจัยเครือข่าย 136 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 139 51 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 139 52 สมมติฐานการวิจัย 140 53 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 140 54 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 141 55 วิธีดำเนินการวิจัย 142 ฌสารบัญต่อหน้า 56 สรุปผลการวิจัย 144 57 อภิปรายผลการวิจัย 147 58 ข้อเสนอแนะ 152 บรรณานุกรม 155 ภาคผนวก 163 ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะทางการวิจัยของครู 164 ภาคผนวก 315</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

3 วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศ์ศรีเพียรทีกล่าวไว้ว่าความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไร 5 ดังนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้

จำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งหนทางที่จะทำให้การจัดการศึกษาได้ผลดีคือการให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอกลักษณ์ของชาติไทยอย่างต่อเนื่อง"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้ว่าลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนามาบนพื้นฐานของอะไรการเรียนรู้ประวัติศาสตร์อย่างมีคุณภาพจึงมีคุณค่าอย่างมากต่อมนุษย์เนื่องจากการเสริมปัญญาแก่ผู้เรียนที่ได้ผ่านกระบวนการอ่านการคิดการเขียนการพินิจพิจารณาวิเคราะห์มาอย่างถ่องแท้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของแนวโน้มในอนาคตที่ควรดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบสุขุมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว"(ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553 : 3)การศึกษาประวัติศาสตร์จึงมีความสำคัญเพราะถือว่าเป็นรากฐานของวิชาการทุกสาขาและเป็นวิชาที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นพลเมืองดีอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งนี้เนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆในสังคมทำให้สมาชิก 2 ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสามารถรักษาอารยธรรมของชนชาติตนนอกจากนี้บทเรียนจากประวัติศาสตร์มีประโยชน์ยิ่งต่อการตัดสินใจแก้ปัญหาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองปัจจุบันกระตุ้นให้เกิดความรู้ลึกซึ้งสงสัยในความจริงเกี่ยวกับทุกสิ่งรู้จักไตร่ตรองและรู้จักแสดงความเห็นวิพากษ์วิจารณ์รู้จักคิดอย่างลึกซึ้งซึ่งเที่ยงธรรมรวมถึงทำให้เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาและอารยธรรมของชนชาติอื่นๆเพื่อรักษาสัมพันธ์ไมตรีอันดีกับชนชาตินั้นๆและอยู่ร่วมกันในประชาคมโลกอย่างสันติ(สุภัทรดิศตศกุล, 2523 : 12)ทั้งยังสามารถใช้

ของพระพุทธศาสนาในดินแดนทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดินแดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานทางโบราณคดีรองรับว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมั่นคงมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ 22 แนวคิดเกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สมัยทวารวดีทางศิลปกรรมจากการศึกษาข้อมูลเอกสารและหลักฐานทางโบราณคดีตลอดจนศิลปกรรมต่างๆที่ได้กล่าวมาพบว่าประเทศไทยเป็นดินแดนที่มีทำเล

: 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุวรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนถึงโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุททองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแพร่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช

ค่าและการศาสนากการติดต่อสัมพันธ์กับกลุ่มชนทั้งภายนอก 7 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพมหานครกรมศิลปากรพิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลเมื่อวันที่ 27 เมษายนพศ 2535 หน้า 15 8 กรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพมหานครชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยพศ 2531 เล่ม 1 หน้า 121291 และเล่ม 2 หน้า 99259

มหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุขอินทราวุธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทนอำเภอเมืองจังหวัดนครปฐมนครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแวมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวนครปฐมบริษัทเพชรเกษมการพิมพ์ 2549 ศิลปกรรมประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมืองศรีมโหสถ 2 กรุงเทพฯกรมศิลปากร 2536 ศิลปกรรมเรื่องการขุดแต่งวัดพระเมรุจังหวัดนครปฐมพระนครโรงพิมพ์พระจันทร์ 2482 พิมพ์ถวายพระภิกษุสามเณรในเทศกาลเข้าพรรษาพศ 2482 สมศักดิ์รัตนกุลโบราณคดีเมืองคูบัวกรุงเทพฯกรมศิลปากร 2535 พิมพ์เนื่องในงานพระราชทานเพลิงศพว่าที่รตสมศักดิ์รัตนกุลวันที่ 27 เมษายน 2535 สฤชดีพิชิตนทรงพัฒนาการทางวัฒนธรรมของเมืองนครปฐมโบราณข้อมูลใหม่จากการขุดค้นที่ตำบลธรรมศาลาดารงวิชาการ 10 1 มกราคมมิถุนายน 2554 หน้า 224 245 สฤชดีพิชิตนทรงแหล่งโบราณคดีหอเอกเมืองนครปฐมโบราณผลการขุดค้นและการจัดลำดับอายุสมัยเมืองโบราณ 37 1 มกราคมมีนาคม 2554 หน้า 143 153 ภาษาต่างประเทศ Beal Samuel Siyuki Buddhist records of

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

พศ 2737039 ซึ่งต้องมีผู้คนที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาซึ่งอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิมาก่อนต่อมาพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะและพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันอยู่แล้วเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเข้าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละ 10 แล้วเดินทางขึ้นมาทางตอนเหนือเข้าสู่ดินแดนสุวรรณภูมิตอนกลาง

มีบางส่วนระบุว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 8 - 9 และบางเรื่องบอกว่าเข้ามาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 - 13 หลักฐานข้อมูลเอกสารซึ่งได้จากการศึกษาสรุปได้เป็น 2 กลุ่ม(นาวาตรีสมพงษ์สันติสุขวินด์, 2551) กลุ่มที่ 1 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่ดินแดนทวารวดีตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาและเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยนั้นจนถึงสมัยทวารวดีในพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 และผู้ที่เชื่อเช่นนี้มีมากหลายท่านด้วยกันได้แก่ 1)การฝังรากฐานพระพุทธศาสนาที่บ้านคูบัวอำเภอเมืองจังหวัดราชบุรี สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชถึงพระเจ้ากนิษกะจากพ.ศ. 273 - 703 อาจารย์พรอมสุทัศน์เชื่อว่าต้องมีผู้ที่เคารพนับถือพระพุทธศาสนาอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิก่อนพระเจ้าอโศกมหาราชจะทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตตระเถระเข้ามาชนชาติไทยสมัยสุวรรณภูมิหรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีขบวนพาหนะการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระบรมราชินีนาถ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัย

12 การเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นยุคสมัยได้ 7 สมัยและในสมัยทวารวดีนั้นกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมจะมีมากกว่าแห่งอื่นถือเป็นพุทธเจดีย์ที่มีความเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธราชรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์

หรือทวารวดีส่วนใหญ่เป็นคนมอญคนพูนันอยู่อาศัย 114 วารสารสุโขทัยธรรมมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 และนับถือพระพุทธศาสนาด้วยกันเมืองหลวงของสุวรรณภูมิอยู่ที่เมืองกาญจนบุรีเก่าทางด้านเดียวกันกับบ้านคูบัวโดยมาขึ้นที่เมืองท่าเมืองตะโกละแล้วเดินทางขึ้นมาทางเหนือเข้าสู่สุวรรณภูมิตอนกลางอาจแวะตามเมืองท่าสาละเลยทะเลเพื่อสะดวกในการมีขบวนพาหนะการเผยแผ่และการเดินทาง 2)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระบรมราชินีนาถ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยก่อนพ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นได้ว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้ว่าได้รับอิทธิพลจากแคว้นมคธราชรัฐโดยวัดที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริโกตเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกเจดีย์แต่ก็ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก, (ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ในสมัยนั้นมีทั้งเป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่
 ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องการที่พระเจ้า
 อโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุเพื่อไปประดิษฐานในประเทศ
 ต่างๆที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยพระพรหมคณา
 ภรณ์ไปอภัยโตกล่าไว้ในหนังสือจาริกบุญจาริกธรรม 13 ว่าพระพุทธเจ้า
 เข้าสู่ประเทศไทยเมื่อกว่า 2 000 ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อ

เป็นธาตุเจดีย์บริเวณเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุทลิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้าง
 พระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศก
 มหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรง
 ส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จาริกบุญ-จาริกธรรมพระ
 พรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 :
 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้
 สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่างอินเดียกับ
 ประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริกธรรม"สรุปความได้
 ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุด
 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดย
 พวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลาย
 และเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน
 อาจารย์สุจิตตวงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตตวงศ์เทศ, 2559
 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ
 และพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่
 กลอง(บริเวณอุทลิกะอ่าเกออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนา
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้า
 อาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้
 ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3
 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่
 หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมา
 พุทธศตวรรษ

ระหว่างอินเดียกับประเทศไทยในสมัยก่อนสรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่
 เป็นแหลมของประเทศไทยในปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวัน
 ออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกพ่อค้าชาว
 ฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและ
 เป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีปสุจิตตวงศ์เทศเสนอทัศนะไว้ใน
 หนังสือกรุงสุโขทัยมาจากไหน 14 ว่าการเผยแผ่พุทธศาสนาจากประเทศ
 อินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะ

ธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุต
 โต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัย
 สุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางการติดต่อระหว่าง
 อินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จาริกบุญ-จาริก
 ธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่า
 จะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบ
 เนื่องกับอินเดียโดยพวกฮินดูจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธ
 ศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4
)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตตวงศ์เทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธ
 ศาสนา(สุจิตตวงศ์เทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศก
 มหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณ
 ลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณอุทลิกะอ่าเกออุทลิกะจังหวัดสุพรรณบุรี
 ปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5
)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามา
 ของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทย
 ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกาย
 เถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วใน
 แถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายาน
 ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาจากทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทาง
 พม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามา
 ทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพุนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้ง
 แบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรือง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

13 ที่ 79 โดยการอ้างถึงหลักฐานสำคัญคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีขนาดที่เมืองโบราณอุททองศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูในหนังสือสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยาม 16 ว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 78 ผาสขอินทราวุธกล่าวถึงเมืองอุททองไว้ในหนังสือเรื่องสุวรรณภูมิจากหลักฐาน

เป็นครั้งแรกที่ดินแดนสุวรรณภูมิบริเวณที่อยู่ระหว่างลำน้ำแม่กลอง-ท่าจีน ปัจจุบันคือเขตอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนตาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธรูปศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1) เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชราชานภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลบรีภักดิ์(หลวงบริบาลบรีภักดิ์, 2503 : 34) เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียงตั้งแต่สมัยโบราณเริ่มปรากฏหลักฐานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 6 เป็นต้นมาและเห็นว่าพระพุทธรูปศาสนาได้เข้ามาสู่ประเทศไทยคลื่นลูกแรกสุดตั้งแต่สมัยอมราวดี(พุทธศตวรรษที่ 7 - 9) โดยอ้างถึงหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุ 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปนาคปรกศิลปะแบบอมราวดีขนาดที่อุททอง 2) สยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาราชอาณาจักรสยามอาจารย์ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอินทราวุธกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอินทราวุธ, ศ.ด., 2548 : 105 - 111) ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียใต้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์(วัดมหาราช 4) เมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ผองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่ซ่อน

โบราณคดี 17 ว่าดินแดนนี้มีการที่ติดต่อกับพ่อค้าชาวอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 35 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียใต้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 89 โดยอ้างหลักฐานสำคัญคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์(วัดมหาราชศาสตราจารย์ผองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส 18 กล่าวไว้ว่าเมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยเมืองสุวรรณภูมิถือว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่

ศรีศรีวัลลี โภคมกล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาพุทธและฮินดูว่าน่าจะแพร่หลายเข้ามาในดินแดนไทยเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายไม่น้อยกว่าพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 3) สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีอาจารย์ผาสขอินทราวุธกล่าวถึงเมืองอุททอง(ผาสขอินทราวุธ, ศ.ด., 2548 : 105 - 111) ว่ามีการที่ติดต่อกับพ่อค้าอินเดียมาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธรูปศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียใต้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปภิกษุ 3 องค์(วัดมหาราช 4) เมืองอุททองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์ผองบวสเชอสิเยร์นิก โบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศรีวัลลี โภคม, 2525 : 50) การพบเมืองสุวรรณภูมิว่าเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่ซ่อนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุททองคือเมืองสุวรรณภูมิที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชที่ 1 (พระเจ้าอุททอง) ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุททองที่อำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพุนั้นที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมราชาปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีซึ่งเป็นกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองก็คือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 พระเจ้าอุทองทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีในทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7-8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธ

มาตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 - 5 พระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางในอินเดียได้ได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยทวารวดีในราวพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 โดยอ้างหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปกฤษ 3 องค์อุมาบุตร 4)เมืองอุทองนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยศาสตราจารย์อมงบวสเชอเลียร์นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศส(ศรีศักรวัลลิโภดม, 2525 : 50)การพบเมืองสุพรรณภูมิว่าเป็นเมืองอกแตกขนาดใหญ่ที่ชอนกันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทางตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธ

ศตวรรษที่ 78 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง นครปฐมด้วยที่สำคัญนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200300 ปีสำหรับหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาเผยแผ่มาจากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากศรีลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมี 16 ศรีศักรวัลลิโภดมสยามประเทศภูมิหลังของประเทศไทยตั้งแต่ยุคดึกดำบรรพ์จนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาอาณาจักรสยามพิภพครั้งที่ 3

ของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่น่ากว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่า การเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่เห็นหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไม่ได้กล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

14 ความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศศรีลังกาเป็นอย่างดีตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิอุททองดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่ามีเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของรัฐทวารวดีและเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลาง

หรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคต้นเลยทีเดียวที่เดียวจากข้อมูลเชิงเอกสารพบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าสำคัญที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อที่ว่าศูนย์กลางรัฐทวารวดีนั้นคือเมืองอุททองเพราะเมืองอุททองตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่สามารถออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีจึงกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชน

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

นอกจากนี้ยังพบว่าคัมภีร์ของลังกาที่มีการกล่าวถึงดินแดนสุวรรณภูมิว่าด้วยการเดินทางเข้ามาแสวงโชคและค้าขายเช่นมหาชนกชาดกสังฆพราหมณการชาดกสุสันธิชชาดกเป็นต้นส่วนที่ว่าด้วยการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่สุวรรณภูมิเป็นคัมภีร์ของลังกาเป็นหลักเช่นกันโดยเฉพาะเช่นคัมภีร์มหาณีเทศคัมภีร์สมันตปาสาทิกาเป็นต้นดังที่ได้กล่าวไว้แล้วสรุปได้ว่าหลักฐานข้อมูลด้านเอกสารต่างประเทศที่กล่าวถึงพระพุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่ามีเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆ

พุทธศาสนาที่เผยแพร่จากอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิส่วนใหญ่เป็นหลักฐานจากลังกาทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมกับประเทศลังกาอย่างดีมาตั้งแต่สมัยหลังพุทธกาลโดยเฉพาะวัฒนธรรมพระพุทธศาสนาและในสมัยต่อมาอีกจนถึงปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองไว้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่ามีเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตั้งขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปะวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ศิลปะวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาตั้งพบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ย่อยๆทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ได้อย่างรวดเร็วรวมถึงประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อ

ปัจจุบันผู้วิจัยเชื่อว่าเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับดินแดนสุวรรณภูมิ(อุททอง)ดังกล่าวได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับสุวรรณภูมิและสมัยอุททองได้อย่างน่าสนใจและทำให้ทราบว่าเมืองอุททองเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญ 117 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 รุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐทวารวดีเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีตลอดจนเป็นศูนย์กลางหรือเมืองหลวงของรัฐทวารวดียุคต้นและเมืองอุททองยังเป็นส่วนหนึ่งของรัฐทวารวดีโดยทวารวดีก่อตัวขึ้นจากผู้คนในท้องถิ่นที่รับวัฒนธรรมอินเดียเข้ามาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นมีลักษณะเด่นคือเป็นการรับเอาศิลปวัฒนธรรมพุทธศาสนาในสมัยคุปตะและหลังคุปตะเข้ามาผสมผสานกับคติความเชื่อในเมืองแถบชายฝั่งทะเลภาคกลางของไทยศูนย์กลางรัฐทวารวดีเป็นเมืองอุททองเพราะตั้งอยู่บนเส้นทางน้ำที่ออกสู่ทะเลใต้ศิลปวัฒนธรรมทวารวดีกระจายแพร่ออกไปเมืองต่างๆที่เป็นชุมชนย่อยทั้งในเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาภาคอีสานภาคเหนือและภาคใต้ประเพณีเกี่ยวกับการสร้างพระพิมพ์พระพุทธรูปตลอดจนการสร้างและการบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ล้วนเป็นอิทธิพลที่ได้รับการสืบทอดมาจากพระพุทธศาสนาตั้งแต่พบหลักฐานโบราณคดีในดินแดนไทยเริ่มตั้งแต่อารยธรรมอินเดียเข้าสู่ดินแดนไทยในสมัยก่อนทวารวดีสมัยทวารวดีและหลักฐานทางโบราณคดีหลังสมัยทวารวดีแสดงให้เห็นถึงประเพณีดังกล่าวโดยเฉพาะการสร้างพระบรมธาตุเจดีย์กลางเมืองต่างๆทั้งยังเชื่อมโยงให้เห็นความต่อเนื่องของประเพณีดังกล่าวในสมัยต่อมาในไทยตราบเท่าทุกวันนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทั้งจากหลักฐาน

ไปใช้พัฒนางานได้การจัดการความรู้ดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการ 19 แต่ละความรู้ได้แก่การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นและสำคัญต่อการทำงาน การแสวงหาความรู้การปรับปรุงดัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมกับการใช้งานของตนการประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตนการนำประสบการณ์จากการทำงานและที่ประยุกต์ใช้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัดขุมความรู้มาบันทึกไว้และการจัดบันทึกขุมความรู้และแก่นของความรู้สำหรับการนำ

พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆเป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่ายเช่นทักษะในการทำงานงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะหบางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม 2)ความรู้ที่ชัดเจน(Explicit Knowledge)เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่นการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรทฤษฎีคู่มือต่างๆและบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรมการจัดการความรู้สามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการได้แก่ 1)บรรลุเป้าหมายของงาน 2)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3)บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ 4)บรรลุความเป็นชุมชนเป็นหมู่คณะความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงานการจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ได้แก่ 1)การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร 2)การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ 3)การปรับปรุงดัดแปลงหรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะสมต่อการใช้งานของตน 4)การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน 5)การนำประสบการณ์จากการทำงานและการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสกัด"ขุมความรู้"ออกมาบันทึกไว้ 6)การจัดบันทึก"ขุมความรู้"และ"แก่นความรู้"สำหรับไว้ใช้งานและปรับปรุงเป็นขุมความรู้ที่ครบถ้วนลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้นโดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกันความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่ากระบวนการจัดการความรู้หมายถึงการจัดการที่มีกระบวนการและเป็นระบบตั้งแต่การประมวลผลข้อมูล Data สารสนเทศ Information ความคิด Knowledge ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างความรู้ Knowledge และจะต้องมีการจัดเก็บในลักษณะที่ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้ โดยอาศัยช่องทางที่สะดวกเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชุมชนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสังคมและที่

ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข่าวสารข้อมูลที่มีความรู้ใหม่และข้อมูลจำนวนมากมายมหาศาลอยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่างๆทั่วโลกโดยที่องค์กรส่วนใหญ่จะนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงานด้วยแล้วการจัดการความรู้ยังต้องทำให้เป็นระบบมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กรมีประสิทธิภาพการจัดการความรู้ขององค์กรเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศความคิดการกระทำ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคคลเพื่อสร้างเป็นความรู้หรือนวัตกรรมและจัดเก็บในลักษณะของแหล่งข้อมูลที่บุคคลสามารถเข้าถึงได้โดยอาศัยช่องทางต่างๆที่องค์กรจัดเตรียมไว้เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งก่อให้เกิดการแบ่งปันและถ่ายโอนความรู้และในที่สุดความรู้ที่มีอยู่จะแพร่กระจายและไหลเวียนทั่วทั้งองค์กรอย่างสมดุลเพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาผลผลิตและองค์กรรวมทั้งจะส่งผลทำให้เกิดการยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรยกระดับคุณภาพการทำงานและทำให้องค์กรมีศักยภาพในการแข่งขันซึ่งถ้ามีการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพจะเป็นการช่วยองค์กรในการพัฒนาคนพัฒนางานและยกระดับคุณภาพประสิทธิภาพขององค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ อันจะทำให้ศักยภาพขององค์กรสามารถก้าวขึ้นไปแข่งขันและทัดเทียมกับองค์กรระดับโลกได้ 60 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024)เอกสารอ้างอิงคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.(2557 . PMQA)เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐพ.ศ.2558.กรุงเทพมหานคร:วิชั่นพรีนแอนด์มีเดีย จำกัดวิจารย์พาณิชย์.(2549).การจัดการความรู้:ฉบับนักปฏิบัติ.กรุงเทพมหานคร:สุขภาพใจ.ทิพย์พาพรมหาสิน

20 ทฤษฎีการรวมชาติการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีการบริการจัดการสภาพแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรเอกชนส่วนงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ 1 กระบวนการจัดการความรู้กระบวนการจัดการความรู้ Knowledge Management เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาการของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนคือ 1 การค้นหาองค์ความรู้ Knowledge Identification สืบค้นค้นหาภายในองค์กรหน่วยงานว่ามีความรู้อะไรบ้างในรูปแบบโดยอยู่ที่ใคร

ให้อยู่ในรูปแบบของสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์แล้วทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถืออาจนำเสนอในรูปแบบภูมิกราฟผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและสามารถเข้าถึงได้จากคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล 3 กระบวนการจัดการความรู้ Process เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาของความรู้หรือการจัดการความรู้ที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรมีทั้งหมด 7 ขั้นตอนได้แก่ 1 การค้นหาความรู้ Knowledge Identification เป็นการค้นหาวางองค์กรมีความรู้อะไรบ้างรูปแบบโดยอยู่ที่ใครและความรู้อะไรบ้างที่จะต้องทำให้ทราบว่าจะจัดการขาดความรู้อะไรบ้าง 2 การสร้างและแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition จากขั้นตอนการค้นหาความรู้ องค์กรจะทราบว่าความรู้ที่มีอยู่แล้วนั้นอะไรบ้างต้องหารู้สิ่งใดความรู้ที่กระจัดกระจายมารวบรวมไว้ให้เหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้ใช้ความรู้ที่จำเป็นแต่ยังไม่จำเป็นต้องสร้างอย่างไรสร้างจากความรู้เดิมหรือจากภายนอกองค์กร 3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เมื่อผ่านกระบวนการค้นหาและแสวงหาความรู้จนมีเนื้อหาความรู้ที่ต้องการครบถ้วนแล้วจะต้องมีการจัดความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตัวอย่างการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว Journal of Roi Kaensarn Academi ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกรกฎาคม ธันวาคม 2563 201 4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุง

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

และความรู้อะไรที่องค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2 การสร้างและการแสวงหาความรู้ Knowledge Creation and Acquisition เป็นขั้นตอนในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายมารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ 3 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Knowledge Organization เป็นขั้นตอนในการจัดทำสารบัญและจัดแบ่งความรู้ประเภทต่างๆเพื่อให้รวบรวม

ไปองค์กรสามารถใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Knowledge Mapping หรือการทำแผนที่ความรู้ในขั้นตอนนี้เพื่อหาว่าความรู้ใดมีความสำคัญสำหรับองค์กร จัดลำดับความสำคัญของความรู้เหล่านั้นเพื่อให้องค์กรวางขอบเขตของการจัดการความรู้และสามารถจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 32 การสร้างและแสวงหาความรู้ Y2 เป็นการหาวิธีการในการดึงความรู้จากแหล่งต่างๆที่อาจอยู่กระจัดกระจายไม่เป็นที่มารวมไว้เพื่อจัดทำเนื้อหาที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้ใช้ขององค์กรอาจสร้างความรู้ดังกล่าวจากความรู้เดิมที่มีอยู่ก็ได้หรือนำความรู้จากภายนอกองค์กรมาได้หัวใจสำคัญของขั้นตอนนี้คือการกำหนดเนื้อหาของความรู้ที่ต้องการและการดัดจับความรู้ดังกล่าวให้ได้ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ขั้นตอนนี้ประสบความสำเร็จคือบรรยากาศและวัฒนธรรมขององค์กร 33 การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ Y3 หมายถึงการจัดทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆ เพื่อให้การเก็บรวบรวมการค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 34 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Y4 เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กรสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ 35 การเข้าถึงความรู้ Y5 เป็นความรู้ที่ได้มานั้นจะไร้ค่าหากไม่ถูกนำไปเผยแพร่เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้ดังนั้นองค์กรจะต้องมีวิธีการในการจัดเก็บและกระจายความรู้ประเภทชัดเจน Explicit และความรู้ที่อยู่ใน Tacit โดยทั่วไปการส่งหรือการกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 การป้อนความรู้ Push คือการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้รับเช่นการส่งหนังสือเวียน

การค้นหาการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็วสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้โดยง่าย 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement เป็นขั้นตอนการปรับปรุงและประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจและใช้ได้ง่ายกำจัดความรู้ที่ไม่เกิดประโยชน์ตามเป้าหมายวิสัยทัศน์หรือเป็นขยะความรู้ 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access การเข้าถึงความรู้ขององค์กรต้องมีวิธีการจัดเก็บและกระจายความรู้เพื่อให้ผู้อื่นใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วไปการกระจายความรู้ให้

แล้วจะต้องมีการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเพื่อให้ผู้ใช้ค้นหาและนำไปใช้ประโยชน์ได้ตัวอย่างการจัดการความรู้ให้เป็นระบบเช่นการทำสารบัญและจัดเก็บความรู้ประเภทต่างๆเพื่อ 28 วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี Journal of Thonburi University บทความวิชาการให้การเก็บรวบรวมค้นหาและการนำมาใช้ทำได้ง่ายและรวดเร็ว 4 การประมวลผลและกลั่นกรองความรู้ Knowledge Codification and Refinement นอกจากการจัดทำสารบัญความรู้ยังเป็นระบบแล้วต้องมีการประมวลผลความรู้ให้อยู่ในรูปแบบและภาษาที่เข้าใจง่ายและใช้ได้ง่ายเช่นการปรับปรุงรูปแบบของเอกสารให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งองค์กรการเรียงเรียงติดต่อและปรับปรุงเนื้อหาให้มีคุณภาพดีมีความครบถ้วนและทันสมัยเป็นต้น 5 การเข้าถึงความรู้ Knowledge Access ความรู้ที่ผ่านกระบวนการตั้งแต่การค้นหาการจัดให้เป็นระบบจนถึงการกลั่นกรองแล้วหากไม่มีการนำไปเผยแพร่ก็ไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใดองค์กรต้องมีวิธีการในการเผยแพร่และกระจายความรู้ตลอดจนให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือการกระจายความรู้ให้ผู้ไม่มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้รับรองหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเวียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มีกทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ Push การป้อนความรู้เป็นการส่งข้อมูลความรู้ให้ผู้อื่น โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอเช่นการส่งหนังสือเรียนแจ้ง Pull การให้โอกาสเลือกใช้ความรู้โดยผู้รับสามารถเลือกรับหรือใช้แต่เฉพาะข้อมูลความรู้ที่ต้องการเท่านั้น 6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing การแบ่งปันความรู้ประเภทความรู้ที่ชัดเจน Explicit Knowledge การแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในคน Tacit Knowledge

ใหม่บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่ายการส่งหรือกระจายความรู้ให้ผู้ใช้มี 2 ลักษณะคือ 1 Push เป็นการป้อนความรู้คือการส่งข้อมูลหรือความรู้ให้โดยผู้รับไม่ได้ร้องขอหรือต้องการเช่นการส่งหนังสือเรียนเพื่อแจ้งให้ทราบข่าวสารกิจกรรมหรือข้อมูลใหม่ขององค์กรโดยทั่วไปการส่งข้อมูลด้วยวิธีนี้มักทำให้ผู้รับรู้สึกว่าได้รับข้อมูลมากไปและในบางครั้งไม่ตรงความต้องการ 2 Pull เป็นการให้โอกาสเลือกใช้ข้อมูลคือผู้รับสามารถเลือกรับเฉพาะข้อมูลหรือความรู้ที่ต้องการได้เช่นการเลือกใช้บริการ web หรือ intranet ขององค์กร 6 การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ Knowledge Sharing เป็นการจัดทำเอกสารจัดทำฐานความรู้ซึ่งในกระบวนการนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยให้กระบวนการนี้เป็นไปได้โดยง่ายเข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วอย่างไรก็ตามวิธีการนี้ใช้ได้ดีสำหรับความรู้ประเภท Explicit Knowledge ส่วนการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้ประเภท Tacit Knowledge อาจจะต้องใช้วิธีการพบปะทั้งแบบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มวิธีการแบ่งปันความรู้ประเภท Tacit Knowledge ได้แก่การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ Community of Practice CoP การใช้ระบบพี่เลี้ยงโดยให้พนักงานที่มีความชำนาญเป็นที่เลี้ยงพนักงานใหม่เพื่อถ่ายทอดความรู้โดยตรงในการสอนงานเป็นต้น 7 การเรียนรู้ Learning เป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการจัดการความรู้หากกระบวนการต่างๆ

21 7 การเรียนรู้ Learning การเรียนรู้ของบุคลากรจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นเรื่อยๆ ความรู้นี้ก็ถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่อีกเป็นวงจรที่ไม่มีที่สิ้นสุดที่เรียกว่า วงจรแห่งการเรียนรู้กล่าวโดยสรุปการจัดการความรู้เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยองค์การในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้

คือบุคลากรสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ของบุคลากรทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆซึ่งทำให้ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่เพิ่มพูนขึ้นและนำไปสร้างความรู้ใหม่ได้อีกเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด 8 เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนการจัดการความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการความรู้ โดยเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดการความรู้ใน 2 แนวทางคือ แนวทางที่ 1 จัดหาสารสนเทศสำหรับบุคคลและองค์กรเพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏชัดเจน Explicit Knowledge แนวทางที่ 2 เชื่อมต่อระหว่างคนกับคนให้สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้แบ่งปันความรู้ประเภทที่ไม่สามารถเขียนหรืออธิบายได้ชัดเจน Tacit Knowledge เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุนและเป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ได้ดังต่อไปนี้ 1 รวบรวมและการจัดการความรู้ที่ปรากฏได้แก่ระบบการจัดการความสัมพันธ์ฐานข้อมูล Relational Database Management System RDBMS ระบบจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์เพื่อรวบรวมความรู้ที่กระจัดกระจายให้มารวมในที่เดียวกันเพื่อสะดวกในการใช้และเข้าถึงสารสนเทศอื่นๆเพื่อสะดวกในการค้นหาเข้าถึงและแจกจ่าย 29 ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม 2550 Academic Articles 2 เพื่อการเข้าถึงความรู้ที่ปรากฏได้แก่ Internet Intranet โปรแกรมการค้นหา Search Engine การระดมความคิดผ่านระบบเครือข่าย Web board การเรียนรู้ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ Elearning การเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย Web based learning ทำให้การเข้าถึงสารสนเทศมีความแม่นยำกลุ่มคนสามารถทำ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

และความชำนาญโดยจัดเก็บไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยกระบวนการจะเริ่มต้นตั้งแต่การระบุถึงความรู้ที่ต้องการสร้างรูปแบบของกาจัดเก็บความรู้ว่าเป็นทางการในการเพิ่มมูลค่าของความรู้นั้นทำได้ด้วยการนำความรู้ไปใช้อีกบ่อยครั้งเท่าที่ต้องการตั้งนั้นในองค์กรที่ประสบผลสำเร็จจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบ

ของทุนทางปัญญา Intellectual Capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการเผยแพร่กระจายความรู้อย่างกว้างขวางจนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรแห่งการเรียนรู้และยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรก

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กล่าวว่าการจัดการความรู้คือกระบวนการซึ่งช่วยองค์กรในการระบุคัดเลือกรวบรวมเผยแพร่และโอนย้ายสารสนเทศที่มีความสำคัญอีกทั้งยังประกอบด้วยความรู้และความชำนาญงานโดยจัดไว้ในฐานความรู้ขององค์กรซึ่งความรู้เหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากการทำงานที่มีเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอส่วนในมุมมองที่ให้ความสำคัญไปที่เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้เพื่อพัฒนาองค์กรมีนักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการความรู้ว่ากรณีวิทยุพันธ์ 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้หมายถึงกลไกขับเคลื่อนให้พนักงานมีการแลกเปลี่ยนแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ออกมาโดยผ่านกิจกรรมการจัดการความรู้ที่องค์กรกำหนดขึ้นมาเพื่อมุ่งเน้นให้พนักงานมีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้นอันนำไปสู่เป้าหมายหรือผลการดำเนินงานทั้งในระดับตัวบุคคลหัวหน้างานและองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามไปด้วยบุรุษศิริมหาสาคร 2551 กล่าวว่าการจัดการความรู้คือการทำให้เกิดเกลียวความรู้ knowledge spiral เพื่อให้เกิดความงอกงามของความรู้ใหม่นำมาใช้พัฒนางานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี 2555 การจัดการความรู้ในองค์กรหมายถึงการกำหนดให้องค์กรมีการจัดการและนำความรู้โดยเฉพาะความรู้ที่ได้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานมาใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพขององค์กรให้ได้มากที่สุดโดยมีกระบวนการในการสรรหา 16 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 ความรู้การถ่ายทอดและการแบ่งปันความรู้ไปยังบุคลากรเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ว่าการจัดการความรู้นั้นต้องช่วยในการพัฒนางาน

เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของความรู้ในองค์กรให้เป็นความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลนั้นในเวลาและรูปแบบที่บุคคลนั้นต้องการเรียกว่าระบบบริหารความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดเก็บสารสนเทศ repositories เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย server จัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งการเผยแพร่เนื้อหาข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแพลตฟอร์มที่ทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน collaborative platforms การมีระบบและฐานข้อมูลที่ใช้งานร่วมกันได้สนับสนุนการทำงานร่วมกันระบบเครือข่าย network เป็นโครงสร้างพื้นฐานระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการสื่อสารและการสนทนาและวัฒนธรรม culture เช่น วัฒนธรรมองค์กรที่ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและใช้ข้อมูลร่วมกัน 18 วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชนปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม เมษายน 2562 รูปที่ 1 Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 <http://www.providersedge.com> รุจีจันทร์พิริยะ สวงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์กรที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้จนก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่วันจบสิ้นโดยที่วัฏจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากกรการกระทำของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่า

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>กระทำของบุคคลขั้นตอนที่ 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผลขั้นตอนที่ 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ขั้นตอนที่ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการขั้นตอนที่ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและ</p>	<p>Knowledge Management Synergy ที่มา Franklin 2005 http://www.providersedge.com kma รุจจิรินทร์พิริยสงวนพงศ์ 2549 น 304306 กล่าวถึงองค์การที่ประสบผลสำเร็จว่าจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนความรู้ให้อยู่ในรูปแบบของทุนทางปัญญา intellectual capital โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างบุคคลและการแพร่กระจายความรู้ก่อให้เกิดฐานความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเรียกใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาภายในองค์กรและยังนำไปสู่การสร้างความรู้ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆและมีการปรับเปลี่ยนความรู้ให้ทันสมัยขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้นโดยที่รัฐจักรด้านการจัดการความรู้มี 6 ขั้นตอนดังนี้ 1 การสร้างความรู้ซึ่งกำหนดได้จากภาระของบุคคล 2 การจับความรู้โดยการคัดเลือกความรู้ที่มีมูลค่าและสมเหตุสมผล 3 การปรับความรู้โดยมีการจัดบริบทความรู้ใหม่ที่นำไปปฏิบัติได้ 4 การเก็บความรู้โดยทำการจัดเก็บความรู้ที่มีประโยชน์ไว้ภายในฐานความรู้ซึ่งผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกเมื่อที่ต้องการ 5 การจัดการความรู้โดยทำการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมักจะมีการตรวจสอบและทบทวนถึงความตรงประเด็นและความถูกต้องของความรู้อยู่เสมอ 6 การเผยแพร่ความรู้โดยนำเสนอความรู้ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในรูปแบบที่บุคคลต้องการไม่ว่าจะเป็นที่ใดหรือเวลาใดก็ตามการพัฒนาโดยการสร้างความรู้ใหม่หรือปรับความรู้เก่าอยู่เสมอ ดังนั้นความรู้จะไม่หมดสิ้นและมีอายุการใช้งานนานโดยผ่านกระบวนการปรับความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอซึ่งมีกิจกรรมการจัดการความรู้ 3 กิจกรรมเพื่อพัฒนาการ</p>
<p>ที่ชัดเจนในคนอื่น ๆ ผ่านกระบวนการของการรวมกันนั่นเองโดย The SECI model เป็น 23 Marquardt M J Building the Learning Organization A System Approach to Quantum Improvement and Global Success New York McGrawHill 1996 24 Nonaka Kujiro and Takeuchi hirotaka Classic Work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press 1999</p>	<p>สุริมลวงวาณิช 2551 เทคนิคการสร้างกรอบความคิดของการวิจัยข้อบกพร่องที่พบบ่อยเอกสารประกอบการบรรยายในงาน Thailand Research Expo 2008 วันที่ 16 กันยายน 2551 ทัศนีย์ประทุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ราชประสงค์กรุงเทพฯส่วนส่งเสริมและพัฒนาการวิจัยการบริหารจัดการผลงานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติขอชมรมวิชาชีพ 2507 การศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทยในวารสารรัฐประศาสนศาสตร์ 5 2 ตุลาคม 2507 299 Firestone Joseph M and McElroy Mark W 2003 Key Issues in the New Knowledge Management Burlington Executive Information System Griffin RW 1999 Management 6th ed USA Houghton Mifflin Company Henry N 1975 Public Administration and Public Affairs Englewood Cliffs New Jersey PrenticeHall Mintzberg H Ahstrand B Lampel J 1998 Strategy safari a guided tour through will of strategic management New York Free Press Nonaka kujiro and Takeuchi Hirotaka 2000 Classic work Theory of Organizational Knowledge Creation in Morey D Maybury MT and Thuraisingham BM Knowledge Management Classic and Contemporary Work Mass The MIT Press วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปีที่ 5 ฉบับ</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

23 กระบวนการในการสร้างความรู้ที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ชัดแจ้ง Explicit Knowledge และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล Tacit Knowledge ที่ประกอบด้วย 4 กระบวนการคือ S Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการแบ่งปันประสบการณ์โดยการพบปะสมาคมและพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งจะเป็นการถ่ายทอดแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไปให้ผู้อื่น E Externalization คือการนำความรู้ในตัวบุคคลที่ได้นำมาพูดคุยกันถ่ายทอดออกมาให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้

หรือเป็นลายลักษณ์อักษร C Combination คือการผสมผสานความรู้ที่ชัดแจ้งมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้ I Internalization คือการนำความรู้ที่ได้มาใหม่ไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือทำจริงๆโดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้และปรับปรุงตนเองนอกจากนี้ Nonaka และ Takeuchi ได้อธิบายเรื่องการจัดการความรู้ไว้อย่างน่าสนใจว่าความสามารถขององค์กรในการสร้างสรรค์จัดเก็บและกระจายความรู้เป็นความสามารถที่สำคัญ

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ระหว่างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน(Tacit Knowledge)กับความรู้ที่ชัดแจ้ง(Explicit Knowledge)โดยอาศัยกระบวนการทั้ง 4 อันประกอบไปด้วย 1) Socialization 2) Externalization 3) Combination 4) Internalisation ดังแสดงให้เห็นตามวัฏจักรดังนี้ลักษณะการเรียนรู้แบบ Knowledge Spiral ของ Nonaka and Takeuchi (1995)ที่มา:ทิพย์พาพรมหาสินไพศาล(ม.ป.ป: 15) 1 . Socialization คือการสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมเป็นการสร้างความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนโดยการแลกเปลี่ยนแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลสู่บุคคลอื่น 2 . Externalization คือการสร้างหรือการแบ่งปันความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล(Tacit Knowledge)ถ่ายทอดออกมาเป็นความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร(Explicit Knowledge) 50 | Journal of Interdisciplinary Social Development (JISDIADP) Vol .2 No .2(March-April(2024) 3 . Combination คือการผสมผสานเชื่อมโยงความรู้จากความรู้ที่ชัดแจ้งที่ได้เรียนรู้ไปสร้างสรรค์ให้เกิดความรู้ที่ชัดแจ้งใหม่ๆเพื่อให้ความรู้นั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4 . Internalisation คือการฝังความรู้ที่ได้รับมาใหม่ไปปฏิบัติซึ่งก็คือเป็นการแปลงความรู้ที่ชัดแจ้งกลับเข้าสู่ความรู้ที่ฝังลึกในตัวบุคคลเพื่อที่จะนำออกมาใช้ในการปฏิบัติงานต่อไปแนวคิดการจัดการความรู้แบบ SECI Model ทั้ง 4 ประการเป็นการนำความรู้ที่มีในตัวบุคคลออกมาถ่ายทอดเป็นลายอักษรและสามารถนำออกมาใช้ได้แนวคิด PWQA Model (Public Sector Management Quality Award)แนวคิด PWQA Model เป็นแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพขององค์กรภาครัฐที่แสดง

โดยการเชื่อมโยง Linking ให้เป็นความรู้ที่พร้อมที่จะนำไปใช้งานได้ในรูปแบบต่างๆเช่นคู่มือการปฏิบัติงานแนวปฏิบัติต่างๆรวมทั้งมีระบบการจัดเก็บที่ให้ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและนำไปใช้งานต่อได้การผสมผสานความรู้ที่ชัดแจ้งมารวมกันและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆเพื่อให้นำความรู้นั้นไปใช้ในทางปฏิบัติได้การสร้างความรู้ประเภทนี้หากใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยจัดการข้อมูลจะทำให้ง่ายขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Explicit 4 Internalization การนำความรู้ Explicit knowledge ที่ได้ใหม่ไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง Action learning โดยการฝึกคิดฝึกแก้ปัญหาจนกลายเป็นความรู้ใหม่และปรับปรุงตนเองซึ่งจะก่อให้เกิด Tacit knowledge ในแต่ละบุคคลต่อเนื่องกันไปประจวบเกลียวที่ไม่มีวันสิ้นสุดทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดและสิ่งสมประสมการณ่มากยิ่งขึ้นเป็นการสร้างความรู้แบบ Explicit to Tacit แนวคิดที่เป็นฐานของการจัดการความรู้วารสารแพทยนาวิ Royal Thai Navy Medical Journal 173 วารสารราย 4 เดือนปีที่ 45 ฉบับที่ 1 มกราคมเมษายน 2561 แผนภาพที่ 1 Organizational knowledge creation SECI Model ที่มา Nonaka I Takeuchi H3 การจัดการความรู้กับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้จากกล่าวได้ว่า Knowledge management เป็นกระบวนการ Process ซึ่งเป็นการเดินทางไม่ใช่เป้าหมายปลายทางความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning organization ก็คือเป้าหมายของการเดินทางนั้นความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นการมองภาพรวมขององค์กรที่การเรียนรู้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กรเป้าหมายทางธุรกิจหรือเป้าหมายขององค์กรและการเรียนรู้จะเกิดขึ้นไปพร้อมๆ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ได้แก่ 1 การแสวงหาความรู้ Acquisition 2 การสร้างความรู้ Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Storage 4 การวิเคราะห์และทำเหมืองความรู้ Analysis and Data Mining 5 การถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการทำให้ข้อมูลถูกต้องและเที่ยงตรง Application and Validation โดย Marquardt เสนอแนวคิดไว้ว่าองค์การแห่งการเรียนรู้จะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลเมื่อดำเนินการตาม

ของของ Marquardt 2011 124 125 ที่ได้จำแนกการจัดการความรู้ไว้ 6 ข้อคือ 1 การแสวงหาความรู้ Knowledge Acquisition 2 การสร้างความรู้ Knowledge Creation 3 การจัดเก็บความรู้ Knowledge Storage 4 การวิเคราะห์และการทำเหมืองความรู้ Knowledge Analysis and Data Mining 5 การโอนถ่ายความรู้และการเผยแพร่ความรู้ Knowledge Transfer and Dissemination 6 การประยุกต์ใช้และการตรวจสอบความรู้ Knowledge Application and Validation ซึ่งผลการศึกษพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวมของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อก็มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกรายการซึ่งรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ด้านการถ่ายโอนและเผยแพร่ความรู้ส่วนรายข้อที่มีจุดเด่นและค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศซึ่งผลการศึกษพบว่าทั้ง 6 ด้านภาพรวม 151 OJED Vol9 No3 2014 pp 144155 ของการจัดการความรู้ของโรงเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้ระดับคะแนนสูงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต

องค์ประกอบของการจัดการความรู้ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ 1 คน People เป็นกลยุทธ์หลักที่องค์กรใช้เพื่อสร้างความสำเร็จซึ่งขึ้นมั่งที่ความสามารถของคนในองค์กรที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาค้นในองค์กรจึงมีความสำคัญอันดับแรก 2 กระบวนการ Process ของการจัดการความรู้ประกอบด้วยแนวทางและขั้นตอนของการจัดการความรู้ต่อระบบประเภทของสารสนเทศที่ต้องการทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกเป็นการแยกแยะว่า

ในตัวบุคคลกับผลการปฏิบัติงานอย่างไรก็ตามตัวชีวิตที่ดีต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกับกลยุทธ์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย 5 โครงสร้างพื้นฐานเป็นโครงสร้างหรือระบบรองรับสำหรับอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนสามารถเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กันได้สะดวกโครงสร้างดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่จะต้องได้เช่นสถานที่เครื่องมืออุปกรณ์หรือสิ่งที่จะต้องไม่ได้เช่นโครงสร้างหรือระบบงานที่เอื้อให้เกิดสภาพที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้และกลไกในการแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆในชีวิตการทำงานประจำวันรวมถึงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเช่นการประเมินผลงานการยกย่องชมเชยและให้รางวัลที่ต้องเอื้อต่อการจัดการความรู้ของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเอกชนสรุปได้ว่าความสำเร็จของการใช้ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยเอกชนต้องเกิดขึ้นจากการผสมผสานการทำงานระหว่างปัจจัยทั้ง 5 ที่กล่าวมาข้างต้นกับองค์ประกอบของการจัดการความรู้ในองค์กร 3 องค์ประกอบคือ 1 คน People ยุทธศาสตร์หลักที่องค์กรใช้เพื่อการสร้างความสำเร็จซึ่งขึ้นมั่งที่ความสามารถ Executive Journal 18 แข่งขันมุ่งที่ความสามารถของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยที่จะสร้างนวัตกรรมและมีความคล่องตัวเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ตามสภาวะการณ์การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรกเนื่องจากจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นจะต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพหรือบุคลากรที่มีความรู้ Knowledge Worker โดยบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำการจัดการความรู้มาทำการปฏิบัติจะต้องมีความสามารถในการนำสิ่งที่ตนเองปฏิบัติและความเข้าใจถึงกลไกการปฏิบัติงานของตนเอง 2 ยุทธศาสตร์

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT	TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)
<p>ความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องขั้นตอนของการจัดการความรู้จึงประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ Knowledge Acquisition ซึ่งเป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่การได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ริเริ่มที่ต้องการ</p>
<p>มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่และมีการนำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 22 การแบ่งปันความรู้ Knowledge Sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไร Know How รู้วิธีการ Know Why รู้เหตุผลและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผล 23 การใช้หรือเผยแพร่ความรู้ Knowledge Utilization เป็นการใช้ความรู้ให้คนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ในองค์กรได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงาน</p>	<p>ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในและ Journal of Academic for Public and Private Management Vol 1 No 1 JanuaryApril 2019 17 ภายในอกเป็นการแยกแยะว่าความรู้ชนิดใดที่ควรนำมาใช้ในองค์กรแล้วนำความรู้นั้นมากำหนดโครงสร้างรูปแบบและตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะนำมาผลิตและเผยแพร่โดยการบริหารกระบวนการนั้นจะต้องเข้าใจวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนขององค์กรว่าต้องการให้บรรลุเป้าหมายอะไรขั้นตอนของการจัดการความรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 21 การจัดหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ knowledge acquisition เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและการสร้างความรู้ใหม่เช่นการวิจัยและพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซมดักดี อินทร์รักษ์ 2548 ที่กล่าวสนับสนุนว่าการได้มาซึ่งความรู้จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยจะทำให้มีความรู้ใหม่อยู่เสมอเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้ก่อให้เกิดปัญหาใหม่ก็มีการวิจัยใหม่ค้นพบสิ่งใหม่นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องเกิดสิ่งที่เรียกว่าวิจัยและพัฒนา research and development เป็นวงจรของการจัดการความรู้ 22 การแบ่งปันความรู้ knowledge sharing เป็นการใช้ความรู้ร่วมกันในองค์กรมี 4 ระดับได้แก่ Know What รู้ว่าคืออะไรเป็นความรู้ข้อเท็จจริง Know How รู้วิธีการเป็นความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ Know Why รู้เหตุผลเป็นความรู้เชิงเหตุผลระหว่างเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆผลของประสบการณ์แก้ปัญหาามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นและ Care Why ใส่ใจกับเหตุผลเป็นความรู้ในเชิงความคิดสร้างสรรค์ริเริ่ม</p>

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

28 1 เมืองโบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นทั้งทางตะวันตกและตะวันออกมาตั้งแต่ช่วงก่อนหน้าสมัยทวารวดีหรือยุคหัวเลี้ยวประวัติศาสตร์ได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเหรียญทองแดงของโรมันรูปจักรพรรดิวิคโตรินัสที่พบที่เมืองออกแก้วประเทศเวียดนามดังนั้นเมืองอุทองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดี 2 เมือง

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ว่าอาจมีการอยู่อาศัยมาตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 8 และมีการอยู่อาศัยสืบเนื่องทั้งยังมีความหนาแน่นมากขึ้นในสมัยทวารวดี Loofs 1979 349351 ต่อมามีการนำคำอายุทางวิทยาศาสตร์ของวัดสันและลูฟส์มาวิเคราะห์ใหม่โดยแอนดรูว์บาร์แรมเขาพบว่าคำอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุทองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสุข อินทรารุชผาสุขอินทรารุชได้นำเสนอผลการศึกษาถึงพัฒนาการของเมืองอุทองโดยแสดงให้เห็นว่าอุทองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุทองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเดียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั striped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซียนอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินัสศ 811813 ซึ่งที่เมืองออกแก้วก็ได้พบรูปจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุทองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสุขอินทรารุช 2548 106109 2 เมืองอุทองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี

โบราณอุทองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดี เพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้นในพุทธศาสนานิกายเถรวาทพุทธศาสนamahayana และศาสนาพราหมณ์โดยเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีในยุคแรก 26 แนวคิดการเผยแพร่การแพร่กระจายหรือการเผยแพร่เป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความคิดการ

ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนาและศาสนาพราหมณ์จำนวนมากผาสุขอินทรารุช 2548 110 114 โดยท่านยังระบุว่าเมืองอุทองน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคแรกในช่วงพุทธศตวรรษที่ 913 ขณะที่เมืองโบราณนครปฐมน่าจะเป็นเมืองหลวงและเมืองท่าของรัฐทวารวดียุคหลังในช่วงพุทธศตวรรษที่ 1316 ผาสุขอินทรารุช 2542 101 ข้อเสนอนี้จึงชี้ให้เห็นว่าทวารวดีมีสถานะเป็นรัฐและเป็นเมืองท่าค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองมาก่อนช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 แล้ว 20 20 ข้อสังเกตเกี่ยวกับโบราณวัตถุช่วงก่อนสมัยทวารวดีที่เมืองอุทองผู้เขียนมีข้อสังเกตว่าโบราณวัตถุสำคัญ 2 ชิ้นคือแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรและปูนปั้นภาพพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งนักวิชาการในอดีตให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษนั้นมีที่มาไม่ชัดเจนเพราะข้อบ่งชี้ของเชอริเยร์ระบุว่าพบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์อุ้มบาตรที่เจดีย์หมายเลข 2 Boisselier 1965 fig16 ซึ่งเป็นโบราณสถานที่ตั้งอยู่ริมคูเมืองอุทองเป็นแหล่งที่พบชิ้นส่วนศิลปกรรมจักรกวางหมอบและพระพิมพ์ดินเผาสมัยทวารวดีทั้งนี้เชษฐดิษฐ์สังข์ได้ศึกษารูปแบบของเจดีย์สมัยทวารวดีและเสนอว่าเจดีย์ที่อยู่ในฝั่งสี่เหลี่ยมยกเก็จ 23 เก็จทวิระและตรีระแบบเจดีย์หมายเลข 2 นี้ น่าจะมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 เป็นต้นมาเชษฐดิษฐ์สังข์ 2558 4447 5657 ขณะที่พิริยะไกรฤกษ์เสนอว่าเจดีย์หมายเลข 2 นี้คงสร้างขึ้นในช่วงกลางพุทธศตวรรษ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

30 และภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อน มีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปบาทเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาอีกหลายอย่างสัญลักษณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาที่มาจากอินเดียเข้ามาในประเทศไทยนี้เป็นนิกายเถรวาทอย่างที่ว่า พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ไปประกาศในนานาประเทศทำให้สันนิษฐานได้ว่า พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยน่าจะก่อนพศ 500 และนับถือสืบทอดกัน

พระอุตรตะเป็นผู้นำเข้ามาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแม้ว่าจะมีปัญหาเรื่อง ศูนย์กลางของดินแดนสุวรรณภูมิว่าอยู่ในที่ใดแต่หลักฐานทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยยืนยันว่าได้รับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่พระเจ้าอโศกและพระอุตรตะสมณทูตของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งมาในครั้งนั้นมีโบราณวัตถุที่ปรัมเจดีย์เช่นศิลาทำเป็นรูปพระธรรมจักรเหมือนอย่างเช่นที่ ชาวอินเดียสร้างกันสมัยเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปและภาษาที่จารึกพระธรรมเป็นภาษามคธกับทั้งยังมีคติที่ถือกันเมื่อก่อนมีพระพุทธรูปเช่นท่าพระแท่นพุทธอาสน์และรอยพระพุทธรูปบาทเป็นที่สักการบูชาปรากฏต่อมาในประเทศไทยนี้อีกหลายอย่างสิ่งสำคัญเหล่านี้แสดงว่าพระพุทธศาสนาแห่งแรกมาประดิษฐานในประเทศไทยเป็นนิกายเถรวาทอย่างที่ว่าพระเจ้าอโศกมหาราชให้ให้ยาสั่งสอนยังนานาประเทศจึงสันนิษฐานว่าพระพุทธศาสนาเห็นจะมาประดิษฐานในประเทศไทยตั้งแต่ก่อนพศ 500 สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาถนอม พิเศษ 2514 6364 ในประเทศไทยได้ค้นพบรอยพระพุทธรูปบาทที่เก่าแก่ที่สุดและสันนิษฐานว่าเป็นรอยพระบาทที่ได้รับอิทธิพลในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชรอยพระพุทธรูปบาทที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยนั้นพบที่สระมรกตอำเภอโคกปี่น จังหวัดปราจีนบุรีมีลักษณะการแกะเป็นรอยเว้าลงในแผ่นศิลา มีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 1113 นั้นหนาขดิวศ 2533 37 และไม่มีลายสิ่งมงคลคล้ายกับรอยพระพุทธรูปบาทสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชในประเทศไทยอินเดียคำนวณค่าและวรรคต้นคำมี 82 บทสวดบูชารอยพระพุทธรูปบาทของภาคใต้ความสอดคล้องของคติจากหลังจากนั้นไม่มีหลักฐานการค้นพบการสร้างรอยพระพุทธรูปบาทในประเทศไทยจนกระทั่งพุทธศตวรรษที่ 19 พระมหาธรรมราชาลิไทยทรงสร้าง

มันคงต่อมาอีกนานกรมพระยาถนอมพิเศษ 2514 ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงมีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยซึ่งในสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดเอาตั้งแต่พศ 500 เป็นต้นมาโดยที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วยกรณีการสุธีรัตนปริวรรต

)ตำนานพระพุทธเจดีย์(สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาถนอมพิเศษ, 2505 : 124 - 127)พระพุทธศาสนาเข้ามาประดิษฐานในประเทศไทยน่าจะก่อน พ.ศ.500ทรงสันนิษฐานเกี่ยวกับการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสู่ประเทศไทยว่าเนื่องจากพระพุทธศาสนาเข้าประเทศไทยหลายยุคและหลายนิกายจึงเป็นเหตุให้มีโบราณสถานหลายแบบซึ่งเรียกเป็นสมัยได้ 7 สมัยสมัยที่ 1 คือสมัยทวารวดีโดยกำหนดตั้งแต่พ.ศ. 500 เป็นต้นมาจะเห็นว่าพุทธเจดีย์สมัยทวารวดีพบที่นครปฐมมากกว่าแห่งอื่นและเป็นพุทธเจดีย์ที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยสันนิษฐานว่าได้อิทธิพลจากแคว้นมคธราชูโดยวัตถุที่สร้างเป็นพุทธเจดีย์ในสมัยนี้มีทั้งที่เป็นธาตุเจดีย์บริกษเจดีย์ธรรมเจดีย์และอุเทสิกะเจดีย์แต่ถือเอาการสร้างพระธาตุเจดีย์เป็นสำคัญกว่าอย่างอื่นอาจเนื่องด้วยการที่พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงแจกพระบรมสารีริกธาตุให้ไปประดิษฐานในประเทศที่ทรงส่งสมณทูตไปประกาศพระพุทธศาสนานั้นๆด้วย 3)จารึกบุญ-จารึกธรรมพระพรหมคณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต)กล่าวว่า(พระธรรมปิฎก,(ป.อ.ปยุตโต), 2547 : 494)พระพุทธเจ้าเข้าสู่ไทยเมื่อกว่า 2,000ปีมาแล้วตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิได้สันนิษฐานเรื่องดินแดนซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อระหว่างอินเดียกับประเทศไทยสมัยก่อนไว้ในหนังสือเรื่อง"จารึกบุญ-จารึกธรรม"สรุปความได้ว่าดินแดนส่วนที่เป็นแหลมของประเทศไทยปัจจุบันน่าจะเป็นส่วนแรกสุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับการติดต่ออย่างสืบเนื่องกับอินเดียโดยพวกอินเดียจากอินเดียใต้ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญแพร่หลายและเป็นแหล่งเผยแผ่วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหน อาจารย์สุ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เรื่องหลักฐานทางโบราณคดีรวมไปถึงการจัดจำแนกหลักฐานทางโบราณคดีประเภทเมืองนอกจากนี้งานโบราณคดีเมืองยังมีความสัมพันธ์กับผู้คนที่ยังอยู่อาศัยในพื้นที่เมืองในปัจจุบันเสถียรโพธิ์นันทะได้เขียนหนังสือเรื่องภูมิประวัติพระพุทธเจ้า 33 สรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อไป

วัฒนธรรมแห่งชมพูทวีป 4)กรุงสุโขทัยมาจากไหนอาจารย์สุจิตต์วงศ์ประเทศเชื่อว่าการเผยแผ่พุทธศาสนา(สุจิตต์วงศ์ประเทศ, 2559 : 12)จากประเทศอินเดียสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชโดยการส่งพระโสณะและพระอุตระมาครั้งแรกที่สุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง(บริเวณลุ่มของอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีปัจจุบัน)พระพุทธศาสนาเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ 5)ภูมิประวัติพระพุทธเจ้าอาจารย์เสถียรโพธิ์นันทะสรุปความเรื่องการเข้ามาของพระพุทธศาสนาได้ว่าพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เป็นต้นมาในระยะแรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์ประเทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษ

31 มลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาก็มีเหตุการณ์ต่างๆในสมัยอาณาจักรพูนันซึ่งปรากฏว่าช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและแบบมหายานพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสนศาสตราจารย์หม่อมเจ้าสุภัทรดิศดิลกกุลได้เขียนบทความเรื่องความก้าวหน้าในการศึกษาประวัติศาสตร์เอเชียอาคเนย์สมัยโบราณ

แรกเป็นพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทได้เจริญรุ่งเรืองอยู่หลายศตวรรษและแพร่หลายครอบคลุมไปทั่วในแถบแหลมอินโดจีนต่อมาพุทธศตวรรษที่ 6 พระพุทธศาสนานิกายมหายานได้เข้าสู่ประเทศไทยสมัยก่อนโดยมาทางบกเข้ามาทางแคว้นเบงกอลทางพม่าเหนือและทางทะเลซึ่งมาขึ้นที่แหลมมลายูสุมาตราและอ้อมอ่าวเข้ามาทางประเทศกัมพูชาช่วงเวลาดังกล่าวชาวพูนันนับถือพระพุทธศาสนาทั้งแบบเถรวาทและมหายานซึ่งเจริญรุ่งเรืองอย่างมากจนถึงกับมีสมณฑลชาวพูนันเดินทางไปแปลพระคัมภีร์ถึงประเทศจีนในพุทธศตวรรษที่ 10 คือท่านพระสังฆปาละและพระมันทรเสน 115 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 6)สังคีตยวงศ์พงศาวดารเรื่องสังคายนาพระธรรมวินัย(สมเด็จพระวันรัตน์, 2557 : 46 - 75)กล่าวว่าพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุวรรณภูมิคือหลังจากทำสังคายนาครั้งที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงให้ส่งพระโสณะกับพระอุตระพร้อมด้วยพระสงฆ์อีก 5 รูปมาทำการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 7)สุวรรณภูมิตันกระแสประวัติศาสตร์ไทย(สุจิตต์วงศ์ประเทศ, 2548 : 74 - 77)กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระโสณะและพระอุตระเดินทางมาถึงเมืองสุวรรณภูมิบริเวณลุ่มแม่น้ำท่าจีน-แม่กลอง-ท่าจีนปัจจุบันคือเขตอำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีกับบ้านดอนดาเพชรอำเภอพนมทวนจังหวัดกาญจนบุรีกลุ่มที่ 2 เชื่อว่าพระพุทธศาสนาเข้ามาหลังพุทธศตวรรษที่ 6 1)เรื่องโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระยาตากษัตริย์ราชานุภาพกับของศาสตราจารย์หลวงบริบาลวิภังค์(หลวงบริบาลวิภังค์, 2503 : 34)เห็นว่าวัฒนธรรมอินเดียได้เข้ามาับบทบาทในประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

35 เลือพระดีมีคอกข้างดินถิ่นถ้าน้ำตกสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอุทองเป็นที่เก็บรวบรวมวัตถุโบราณและหลักฐานต่างๆที่ได้จากการดำเนินงานทางโบราณคดีต่อมาในปีพศ 25072508 ได้มีการสำรวจขุดแต่งโบราณสถานในเขตเมืองโบราณอุทอง และได้พบโบราณวัตถุ

แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งหัวเมืองต่างๆออกเป็นมณฑลเมืองอำเภอและตำบลอำเภออุทองจึงเกิดขึ้นเมื่อพ.ศ. 2448 โดยมีชื่อเมืองแรกตั้งว่าอำเภอจระเข้สามพันแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 ตำบลต่อมาทางราชการได้พิจารณาเห็นว่าท้องที่อำเภอจระเข้สามพันเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณที่เรียกว่า"เมืองท้าวอุทอง"จึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอจากหมู่บ้านจระเข้สามพันมาตั้งณบริเวณเมืองโบราณท้าวอุทองและให้เปลี่ยนชื่ออำเภอจระเข้สามพันเป็นอำเภออุทองเพื่อให้สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2482 ภูมิประเทศ.พื้นที่ในอำเภออุทองแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือสภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นภูเขาและมีพื้นที่สูงทางด้านตะวันตกขึ้นไปจนถึงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือส่วนพื้นที่ราบอยู่ทางด้านทิศตะวันออกมีลำน้ำสายหลักคือลำน้ำจระเข้สามพันและลำน้ำสายย่อยปัจจุบันลำน้ำส่วนใหญ่ต้นเขินภูมิอากาศ.สภาพภูมิอากาศมีลักษณะคล้ายกับบริเวณพื้นที่อื่นในพื้นที่ราบภาคกลางคือมี 3 ฤดูกาลคือการแบ่งเขตการปกครอง.การปกครองส่วนภูมิภาค.อำเภออุทองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 ตำบล 154 หมู่บ้านการปกครองส่วนท้องถิ่น.ท้องที่อำเภออุทองประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 15 แห่งได้แก่การคมนาคม.การเดินทางมายังอำเภออุทองนั้นสามารถมาได้หลายเส้นทางเช่นการศึกษา.ในเขตอำเภออุทองประกอบไปด้วยสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 5 แห่งได้แก่ระดับประถมศึกษาในเขตตำบลอุทอง 5 แห่งได้แก่วิทยาลัย 1 แห่งได้แก่ระดับอุดมศึกษา 2 แห่งได้แก่สถานพยาบาล.เขตอำเภออุทองมีโรงพยาบาล 3 แห่งได้แก่

ในกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้แนะไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่มีความชัดเจนตายตัวโดยเป็นแต่เพียงการกำหนดแนวข้อคำถามแบบเปิดกว้างหรือเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้และความ

วิจัยที่มีผลทำให้ข้อคำถามมีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างโดยเทคนิคของการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้นเป็นเทคนิคและกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ส่วนบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้แนะ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน๓๓ข้อได้แก่ตอนที่๑ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่๒แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม๑๒ประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่๓ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๑๒ประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลัก๑๒ประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทย

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายผู้สัมภาษณ์สามารถที่จะดำเนินการสัมภาษณ์และสามารถที่จะตอบคำถามที่สำคัญและมีความน่าสนใจในแต่ละประเด็นของคำตอบจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์อันทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความหลากหลายและข้อเท็จจริงในทางดำเนินการและใช้เครื่องมือได้แก่แบบสำรวจแบบ

และความชำนาญหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่กำลังดำเนินกระบวนการวิจัยโดยกระบวนการวิจัยในลักษณะเช่นนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้และความชำนาญหรือผู้มีความเชี่ยวชาญสามารถแสดงความคิดเห็นหรือทรรศนะได้อย่างหลากหลายในทุกแง่มุมโดยข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview นั้นได้ดำเนินการออกแบบการวิจัย Research Design หรือการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview โดยการออกแบบหรือสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือเป็นกระบวนการวิจัยสัมภาษณ์ที่มีรูปแบบหรือมีลักษณะที่ไม่เป็นมาตรฐาน Unstructured or Unstandardized Interview หรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview ในการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามสำหรับนำไปใช้ในกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึก Indepth Interview ประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน๓๓คนได้แก่ตอนที่๑ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่๒แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม๒ประการและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๒ประการสู่การปฏิบัติของประชาชนตอนที่๓ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๒ประการในภาพรวมขององค์กรผลการวิจัยแนวทางการขับเคลื่อนค่านิยม๒ประการไปสู่การปฏิบัติของประชาชนตามนโยบายคสช.ที่มีการสร้างค่านิยมหลัก๒ประการของคนไทยเพื่อสร้างสรรคประเทศไทยให้เข้มแข็งนั้นการจะไปสู่เป้าหมายการเป็นวารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ NATIONAL DEFENCE STUDIES INSTITUTE JOURNAL 41 ปีที่๗ฉบับที่๒ พฤษภาคมสิงหาคม๒๕๕๙ Vol 7 No2 May August ๒016ประเทศที่มีความเข้มแข็งและประชาชนในชาติตระหนักในความสำคัญของค่านิยม๒ประการเป็นเรื่อง

เนดินหรือรอรอยอื่นๆ 2 การสัมภาษณ์เจาะลึกโดยกระบวนการสัมภาษณ์แบบชี้นำอันเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีรูปแบบข้อคำถามที่ตายตัวหรือกระบวนการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะที่ไม่มีข้อคำถามที่เป็นมาตรฐานเป็นกระบวนการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการกำหนดโครงสร้างของข้อคำถามที่นำมาใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกเพียงแต่มีการกำหนดลักษณะของข้อคำถามที่มีลักษณะเปิดกว้างมีความยืดหยุ่น 3 การสนทนากลุ่มมีการนำคำผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนตามสถานการณ์ที่มี

เจาะลึก in-depth interview การกำหนดวิธีวิทยาการวิจัย Methodology โดยการใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ Qualitative Research ด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth Interview นั้นในการกำหนดกระบวนการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดให้มีกระบวนการวิจัย Methodology โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึก InDepth ๗๘ | วารสารวิชาการอยุธยาศึกษา | ปีที่๑๒ฉบับที่๑มกราคมมิถุนายน๒๕๖๓ Interview โดยมีการออกแบบโครงสร้างของข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างหรือการสัมภาษณ์แบบชี้นำ Guided Interview กล่าวคือเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างหรือเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดซึ่งเป็นกระบวนการวิจัย Methodology ที่มีความยืดหยุ่นและเปิดกว้างหรือมีการนำคำสำคัญ Keywords มาใช้ประกอบในการชี้นำคำสัมภาษณ์กล่าวคือมีการร่างข้อคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดที่มีคำสำคัญพร้อมกับลักษณะของข้อคำถามที่มีความยืดหยุ่นและพร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำของข้อคำถามให้มีความสอดคล้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคนในแต่ละสถานการณ์ที่มีเหตุการณ์เพื่อให้บุคคลที่มีความสำคัญหรือมีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน๑๐คนอีกทั้งยังดำเนินการวิจัยเชิงสัมภาษณ์จาก๓กลุ่มหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาธุรกิจชุมชนได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนบริษัทประชารัฐรักสามัคคีพระนครศรีอยุธยาวิสาหกิจเพื่อสังคมจำกัดหน่วยงานพัฒนาชุมชนอำเภอสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน๓คนและนักศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่๑หรือเทียบเท่าจำนวน๑๐รายเป็นผู้

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ศาสนาในอารยธรรมทวารวดีจากการค้นคว้าเชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่ ตำราประวัติศาสตร์รกรกถาคัมภีร์ในพระพุทธศาสนาเอกสารวิชาการทาง โบราณคดีพระไตรปิฎกอรกถถาวรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกาพมา ลานาลานข้างตลอดจนงานค้นคว้าด้านภูมิศาสตร์ของนักประวัติศาสตร์ และนักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับทวารวดีรวมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกับเส้นทางเผยแพร่พระพุทธ ศาสนาในพื้นที่วิจัยหรือไม่อย่างไรหรือมีความสอดคล้องกันมากน้อยใน การออกแบบเส้นทางเผยแพร่

นี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์การเข้ามาในการ เผยแผ่ของพระพุทธศาสนาสมัยทวารวดี(อุททอง)ในแผ่นดินไทยจากเอกสาร ต่างๆเช่นคัมภีร์พระไตรปิฎกอรกถถาวรณกรรมพระพุทธศาสนาในลังกา พมาลานาลานข้างเป็นต้นตลอดถึงงานค้นคว้าของนักประวัติศาสตร์และ นักโบราณคดีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องสมัยทวารวดี(อุททอง)รวมทั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านศิลปกรรมว่ามีความเกี่ยวข้องกันมากน้อยเพียง ไດแล้วเสนอผลการวิจัยต่อไปซึ่งจะก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับประ วัติศาสตร์กำเนิดการเข้ามาในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาสู่เมืองอุททอง ตลอดถึงร่องรอยและอิทธิพลด้านต่างๆที่ได้รับจากพระพุทธศาสนาที่จะอำ นวยประโยชน์ต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองอุททองเช่นพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมประเพณีเป็นต้นที่ขาดหายไปอันนำมาเพื่อจะได้เกิดองค์ความรู้ ใหม่ๆอันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป 2 .วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1)เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์การเข้ามาของพระพุทธศาสนาในสมัยทวาร วดี(อุททอง) 2)เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเข้าสู่เมือง อุททอง 3)เพื่อศึกษาร่องรอยทางพระพุทธศาสนาจากหลักฐานทาง ศิลปกรรมเมืองอุททอง 3 .ขอบเขตของการศึกษา 1)ขอบเขตด้านพื้นที่ได้ กำหนดขอบเขตพื้นที่ที่ศึกษาครอบคลุมบริเวณเมืองโบราณอุททองและปริ มณฑลรอบๆเมืองโบราณอุททองอำเภออุททองจังหวัดสุพรรณบุรี 2)ขอบเขต เนื้อหาโดยจะทำการศึกษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และโบราณคดีเมือง โบราณอุททองพระพุทธศาสนาที่เมืองอุททองราวพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 113 วารสารสุโขทัยธรรมาราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 4 .วิธี การดำเนินการวิจัยการวิจัยค้นคว้าจะใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์(historical approach)และนำเสนอการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(documentary

เดือนพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำสังคายนาขึ้นเป็น ครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสร็จสิ้นเมื่อปีพุทธศักราช 23614 พระเจ้าอโศก มหาราชและพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระได้เสนอให้มีการจัดสงพระเถระไป ประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเห็นด้วย การส่งสมณฑูตไปประกาศพระพุทธศาสนาในดินแดนต่างๆถึง 9 สายจึงเกิด ขึ้นในครั้งนั้นพระโสณะและพระอุด

กันชำระสะสางให้บริสุทธิ์ถูกต้องเป็นแบบแผนเดียวกันการกระทำเช่นนี้ เรียกว่าสังคายนาพระธรรมวินัยซึ่งกระทำกัน 3 ครั้งในช่วงสามศตวรรษครั้น ถึงสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชพระพุทธศาสนาก็เริ่มรุ่งเรืองขึ้นเต็มที่จนมี เติร์ถีย์เข้ามาปลอมบวชปะปนกับพระสงฆ์หากินอยู่ทั่วไปเป็นเหตุให้พระ ธรรมวินัยเปลี่ยนไปมากพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระจึงรวบรวมพระอรหันต์ทำ สังคายนาขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ราวพศ 234 เมื่อทำสังคายนาเสร็จสิ้นพระเจ้า อโศกมหาราชและพระโมคคัลลิมบุตรดิเสเถระก็จัดพระสมณฑูตเป็น 9 สายส่ง ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาตั้งที่ธรรมะไทย 2554 สายที่ 1 มีพระมหินดีก เเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นกัษมีระคือรัฐ แคว้นเมย์รประเทศอินเดียปัจจุบันและแคว้นคันธาระในปัจจุบันคือรัฐปัญจาบ ทั้งของประเทศอินเดียและประเทศปากีสถานสายที่ 2 พระมหาเทวเถระเป็น หัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในแคว้นมทิลสมณฑลปัจจุบันได้แก่รัฐ ไมเซอร์และดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำโคธาวารีซึ่งอยู่ในตอนใต้ประเทศอินเดีย สายที่ 3 พระรักชิตเถระเป็นหัวหน้าคณะไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาแคว้นวาสิ ประเทศในปัจจุบันได้แก่ดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศอินเดีย สายที่ 4 พระธรรมรักชิตเถระหรือพระโยนกธรรมรักชิตเถระซึ่งเข้าใจกันว่า เป็นฝรั่งคนแรกในชาติกรีกที่ได้เข้ามาบวชในพระพุทธศาสนาเป็นหัวหน้าคณะ ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาอุปรัตนคชนบพปัจจุบัน

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ตระอรหันต์พร้อมด้วยพระอรหันต์สหายกันอีก 5 รูปเป็นสายที่ 8 เดินทางมุ่งสู่อริยสัจธรรมหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามซึ่งทำให้พระพุทธศาสนามีโอกาสเผยแผ่ไปไกลที่สุดเท่าที่เคยเป็นมา 15 และทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13 17 คณะสงฆ์อ่อนแอลงมารวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับจนขาด

คณะพระอัมมรักชิตเถระไปอุปถัมภ์ประเทศสายที่ 5 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปมหาวิญญูระต้นแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหาอัมมรักชิตเถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลซึ่งขามาสัยสายที่ 8 คณะพระโสณะเถระและพระอุตตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่าง พศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปี พศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุ่งเรืองแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมการกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตรงตามถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจร

มุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์จนในที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชส่งผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงการศึกษาตำนานหรือเอกสารทางศาสนาที่กล่าวว่าประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มีพระโสณะและพระอุตตระเป็นหัวหน้าคณะเดินทาง

พุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพุทธศักราช 1300 ถึง 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและบีบบังคับปรกกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพุทธศักราช 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียง(พระมหาดาวสยามวชิรปัญโญ, 2546 : 70)หลังจากที่พระพุทธศาสนาเลือนหายไปจากประเทศอินเดียเป็นเวลากว่า 800 ปีต่อมาราวปีพุทธศักราช 2490 เป็นช่วงที่ประเทศอินเดียได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษซึ่งเจ้าอาณานิคมได้แบ่งประเทศอินเดียออกเป็น 2 ประเทศคือประเทศอินเดียและประเทศปากีสถาน(ปัจจุบันคือประเทศปากีสถานและบังคลาเทศ)ในยุคนั้นเกิดบุคคลที่มีบทบาทต่อการเผยแผ่และฟื้นฟูพระพุทธศาสนากับสู่ประเทศอินเดียคือดร.บี.อาร์.อัมเบดีการ์ผู้เป็นประธานในการเขียนรัฐธรรมนูญของประเทศอินเดียเกิดในตระกูลจัณฑาลและได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษานจนเรียนจบทางด้านกฎหมายจากประเทศอังกฤษต่อมาภายหลังมีบทบาทในการขับเคลื่อนให้ทางสังคมของประเทศอินเดียและได้รับหน้าที่เป็นประธานในการร่างรัฐธรรมนูญของประเทศได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมช่วงปัจฉิมวัยของดร.อัมเบดีการ์พบว่าการศึกษาจะสร้างความเท่าเทียมกันให้กับผู้คนในสังคมที่ยังติดอยู่ในวังวนของการแบ่งชนชั้นวรรณะคือการหันมานับถือพระพุทธศาสนาและได้นำพาชาวอินเดียจนกวาระระราว500,000คนปฏิญาณตนเองเป็นชาว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

49 อุทอง 17 แล้วประดิษฐานพระพุทธศาสนาจนเป็นปึกแผ่นแพร่หลายในสมัยอินโดโรมันพุทธศตวรรษที่ 69 จนถึงสมัยคุปตะพุทธศตวรรษที่ 911 และสมัยหลังคุปตะพุทธศตวรรษที่ 1213 มีพ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาโคทาวรีเดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายกับชาวทวารวดีได้นำเอาพระพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้เข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองด้วยหลักฐานคือประติมากรรมดินเผารูปพระภิกษุจำนวน 3 องค์และประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรก

ข้อสันนิษฐานว่าเมืองอุทองน่าจะมีบทบาทเป็นเมืองหลวงหรือศูนย์กลางของรัฐทวารวดีในยุคแรกเริ่มพุทธศตวรรษที่ 913 ผาสขอินทราวฐ 2542 สำหรับเมืองอุทองนั้นนักโบราณคดีได้พบหลักฐานการติดต่อค้าขายกับอินเดียตั้งแต่สมัยยุคเหล็กตอนปลายของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 35 ขึ้นอยู่ดี 2509 4350 และมีบทบาทเด่นชัดมากในสมัยอินโดโรมันของอินเดียพุทธศตวรรษที่ 69 และที่เมืองอุทองนี้เองที่พ่อค้าชาวพุทธจากลุ่มแม่น้ำกฤษณาใต้เดินทางเข้ามาติดต่อค้าขายและตั้งถิ่นฐานในช่วงสมัยอินโดโรมันและได้นำเอาพุทธศาสนาจากศูนย์กลางพุทธศาสนาในอินเดียใต้ที่อยู่ใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ศาคาวาณะพุทธศตวรรษที่ 48 และสืบต่อด้วยราชวงศ์อิชวาภาพุทธศตวรรษที่ 810 ซึ่งมีศูนย์กลางงานศิลปกรรมเนื่องในศาสนาอยู่ที่เมืองอมราวดีและเมืองนาคารขุณโกณฑะเข้ามาเผยแพร่ให้ชุมชนโบราณที่เมืองอุทองตั้งได้พบประติมากรรมดินเผารูปพุทธสาวก 3 องค์คือบาตรหม้อจิ๋วพร้อมคลุมตามแบบนิยมของศิลปะแบบอมราวดีและประติมากรรมปูนปั้นรูปพระพุทธรูปขนาดปรกซึ่งประทับนั่งขัดพระบาทหลวมๆตามแบบศิลปะแบบอมราวดี Boisselier J Murthy K K 1977 110 ดังนั้นเมืองอุทองจึงจัดเป็นเมืองท่าโบราณที่เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญของอาณาจักรและเป็นศูนย์กลางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีมีนักปราชญ์หลายท่านได้กล่าวถึงความมีอยู่ของเมืองโบราณต่างๆเช่นทักษิณอินทโยธาเสนอวาทักษิณอินทโยธา 2534 14 แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขวานทองใต้เกิดมีชุมชนขึ้นตั้งแต่สมัยพุทธกาลหรือก่อนนั้นเมื่อกว่า 2 000 ปมาแล้วเช่นเมืองนครชัยศรีเมืองพงดึกเมืองอุทองเมืองคูบัวเมือง

ศิลปะแบบอมราวดีอุมาบุตรศิลปะแบบอมราวดีอีกทั้งการค้นพบจารึกคาลาเยธมา 2 หลักที่ไทรบุรีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 811 อาจจัดเป็นจารึกของไทยด้วยก็ได้เนื่องจากบริเวณที่พบเคยเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของไทยมาก่อน 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพระพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทาง

มามีการสร้างวัดและรูปเคารพจำนวนมากในเมืองหลวงคือเมืองนาราโดยการนำแบบแผนทางวัฒนธรรมจีนเข้ามาผสมผสานในศิลปะแบบญี่ปุ่นจากการเดินทางมาของหลวงจีนเจี้ยนเจินพุทธศตวรรษที่ 13 - 18 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 - 18 พุทธศาสนิกชนรุ่งเรืองรวมทั้งศิลปะที่สืบเนื่องจากนิยายเช่นด้วยพุทธศาสนายังคงรุ่งเรืองในญี่ปุ่นจนถึงปัจจุบันพุทธศาสนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 6 การค้าทางบกผ่านเส้นทางสายไหมถูกจำกัดเนื่องจากการขยายตัวในตะวันออกกลางของจักรวรรดิเปอร์เซียและการเป็นศัตรูกับโรมชาวโรมันที่ต้องการสินค้าจากตะวันออกไกลจึงทำการค้าทางทะเลติดต่อระหว่างทะเลเมดิเตอร์เรเนียนกับจีนผ่านอินเดียในช่วงเวลานี้เองอินเดียมีอิทธิพลเหนือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากตั้งแต่ภาคใต้ของพม่าภาคกลางและภาคใต้ของไทยกัมพูชาตอนล่างและภาคใต้ของเวียดนามการค้าขายฝั่งเจริญขึ้นมากผลจากการเผยแพร่ธรรมอินเดียเข้าสู่บริเวณนี้ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตแพร่เข้ามาพร้อมกับศาสนาพุทธทั้งฝ่ายเถรวาทและมหายานศาสนาพราหมณ์ได้เผยแพร่เข้ามาในบริเวณนี้เช่นกันพร้อมกับวรรณคดีสำคัญคือรามายณะและมหาภารตะในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 - 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนี้เป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มาากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ประเทศไทยได้รับอิทธิพลศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาคณะสงฆ์ในอินเดียอ่อนแอลงเพราะถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบดินชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงพุทธศตวรรษที่ 17 พระพุทธศาสนาได้เสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดหากแต่ผลของการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงทำให้

ธัมมชริคตเถระไปมหาวิภูษิตันแม่น้ำโคธาวารีสายที่ 6 คณะพระมหาภิกขิตตเถระไปโยนกประเทศประเทศอิหร่านหรือที่กรีกปกครองสายที่ 7 คณะพระมัชฌิมเถระไปเนปาลเชิงเขาหิมาลัยสายที่ 8 คณะพระโสณเถระและพระอุตตระเถระไปสุวรรณภูมิสายที่ 9 คณะพระมหินทเถระไปศรีลังกาโดยสายที่ 8 พระโสณะและพระอุตตระเถระได้เดินทางไปยังสุวรรณภูมิประเทศหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบันไทยพม่าลาวกัมพูชาเวียดนามและอินโดนีเซียทำให้ไทยได้รับอิทธิพลจากศาสนาพุทธจากอินเดียมาตั้งแต่สมัยนั้นหลังจากสมัยพุทธกาลพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองถึงที่สุดในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราชต่อมาระหว่างพศ 1300 1700 คณะสงฆ์อ่อนแอลงรวมทั้งถูกศาสนาอื่นต่อต้านและมีบดินคนอุปกับถูกชนชาติมุสลิมเข้ารุกรานและทำลายวัดวาอารามตลอดจนพระสงฆ์ในที่สุดในช่วงปีพศ 1700 พุทธศาสนาจึงเสื่อมลงและสูญหายไปจากอินเดียในที่สุดแต่ผลจากการที่ส่งสมณะทูตออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระเจ้าอโศกมหาราชจึงยังผลให้พระพุทธศาสนาไปรุ่งเรืองอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2539 ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่เปลี่ยนไปจากเดิมมากส่วนหนึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วิถีชีวิตคนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุ่งแต่ความเจริญทำให้สังคมละเลยความสำคัญของการพัฒนาด้านจิตใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของจริยธรรมเป็นผลจากการมีการเรียนรู้หลักพุทธธรรมกำหนดทิศทางในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเกิดหลักการคิดและวิธีการปฏิบัติที่ตึงตามถูกต้องตามสภาพสังคมวัฒนธรรมก่อนอื่นคงต้องทำความเข้าใจกับ 163 วารสารมจรสังคมศาสตร์ปริทรรศน์ Journal of MCU Social Science Review ปีที่ 10 ฉบับ

55 ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 10 18 เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมหรือเขมรโบราณที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากพระมหาโมคคัลลิตตสังฆเถระได้ดำเนินการสังคายนาครั้งที่ 3 ณกรุงปาฏลิบุตรเสร็จสิ้นเมื่อปีพุทธศักราช 23629 ได้เสนอให้มีการจัดสงพระเถระ

ใต้มีจักรวรรดิที่รุ่งเรืองทางด้านพุทธศาสนาและศิลปะอยู่สองแห่งความเชื่อสำคัญในยุคนั้นเป็นแบบมหายานจักรวรรดิที่มีอิทธิพลทางใต้บริเวณหมู่เกาะคืออาณาจักรศรีวิชัยส่วนทางเหนือคืออาณาจักรขอมที่มีการสร้างรูปพระโพธิสัตว์มากอาณาจักรศรีวิชัย นักวิชาการส่วนใหญ่เชื่อว่าอาณาจักรศรีวิชัยมีศูนย์กลางอยู่ที่ปาเล็มบังบนเกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียนับถือพุทธมหายานหรือวัชรยานภายใต้การอุปถัมภ์ของกษัตริย์ราชวงศ์ไศเลนทร์หลวงจีนอี้จิงบันทึกไว้ว่าที่ปาเล็มบังมีภิกษุมากกว่า 10,000 รูปท่านอดิศาเคยมาศึกษาที่นี่ก่อนเข้าไปเผยแผ่พุทธศาสนาในเขตศิลปะทางพุทธศาสนาของศรีวิชัยแพร่หลายไปทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เรียกว่าศิลปะศรีวิชัยสิ่งก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่คือมูโรพุทโธ(สร้างเมื่อราวพ.ศ. 1323) ในเกาะชวาอาณาจักรศรีวิชัยเสื่อมลงเนื่องจากความขัดแย้งกับราชวงศ์โจฟะในอินเดียก่อนจะรับอิทธิพลอารยธรรมอิสลามในพุทธศตวรรษที่ 18 อาณาจักรขอม ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 - 18 พุทธศาสนมหายานและศาสนาฮินดูรุ่งเรืองในอาณาจักรขอมมีการสร้างศาสนสถานมากมายในดินแดนที่ปัจจุบันเป็นไทยและกัมพูชารวมทั้งนครวัดมหายานรุ่งเรืองที่สุดในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ผู้สร้างนครมหายานเสื่อมลงในพุทธศตวรรษที่ 16 ไล่เลี่ยกับความเสื่อมของมหายานในอินเดียจากนั้นพุทธศาสนาเถรวาทลัทธิลังกาวงศ์เข้ามามีอิทธิพลแทนที่กำเนิดวัชรยาน พุทธศาสนานิกายวัชรยานหรือพุทธศาสนาลัทธิตันตระกำเนิดขึ้นครั้งแรกทางตะวันออกเฉียงอินเดียนี้อราวพ.ศ. 700 - 1200 บางครั้งจัดเป็นส่วนหนึ่งของมหายานแต่บางครั้งก็แยกตัว

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมืองลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอุ
ขวานูน่าที่สำคัญอีกด้วย 42 ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเมือง
สุพรรณบุรีในฐานะเมืองหน้าด่านเป็นเมืองอุขวานูน่าที่สำคัญต้องผ่าน
ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
ฟื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนลำน้ำสุพรรณมาจน
ตราบทุกวันนี้ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรีพบลูกปัดอยู่หลายแห่งเช่น

สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทยห่างจาก
กรุงเทพมหานคร 107 กิโลเมตรจังหวัดที่อยู่ติดกัน(จากทิศเหนือตาม
เข็มนาฬิกา)ได้แก่อุทัยธานีชัยนาทสิงห์บุรีอ่างทองพระนครศรีอยุธยา
นครปฐมและกาญจนบุรีประวัติศาสตร์สุพรรณบุรีเป็นเมืองโบราณพบหลัก
ฐานทางโบราณคดีมีอายุไม่ต่ำกว่า3,500-3,800ปีโบราณวัตถุที่ขุดพบมีทั้ง
ยุคหินใหม่ยุคสำริดยุคเหล็กและสืบทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องมาตั้งแต่สมัย
สุวรรณภูมิพูนอมราวดีทวารวดีและศรีวิชัยสุพรรณบุรีเดิมมีชื่อว่าทวารวดี
ศรีสุพรรณภูมิหรือพันธุบุรีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าจีนแถบบริเวณตำบลรั้ว
ใหญ่ไปจดตำบลพิหารแดงต่อมาพระเจ้ากาแตได้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ที่ฝั่ง
ขวาของแม่น้ำแล้วโปรดให้มอญน้อยไปสร้างวัดสนามชัยและบูรณะวัดป่าเล
ไลยก์ชักชวนให้ข้าราชการจำนวน2,000คนอพยพตั้งเมืองใหม่ว่า
สองพันบุรีครั้งถึงสมัยพระเจ้าอุทองได้สร้างเมืองมาทางฝั่งใต้หรือทางตะวัน
ตกของแม่น้ำท่าจีนชื่อเมืองเรียกว่าอุทองจวบจนสมัยขุนหลวงพะงั่วเมืองนี้
จึงเรียกว่าชื่อว่าสุพรรณบุรีนับแต่นั้นมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี
เมืองสุพรรณบุรีเป็นเมืองหน้าด่านและเป็นเมืองอุขวานูน่าที่สำคัญต้องผ่าน
ศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนโบราณสถานถูกทำลาย
เหลือเพียงซากปรักหักพังจนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณบุรีได้
ฟื้นตัวขึ้นใหม่และตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน(ลำน้ำสุพรรณ)มา
จนตราบทุกวันนี้ความสำคัญของสุพรรณบุรีในด้านประวัติศาสตร์การกอบกู้
เอกราชไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้แก่ชัยชนะแห่งสงครามยุทธหัตถีที่
สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชาสมเด็จพระน
คราชได้เป็นมหาวีรกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมีการจัด
งานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่

ลพระประโทณอาเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 1516 56 ผาสุขอินทราวุธรายงานการขุด
ค้นที่ตำบลพระประโทณอาเภอเมืองจังหวัดนครปฐมกรุงเทพมหานครและ
โบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2526 หน้า 4144

สุภัทรทิศดีศกุล 11 5 มกราคม 2511 หน้า 34 64 ประหยัดนิชลาพันธ์
รายงานการกิจทางด้านโบราณคดี 18 มกราคม 25 พฤษภาคมคศ 1939
พศ 2482 ในนครปฐมศึกษาในเอกสารฝรั่งเศสกรุงเทพฯศูนย์ข้อมูลเพื่อการ
ค้นคว้าวิจัยฝรั่งเศสไทยศึกษาภาควิชาภาษาฝรั่งเศสและอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร 2552 หน้า 85 114 ผาสุขอินทราวุธรรชนีภาษาชะ
ดินเผาสมัยทวารวดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากร 2528 ผาสุขอินทรา
วุธรายงานการขุดค้นที่ตำบลพระประโทณอาเภอเมืองจังหวัดนครปฐม
นครปฐมแผนกบริการกลางสำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร
2526 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระปฐมเจดีย์โครงการศึกษาและ
ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมในลุ่มแม่น้ำบางแก้วบางแวมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
ที่ยวนนครปฐม

72 ระบุถึงการเข้ามาของพระพุทธศาสนาในทวารวดีโบราณที่เรียกว่าดิน
แดนสุวรรณภูมิมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดี
รองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีอายุเก่าไปเพียงแต่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้
เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญ
มากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่า
พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษ
ที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก

กันอยู่กับเมืองสุพรรณบุรีเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ทำให้ความเชื่อแต่เดิมที่ว่าเมือง
อุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงทั้ง
มาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีทำนอง
ตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริง
คือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาว
ฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นในหน้าหนังสือ
ว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นพูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียว
และเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิ
ราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนัก
ปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระ
รามธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาค
กลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1)
121 - 291 ; (2) 90 - 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐาน
ด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9
ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการ
และความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้
และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่าง
พุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก
ข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนา
จากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมิมาแล้วตั้งแต่พุทธ
ศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

เผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่าจากนั้นก็
ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทรคาบสมุทรมลายูชวาและ
สุมาตราปัจจุบันศิลปะปาละมีอิทธิพลต่อศิลปะทวารวดีไม่มากนักเพราะส่วน
ใหญ่เป็นงานศิลปกรรมที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาหมหายานเช่นใน
ศิลปะชวาภาคกลางและศรีวิชัย 70 3 สมัยทวารวดีตอนกลางช่วงพุทธ
ศตวรรษที่ 14 15 ในหนังสือ 150 ปีสมเด็จพระมหาปรมาจารย์

สามารถพิชิตอูดคาละ,อัสมั,สุนา,ประติหาระ(Pratihara),คุชราต(Gurjara)และทราวิท(Dravida)ได้การเสด็จสวรรคตของพระเจ้าเทวปา
ละเป็นการสิ้นสุดยุคแห่งความรุ่งเรืองของจักรวรรดิปาละหลังจากนั้นอาณา
บริเวณนั้นก็แบ่งแยกออกไปเป็นอาณาจักรย่อยที่ปกครองโดยราชวงศ์
ต่างๆหลายราชวงศ์แต่เมื่อมาถึงรัชสมัยของพระเจ้ามทิปาละพระองค์ที่ทรง
สามารถนำความรุ่งเรืองมาสู่จักรวรรดิได้อีกครั้งหนึ่งและทรงขยายดินแดน
ของจักรวรรดิออกไปอีกนอกจากนั้นก็ยังทรงสามารถต่อต้านการรุกรานของ
ราชชนกโจฬะ(Rajendra Chola)และราชวงศ์จาลุยะได้หลังจากสมัย
ของพระเจ้ามทิปาละแล้วจักรวรรดิปาละก็เสื่อมโทรมลงอีกครั้งหนึ่งจน
กระทั่งมาถึงสมัยของพระเจ้ารามปาละผู้เป็นพระจักรพรรดิผู้มีอำนาจองค์
สุดท้ายของราชวงศ์พระองค์ทรงสามารถกู้ดินแดนที่เสียไปคืนมาได้บ้าง
ทรงปราบปรามกลุ่มปฏิวัติเวเรนทระและขยายจักรวรรดิต่อไปยัง
Kamarupa ,โอริสสาและอินเดียเหนือจักรวรรดิปาละถือว่าเป็นยุคทองของ
เบงกอลที่เป็นความรุ่งเรืองอันไม่เคยเห็นกันมาก่อนราชวงศ์ปาละมีบทบาท
สำคัญในการเผยแพร่ศาสนาพุทธนิกายมหายานไปยังทิเบต,ภูฏานและพม่า
นอกจากนั้นก็ยังทำการค้าขายไปยังดินแดนต่างๆรวมทั้งการมีอิทธิพลใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะเห็นได้จากลักษณะประติมากรรมและ
สถาปัตยกรรมของจักรวรรดิราชวงศ์ไศเลนทร(คาบสมุทรมลายู,ชวาและ
สุมาตราปัจจุบัน)จักรวรรดิปาละสลายตัวลงในคริสต์ศตวรรษที่ 12 เมื่อถูก
โจมตีโดยราชวงศ์เสนะ

พบส่วนใหญ่จะอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 18 ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญสรุปได้ว่าข้อมูลทางประวัติศาสตร์
และหลักฐานทางโบราณคดีเมืองโบราณอู่ทองเป็นสถานที่สืบทอด
พระพุทธศาสนาที่พระเจ้าอโศกมหาราชทรงส่งสมณะทูตสายที่ 8 มา
เผยแผ่สามารถยืนยันได้เป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ 1 ช่วงพุทธศตวรรษที่

สมรภูมิตอนเจดีย์เป็นมหาวิกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมี
การจัดงานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติใน
ด้านวรรณคดีเป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนาน"ขุนช้างขุนแผน"วรรณคดีไทย
เรื่องราวและสถานที่ที่ปรากฏตามท้องเรื่องยังคงมีให้เห็นในปัจจุบันอาทิ
บ้านรั้วใหญ่วัดเขาใหญ่ท่าสับเบียร์ฝ้ายวัดป่าเลไลยก์วัดแคอำเภออู่ทอง
และอำเภอศรีประจันต์สุพรรณบุรีดินแดนแห่งความอุดมสมบูรณ์บนพื้นที่ราบ
ภาคกลางสืบสานความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีตเมื่อพ.ศ. 1420 จากนาม
เดิมเมืองพันธุบุรีในยุคทวารวดีตามหลักฐานทางโบราณคดีได้จารึกชื่อไว้
ในพงศาวดารเหนือและนาม"สุพรรณภูมิ"ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุน
รามคำแหงมหาราชระบุว่าป็นนครรัฐที่มีความสำคัญมาก่อนกรุงศรีอยุธยา
เมื่อมีการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเมืองสุพรรณบุรีจึงจัดอยู่ในฐานะเมือง
ลูกหลวงซึ่งเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญอีกด้วยภูมิศาสตร์,ภูมิประเทศส่วน
ใหญ่ของสุพรรณบุรีเป็นที่ราบต่ำติดชายฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรีมีทิวเขาขนาด
เล็กอยู่ทางเหนือและทางตะวันตกและทิศเหนือมีอุทยานแห่งชาติพญาดินแดน
ล่งน้ำสำคัญคือเขื่อนกระเสียวด้านตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำ
สุพรรณบุรี(แม่น้ำท่าจีน)ใช้เป็นพื้นที่ปลูกข้าวการเมืองการปกครอง,หน่วย
การปกครอง,การปกครองแบ่งออกเป็น 10 อำเภอ 110 ตำบล 977 หมู่บ้าน
โดยทั้ง 10 อำเภอมีตั้งนี้จังหวัดสุพรรณบุรีมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม
127 แห่งประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่งคือองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี,เทศบาลเมือง 2 แห่งได้แก่เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
และเทศบาลเมืองสองพี่น้อง,เทศบาลตำบล 44 แห่งและองค์การ

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

แม้ว่าจะมีหลักฐานให้สืบค้นเพียงแคในช่วงพุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้ 3 ประเด็นความเชื่อมโยงตามร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีประเด็นนี้ผู้วิจัยได้

ที่ว่าเมืองอุทองคือเมืองสุพรรณภูมิที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอุทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานีท่านองตรงข้ามกลับพบว่าเมืองอุทองที่อำเภออุทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น้ำหนักว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟูนันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองหลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมาธิราชปีที่ 33 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่านนี้ยอมรับว่าเมืองอุทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า 200 - 300 ปี 5) กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่งโบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 : (1) 121 - 291 ; (2) 90 - 250) มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้น

97 ศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอยกลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาคใต้อีกสอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์อองบวสเชอสิเยร์ตั้งสมมติฐานว่าเมืองโบราณอุทองเป็นเมืองหลวงของรัฐทวารวดีเพราะ

ขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับแม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่องรอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 - 16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าวทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญรุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดีมารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐานโบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธศาสนาเข้ามาว่ามีอายุไม่เกินพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 เท่านั้นในขณะที่วรรณกรรมต่างประเทศไม่ได้ให้ความกระจ่างมากนักแม้แต่วรรณกรรมโบราณของอินเดียทั้งวรรณกรรมในศาสนาพราหมณ์ศาสนาพุทธและนิกายของศาสนาเช่นไมไตกล่าวถึงการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดียมายังดินแดนสุวรรณภูมิแต่ประการใดแม้แต่ศิลาจารึกของพระเจ้าอโศกมหาราช(พ.ศ. 269 - 311)ซึ่งระบุเรื่องการส่งสมณทูตไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาออกประเทศอินเดียไม่ได้กล่าวถึงการส่งสมณทูตไปเผยแผ่ในสุวรรณภูมิด้วยเช่นกันอย่างไรก็ตามแม้ว่าวรรณกรรมของอินเดียจะมีได้กล่าวถึงรายละเอียดการเข้ามาของพระพุทธศาสนาสุวรรณภูมิหรือทวารวดีไว้แต่ตรงกันข้ามกับวรรณกรรมโบราณของลังกาที่สำคัญ(ผาสุชินทราวุธ, 2548 : 199 - 203)คือที่ปวงศ์ที่เขียนขึ้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 - 10

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

กลางของประเทศไทยและได้ทรงกล่าวไว้ในหนังสือนิทานโบราณคดีทรงตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอุทองว่าเมืองท่าอุทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก้ามามากมายหลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-16 ต่อมาพบบางประติมากรรมของ

โบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายมาชื่อเมืองอุทองก็คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั้นเองพระวินิจัยถึงอายุสมัยของเมืองอุทองมีตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นและมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระเจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจคันดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมืองนี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตราสั่งข้อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็เมืองสมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๙สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพเรื่องเมืองอุทองจากรายงานเสด็จตรวจราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุทองพระนครกรมศิลปากร๒๕๐๙หน้า๒๘๔๗ 48 ดำรงวิชาการฉบับพิเศษหน้า๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอุทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีไว้ในหนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึงเมืองสุพรรณยอมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรีไม่คำว่าอุยอมแปลได้เป็น๒นัยแปลว่าแปลก็ได้หรือจะแปลว่าเป็นที่มีเกิดตั้งเช่นคำที่ใช้พูดกันอยู่ว่าอุข่าวเช่นนี้ก็แปลได้เพราะเหตุนี้คำว่าสุวรรณภูมิถ้าจะแปลว่าอุทองจะใช้ได้หรือไม่ถ้าใช้ได้

พัฒนาบนพื้นฐานของอะไรตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนานอกจากนี้ยังมีการสร้างสรรค์วัฒนธรรมประเพณีโดยนำพระพุทธศาสนาเป็นตัวเชื่อมผสานจากการหลอมรวมกันทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตเป็นรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะของศิลปวัฒนธรรมทวารวดีที่เชื่อมโยงความ

ศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาในโลกเนื่องจากเป็นที่ตั้งขององค์กรการพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกมีหลักคำสั่งสอนอันเปรียบเสมือนห้วงมหานทีแห่งสรรพศาสตร์จึงมิใช่เพียงแคเป็นปรัชญาหรือทฤษฎีเท่านั้นหากแต่ยังมีเนื้อหาครอบคลุมถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ความนึกคิดแทบทุกด้านตลอดมาทุกยุคทุกสมัยชนชาติไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ของประชากรทั้งประเทศนับถือพระพุทธศาสนาจึงมีอิทธิพลเป็นอันมากต่อความเชื่อและความประพฤติหรือการดำรงชีวิตของคนไทย(พิทุรมลิวัดย์,และไสวมาลาทอง, 2542 : 1)ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาอิทธิพลร่องรอยของพระพุทธศาสนา รากเหง้าของวิถีชีวิตของชาติไทยการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์รวมถึงวัฒนธรรมของชาติอย่างแท้จริงซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวินัยพงศ์ศรีเพียร(2543)"ได้กล่าวไว้ว่า"ความเข้าใจแก่นแท้ของวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชาติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์เท่านั้นเพราะประวัติศาสตร์ทำให้เราได้รู้ว่าคุณลักษณะเฉพาะของสังคมของเราได้พัฒนาบนพื้นฐานของอะไร"(วินัยพงศ์ศรีเพียร, 2543 : 2)ตั้งนั้นการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นอกจากจะเป็นการแสวงหาความหมายที่แฝงอยู่ในเหตุการณ์ของอดีตแล้วยังได้เรียนรู้วิธีการบันทึกของนักประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคระบบการเมืองเศรษฐกิจสังคมและการสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะประวัติการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของประชาชนสมัยเมืองอุทองโบราณช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 -- 15 จะเห็นได้จากตำนานหรือเอกสารทางศาสนากล่าวว่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 พระเจ้าอโศกมหาราชได้ทรงส่งสมณทูตสายที่ 8 โดยมีพระโสณเถระและพระอุตตรเถระเป็นหัวหน้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนสุวรรณภูมิ(ร.อ.บาลี) 1 / 58

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

และกินบริเวณอย่างกว้างทำให้ทราบถึงความเก่าแก่ของแหล่งชุมชนต่างๆ
ว่าในอดีตที่แม้ว่าหลักฐานจะมีแค่พุทธศตวรรษที่ 89 แต่ก็ชี้ให้เห็นร่องรอย
กลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมากพอที่จะ
สามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธศาสนา
เจริญรุ่งเรืองอย่างมากช่วงพุทธศตวรรษที่ 11-16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลาง
เผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคเหนือและภาค
ใต้สอดคล้องกับหลักฐานของศาสตราจารย์

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

(พระเจ้าอู่ทอง)ทรงตั้งมาเพราะเกิดโรคระบาดแล้วไปสร้าง
พระนครหรืออยุธยาเป็นราชธานีท่านเองตรงข้ามกับพวกรวมเมืองอู่ทองที่
อำเภออู่ทองจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นแท้จริงคือเมืองโบราณสำคัญที่สุดแห่ง
หนึ่งในประเทศไทยจนนักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสที่เดินทางมาสำรวจและขุด
ค้นทางโบราณคดีช่วงเวลานั้นให้น่าหนักกว่าเป็นเมืองสำคัญของแคว้นฟู
นันที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 7 - 8 ที่เดียวและเมืองนี้มีฐานะเป็นเมือง
หลวงมาก่อนเมือง 116 วารสารสุโขทัยธรรมสารปีที่ 33 ฉบับที่ 1
มกราคม-มิถุนายน 2563 นครปฐมด้วยที่สำคัญนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสท่าน
นี้ยอมรับว่าเมืองอู่ทองร้างไปก่อนสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ไม่ต่ำกว่า
200 - 300 ปี 5)กลุ่มชนอาศัยอยู่ในบริเวณภาคกลางกรมศิลปากรแหล่ง
โบราณคดีแห่งประเทศไทย(กรมศิลปากร, 2531 :(1) 121 - 291 :(2) 90
- 250)มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเมื่อเริ่มมีหลักฐานด้านโบราณคดีรองรับ
แม้ว่าหลักฐานจะมีเก่าไปเพียงพุทธศตวรรษที่ 8 - 9 ก็ตามยังชี้ให้เห็นร่อง
รอยว่ากลุ่มชนที่อยู่ในบริเวณภาคกลางมีพัฒนาการและความเจริญมาก
พอที่จะสามารถรับวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาได้และพบว่าพระพุทธ
ศาสนาเจริญรุ่งเรืองในสมัยทวารวดีอย่างมากระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11 -
16 รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเผยแผ่พระพุทธศาสนาจากข้อมูลเอกสารดังกล่าว
ทำให้วิเคราะห์ได้ว่าการเข้ามาของพระพุทธศาสนาจากประเทศอินเดีย
ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 3 เจริญ
รุ่งเรืองสืบต่อมาจนถึงสมัยทวารวดีเพียงแต่ยังไม่มียหลักฐานด้านโบราณคดี
มารองรับเท่านั้นเนื่องจากนักโบราณคดีได้ตีความและวิเคราะห์หลักฐาน
โบราณคดีที่พบบริเวณที่พระพุทธ

ทองว่าเมืองท้าวอู่ทองเห็นว่าเป็นเมืองใหญ่มีกำแพงเมือง 2 ชั้นมีสระใหญ่
ขุดไว้หลายสระข้างในเมืองมีโคกอิฐซึ่งน่าจะเป็นวัดวาของเก่ามากมาย
หลายแห่งเจดีย์ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างพบพระพุทธรูปที่มีฝีมือช่างคนเดียวกัน
กับที่พบที่พระปฐมเจดีย์ซึ่งคาดว่าน่าจะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-16 4
สมัยทวารวดีตอนปลายช่วงพุทธศตวรรษที่ 16-18 เป็นช่วงเวลา
ศูนย์กลางอารยธรรมทวารวดีในภาคกลางเริ่มเสื่อมลง

มามีในเมืองเราก็คือเป็นพยานอยู่๘พระนิพนธ์เรื่องอื่นๆของพระองค์ทำให้เห็น
ความสำคัญของเมืองโบราณอู่ทองอยู่หลายครั้งหลายหนโดยเฉพาะความ
เป็นเมืองเก่าแก่เทียบได้กับเมืองนครปฐมโบราณซึ่งเก่าแก่แต่ครั้งพระเจ้า
อโศกมหาราชทรงเผยแผ่พุทธศาสนาเข้ามาและทรงย้ายว่าชื่อเมืองอู่ทองก็
คือคำเดียวกันกับสุวรรณภูมินั่นเองพระวินิจฉัยถึงอายุสมัยของเมืองอู่ทองมี
ตัวอย่างดังความที่คัดมาดังนี้ตรวจดูภูมิสถานเห็นเป็นเมืองใหญ่มีกำแพง
เมือง๒ชั้นและมีสระใหญ่ขุดไว้หลายสระคล้ายกับเมืองสุโขทัยเก่าข้างใน
เมืองมีโคกอิฐซึ่งพียงเห็นได้ว่าเป็นวัดวาของเก่าแก่มากมายหลายแห่งพระ
เจดีย์ที่ยังคงรูปอยู่ก็มีบ้างได้ตรวจค้นดูของเก่าที่จะเป็นพยานอายุของเมือง
นี้ได้พระพุทธรูปที่เป็นฝีมือเดียวกับพระทางพระปฐมเจดีย์มีอยู่บ้างและได้
สืบถามตามชาวบ้านถึงสิ่งของโบราณที่ขุดได้ในเมืองนี้ก็ได้อเงินเหรียญตรา
สังข์อย่างเดียวกับที่ขุดได้ที่พระประโทนจึงสันนิษฐานว่าเมืองนี้จะเป็นเมือง
สมัยเดียวกับเมืองโบราณที่พระปฐมเจดีย์๙๘เรื่องเดียวกันหน้า๔๐๗สม
เด็จพระพุทธเจ้าทรงปรากฏภาพเรื่องเมืองอู่ทองจากรายงานเสด็จตรวจ
ราชการเมืองสุพรรณบุรีในโบราณวิทยาเรื่องเมืองอู่ทองพระนครกรม
ศิลปากร๒๕๐๗หน้า๒๕๔๗ 48 ตำรงวิชาการฉบับพิเศษ
ธันวาคม๒๕๕๕ส่วนการย้ายชื่อเมืองอู่ทองว่าสัมพันธ์กับสุวรรณภูมิมีว่าใน
หนังสือโบราณเช่นหนังสือจารึกหลักศิลาที่เมืองสุโขทัยเป็นต้นเมื่อกล่าวถึง
เมืองสุพรรณย่อมเรียกว่าเมืองสุวรรณภูมิหาได้เรียกว่าเมืองสุพรรณบุรี

TEXT FROM SUBMITTED DOCUMENT

TEXT FROM SOURCE DOCUMENT(S)

ตะวันตกและตะวันออกได้พบโบราณวัตถุสำคัญหลายประเภทเช่นลูกปัดหินเป็นสินค้าที่มาจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะนอกจากนี้ยังพบลูกปัดหินลูกปัดแก้วเครื่องประดับทองคำเมืองอุททองจึงเปรียบเหมือนเมืองท่าโบราณในสมัยทวารวดีและเมืองโบราณอุททองเป็นเมืองศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดเพราะพบประติมากรรมเช่นแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ข่มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางศาสนาเป็นจำนวนมากที่สร้างขึ้น

เขาพบว่าค่าอายุที่ได้นั้นเมื่อนำมาคำนวณอายุใหม่ calibrated date จะอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 612 แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะมีการทิ้งร้างแหล่งโบราณคดีไปภายหลังจากพุทธศตวรรษที่ 12 Barram 2003 60 อันนำไปสู่การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอายุสมัยทวารวดีดังกล่าวแล้วในตอนต้นของบทความเรื่องนี้ 19 19 บทบาทของเมืองอุททองจากการศึกษาของศาสตราจารย์เกียรติคุณดร.ผาสุขอินทราวุธผาสุขอินทราวุธได้นำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวของการเมืองอุททองโดยแสดงให้เห็นว่าอุททองมีบทบาทอย่างน้อย 2 ประการคือ 1 อุททองเป็นศูนย์กลางการติดต่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับต่างถิ่นตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยทวารวดีตั้งได้พบโบราณวัตถุเช่นต่างหูรูปสัตว์สองหัวลูกปัดหินกึ่งมีค่าทั้งแบบที่มีสีเขียวหรือแบบที่มีการฝังสี etched bead ซึ่งเป็นสินค้าจากอินเดียในสมัยราชวงศ์โมริยะคงจะประมาณพุทธศตวรรษที่ 35 ต่อมาในช่วงพุทธศตวรรษที่ 59 ก็ได้พบลูกปัดหินกึ่งมีค่าและลูกปัดแก้วเป็นจำนวนมากโดยพบลูกปัดแก้วมีแถบหลายสีสลั stripped bead และลูกปัดมีตาซึ่งมีแหล่งผลิตอยู่ในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและเปอร์เซีย นอกจากนี้ยังได้พบเหรียญโรมันของจักรพรรดิวิคโตรินุสพศ 811813 ซึ่งที่เมืองอุททองก็ได้พบจักรพรรดิโรมันด้วยเช่นกันด้วยเหตุนี้อุททองจึงเป็นเมืองท่าโบราณซึ่งจะพัฒนาต่อมาในสมัยทวารวดีผาสุขอินทราวุธ 2548 106109 2 เมืองอุททองเป็นศูนย์กลางทางศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของรัฐทวารวดีเพราะได้พบแผ่นดินเผารูปพระสงฆ์ข่มบาตรและภาพปูนปั้นพระพุทธรูปขนาดปรกมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 910 ที่มีรูปแบบคล้ายกับศิลปะสมัยอมราวดีทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของอินเดียต่อมาในสมัยทวารวดีช่วงพุทธศตวรรษที่ 1116 ก็ได้พบงานสถาปัตยกรรมและประติมากรรมทางพุทธศาสนา

ผาสุขอินทราวุธ 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานทางโบราณคดี กรุงเทพมหานครภาควิชาโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากร 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพมหานครโรงพิมพ์อักษรสมัยพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2540 จารึกบุญจารึกธรรม กรุงเทพมหานครสหธรรมิกพุทธพมวงคฉวรรณ 2561 การวิเคราะห์ตามแนวความคิดประวัติศาสตร์กรุงเทพฯ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชาชนวนัยพงศศรีเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทย กรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนาศรีศรีวัลลโภดม 2540 แอ่งอารยธรรมอีสานแฉหลักฐานประวัติศาสตร์โบราณคดีพิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร มติชน 2549

ไว้ดังต่อไปนี้คือควรศึกษาประวัติและพัฒนาการของพุทธศาสนาในสมัยอุททองในเชิงลึกกว่ามีประวัติพัฒนาการและมีอิทธิพลต่ออาณาจักรโบราณต่างๆอย่างไรเป็นต้นเอกสารอ้างอิงกรมศิลปากร 2531 แหล่งโบราณคดีประเทศไทยกรุงเทพฯชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยชินอยู่ดี 2509 เรื่องก่อนประวัติศาสตร์ที่เมืองอุททองโบราณวิทยาเรื่องเมืองอุททองกรมศิลปากรทักษิณอินทโยธา 2534 ใครคือเจ้าถิ่นลุ่มน้ำเจ้าพระยาและตามขานทองเมื่อ 2 0003 000 ปีก่อนกรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์ผาสุขอินทราวุธ 2542 ทวารวดีการศึกษาเชิงวิเคราะห์จากหลักฐานทางโบราณคดีกรุงเทพฯโรงพิมพ์อักษรสมัย 2548 สุวรรณภูมิจากหลักฐานโบราณคดีกรุงเทพฯมหาวิทยาลัยศิลปากรพระธรรมปิฎกปอปปยุตโต 2547 จารึกบุญจารึกธรรมพิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯบริษัทพิมพ์สวายจำกัดพิทุรมลิวลัยและไสวมาลาทอง 2542 ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนากรุงเทพฯโรงพิมพ์การศึกษานวนัยพงศศรีเพียร 2543 ครูกับการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ไทยคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์จะเรียนจะสอนกันอย่างไรกรุงเทพฯโรงพิมพ์กรมการศาสนา 14 วารสารนันทวงแหงพุทธศาสตร์ปริทรรศน์ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 2 5 6 4 มกราคมมีถุนายนศักดิ์ชัยสายสิงหนศตร 2547 ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุทธศาสนายุคแรกเริ่มในดินแดนไทยพิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯดานสุทธการพิมพ์สิริวิวัฒน์คำวันสา 2542 ประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศไทยพิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯบริษัทวัลลสนิพนธ์การพิมพ์จำกัดสุจิตตวงษเขต 2549 กรุงสุโขทัยมาจากไหนกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัด 2549 สุวรรณภูมิต้นกระแสประวัติศาสตร์ไทยกรุงเทพฯบริษัทพิมพ์ดีจำกัดเสถียรโพธิ์นันทะ 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯสำนักพิมพ์บรรณาคาร 2515 ภูมิประวัติพระพุทธศาสนากรุงเทพฯบรรณาคารหลวงบริบาลวิภังค 2503 เรื่องโบราณคดีกรุงเทพฯรุ่ง